ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 5, ΑΘΗΝΑ 105 56
ΤΗΛ. 32 50 378 - 32 11 149 ΦΑΞ: 32 13 667
E-mail: elia@ath.forthnet.gr
www.elia.org.gr

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

1894-1948

Διευθυντής Γρηγόριος Ξενόπουλος

Τόμος 1 1894 – Τόμος 50 1943-1944
Περίοδος Γ΄ Τόμος 1 1945 – Τόμος 2 1946
Περίοδος Δ΄ Τόμος 1 1947 – Τόμος 2 1948
(22.925 σελίδες)

**Η παρούσα ψηφιακή έκδοση πραγματοποιήθηκε
με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
και του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
στο πλαίσιο του εορτασμού των 50 χρόνων από το θάνατο
του Γρηγορίου Ξενόπουλου.**

ΑΘΗΝΑ 2001

Ψηφιοποίηση
A.M.S. Μ. ΣΑΡΙΜΒΕΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.

1899

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

« Τέρπειν ἅμα καὶ διδάσκειν »

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — ΤΟΜΟΣ 6ον

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ: Σελίς

Ἀθῆναι (αἱ) τοῦ Ἀδριανοῦ 195
Ἀκαδημία (ἡ) 112
Ἀκόμη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον 103
Ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας . . . 339
Ἀπὸ τὸν Ἑξώστην 47
Γύρος (ὁ) τοῦ Κήπου 275
Εἰς τὰς Στήλας 183
Εἰς τὴν Δενδροστοιχίαν 175
Εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου 39
Εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ 3
Εἰς τὴν ὁδὸν Ἡρώδου 291
Εἰς τὴν ὁδὸν Κοραῆ 71
Εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου 23
Εἰς τὸ Στάδιον 251
Ἓν προσκύνημα 95
Ἐφηβεῖον Ἀβέρωφ 355
Ζάππειον (τὸ) 243
Ἱστορία τοῦ Σταδίου 259
Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λεωφόρου 144
Κίνησις (ἡ) 307
Κλίμα (τὸ) 379
Λεωφόρος Πανεπιστημίου 56
Μέχρι τοῦ Πανεπιστημίου 63
Νομισματικὸν (τὸ) Μουσεῖον 135
Ὁδὸς Κηφισσίας 299
Ὁδὸς Πατησίων 387
Ὁδὸς (ἡ) τοῦ Μέλλοντος 348
Οὐρανὸς (ὁ) 372
Πανεπιστήμιον (τὸ) 79
Πανόραμα (τὸ) 267
Περὶ τὸ Ζάππειον 235
Πρὸ τῶν Ἀνακτόρων 151
Σταθμὸς (ὁ) 411
Φύσις (ἡ) 363
Ἀκούσιον Λογοπαίγνιον 87

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ, 17, 27, 35, 43, 51, 59, 67, 74, 83, 92, 99, 106, 115, 123, 130, 139, 147, 154, 162, 170, 176, 190, 198, 214, 223, 230, 239, 246, 255, 263, 271, 279, 287, 295, 303, 310, 319, 326, 334, 343, 351, 359, 367, 375, 383, 391, 399, 407, 415, 431

Ἀπάντησις (ἡ) 111

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:
Διαγωνισμοῦ 57ου (λ ύ σ ε ω ν) 138
» 58ου (λ ύ σ ε ω ν) 286
» 59ου (λ ύ σ ε ω ν) 431
» 60οῦ (δ ι η γ ή μ α τ ο ς) . . . 404, 412
Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Ζωγραφικῆς (μ ε τ ὰ τ ῆ ς β ρ α β ε υ θ ε ί σ η ς ε ἰ κ ό ν ο ς). 221
Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Μεταφράσεως ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ 66
» » Μεταφράσεως ἐκ τοῦ γαλλικοῦ . . . 238, 244
Βιργινία Γ. Λυκιαρδοπούλου (μ ε τ' ε ἰ κ ό ν ο ς) . . 260
Γαϊδουράκι (τό), π α ρ α μ ύ θ ι 390
Γάτα (ἡ) καὶ ὁ Παπαγάλος, 7 γ ε λ ο ι ο γ ρ α φ ί α ι . . 65

Σελ.

Γιαγιὰ (ἡ) τῆς Διαπλάσεως . . . 4
Γιάννης ὁ Καλοπίχειρος . . . 342, 347, 358
Γνωμικὰ καὶ Ἀνέκδοτα τοῦ Ἀνανία, ἐμπνευσμένα ἐκ τῶν ψευδωνύμων. 9, 26, 31, 59, 74 154, 159, 230, 234.
Δεκαετὴς (ὁ) σκαπανεύς . . . 42, 50, 58

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ :

Διαγωνισμὸς 58ος (λύσεων). . . 17
Διαγωνισμὸς 59ος (λύσεων). . . 146
Διαγωνισμὸς 60ὸς (δ ι η γ ή μ α τ ο ς, μ ε τ ὰ ἓξ ε ἰ κ ό ν ω ν) . . . 229
Διαγωνισμὸς 61ος (Πνευματ. Ἀσκήσεων). . . 254
Διαγωνισμὸς 62ος (Λύσεων). . . 299
Δύο Ἐπιστολαί. . . 92
Δῶρα (τὰ) τῆς Διαπλάσεως . . . 407
Ἔγγονος (ὁ) τοῦ πάππου του (μ ε τ' ε ἰ κ ό ν ο ς). . . 176, 184
ΕΙΔΙΚΟΝ (τὸ) ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ: 17, 26, 43, 59, 74, 83, 114, 154, 213, 275.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΔΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ :

Ἀγκάθι. . . 300
Ἀλέξανδρος Σ. Κακουράτος. . . 364
Βρασίδας Κ. Δεκαβάλλας. . . 316
Γεώργιος Ι. Λεχωνίτης. . . 276
Γλυκεῖα Ἐλπίς. . . 104
Δημήτριος Α. Γιαννόπουλος. . . 332
Ἰωάννης Π. Ἰωαννίδης. . . 388
Μαρίκα Χρ. Σαλιάρη . . . 168
Νίκος Κ. Βερόπουλος. . . 211
Παρνασός. . . 423
Ταπεινὸν Ἴον. . . 136
Εἶμαι ἀτελής. . . 34
Ἔκθεσις (ἡ) τοῦ Παρνασοῦ . . . 159
Ἔκθεσις (ἡ) τῶν Ἀνθέων. . . 167

ΕΝΔΟΞΑ ΠΑΙΔΙΑ :

Ἀδελφαὶ (αἱ) Βάλλη (μ ε τ ὰ 2 ε ἰ κ ό ν ω ν). . . 285, 292
Ἀλίκη καὶ Βέρδα Λίβμαν (μ ε τ ὰ 2 ε ἰ κ ό ν ω ν). . . 144, 151
Μὰδ Μακκάρθυ (μ ε τ' ε ἰ κ ό ν ο ς) . . 24, 32
Τζὼν Στούαρ Δώσων (μ ε τ' ε ἰ κ ό ν ο ς). 57
Χ. Βέρνων Γώρνερ (μ ε τ' ε ἰ κ ό ν ο ς) . . 396
Ἓν στοίχημα. . . 112
Ἐξετάσεις (αἱ) τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων. . . 213
Ἔξοδα (τὰ) τῆς Δίκης, (Κ ω μ ῳ δ ί α). . . 135
Ἐπιτάφιον. . . 403
Ἐργασία (ἡ) . . . 413
Ζάντος (ὁ) μ ε τ ὰ 2 ε ἰ κ ό ν ω ν . . . 90, 96, 105
Ζηλωτὴς τοῦ Ρωβενσῶνος (μ ε τ' ε ἰ κ ό ν ο ς). . . 168
Ἠλέκτρα . . . 122
Ἥλιος (ὁ) (Μ ο ν ό λ ο γ ο ς). . . 160
Θαυματουργὸ (τὸ) κουτάκι. . . 65, 72
Θωρηκτὸν δε' ἐράνου παιδίων. . . 275
Ἰβάνκας (ὁ). . . 371, 382
Ἱστορία Ἡμερολογίου. . . 5
Καθρέπτης (ὁ) μ ε τ' ε ἰ κ ό ν ο ς . . . 9
Καλλιτεχνικὴ (ἡ) Ἔκθεσις (μ ε τ' ε ἰ κ ό ν ο ς). . . 128
Κλήρωσις (ἡ) τῶν Δώρων τῆς Βιβλιοθήκης. . . 318
Κλήρωσις (ἡ) τῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως. . . 189
Κοινὴ (ἡ) Γνώμη. . . 292
Κόραξ (ὁ) . . . 310, 315, 323

ΚΥΡΙΑΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ :

8η Κυριακὴ (μ ε τ ὰ 12 ε ἰ κ ό ν ω ν) . . . 201
9η Κυριακὴ (μ ε τ ὰ 8 ε ἰ κ ό ν ω ν). . . 417
Λαγὸς (ὁ) καὶ ἡ Ἀλεποῦ. . . 143

Σελ

Λεοντιδεῖς (οἱ) . . . 366
Λύσις Μαγικῶν Εἰκόνων (ἐ ν τῇ Ἀ λ λ η λ ο γ ρ α φ ί ᾳ, μ ε τ' ε ἰ κ ό ν ο ς) 43, 75, 115, 215, 246, 334 391

ΜΑΓΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ :

Ἄνθρωπος εἰς τὴν θάλασσαν ! . . . 356
Ποῦ εἶνε ὁ βοσκός ; . . . 176
Ποῦ εἶνε ὁ διδάσκαλος ; . . . 284
Ποῦ εἶνε ὁ καπνιστής ; . . . 4
Ποῦ εἶνε ὁ Καρνάβαλος ; . . . 83
Ποῦ εἶνε τὸ Πελεκανόπουλο ; . . . 73, 74
Ποῦ εἶνε ὁ Ραφαὴλος ; . . . 40
Τί φυτὸν εἶνε αὐτό ; . . . 220
Μάθημα (τὸ) τοῦ Παπαγάλου (μ ε τ' ε ἰ κ ό ν ο ς). . . 196
Μάντις (ὁ) (Π α ι γ ν ί δ ι) . . . 403
Μεγάλη ἐπιχείρησις. . . 270, 278, 282

ΜΗΝΙΑΙΑ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ :

Ἰανουάριος . . . 41
Φεβρουάριος . . . 89
Μάρτιος . . . 121
Ἀπρίλιος . . . 153
Μάϊος . . . 185
Ἰούνιος . . . 237
Ἰούλιος . . . 277
Αὔγουστος . . . 309
Σεπτέμβριος . . . 341
Ὀκτώβριος . . . 381
Νοέμβριος καὶ Δεκέμβριος . . . 427
Μία Ἐπιγραφὴ . . . 378

ΜΙΚΡΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ :

Μικρὸς Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς. . . 91
» Μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ 10
» » Φωτογραφίας . . . 246, 344
Ναὸς (ὁ) τοῦ Ποσειδῶνος. . . 374
Νέος (ὁ) Σολομών . . . 363
Ὁδηγὸς τοῦ Συνδρομητοῦ τῆς Διαπλάσεως. . . 11
Παιδικὴ Δικαιοσύνη . . . 356

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ (μ ε τ ὰ 33 ε ἰ κ ό ν ω ν) 17, 26, 34, 43, 50, 59, 67, 74, 83, 92, 98, 106, 114, 123, 130, 139, 147, 154, 170, 178, 190, 198, 213, 222, 230, 239, 246, 254, 263, 270, 279, 287, 294, 302, 310, 318, 326, 334, 343, 351, 359, 366, 375, 383, 391, 399, 407, 416

Παντοφλάκια (τὰ) τῆς Σταχτοπέπελης. . . 82

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ (μ ε τ ὰ 46 ε ἰ κ ό ν ω ν) 6, 25, 33, 40, 48, 53, 61, 72, 77, 88, 97, 101, 109, 117, 129, 137, 141, 149, 161, 165, 177, 181, 196, 211, 217, 226, 233, 244, 252, 257, 268, 273, 281, 293, 297, 308, 316, 321, 329, 340, 345, 356, 360, 372, 377, 388, 393, 401, 409, 424

Πηδηταὶ (οἱ) . . . 87

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ, 20, 28, 36, 44, 52, 60, 68, 76, 84, 92, 100, 108, 116, 124, 132, 140, 148, 156, 164, 172, 200, 216, 224, 232, 240, 248, 256, 264, 272, 280, 288, 296, 304, 312, 320, 328, 336, 344, 352, 360, 368, 376, 384, 392, 400, 408, 416, 432

Προκήρυξις τῆς Διαπλάσεως περὶ νέας αὐτῆς περιόδου. 261, 342

Σελ.

Πρόσκλησις τῆς Διαπλάσεως πρὸς τακτικὴν ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς . . . 398
Πρωτομαγιά. . . 143
Πῶς θὰ περάσετε εὐχάριστα τὰς διακοπάς. . . 219, 227
Σημαία (ἡ) (μ ε τ' ε ἰ κ ό ν ο ς). . . 249
Σκύλος (ὁ) καὶ τὰ λουκάνικα (4 γ ε λ ο ι ο γ ρ α φ ί α ι) 32
Στήλη Τιμῆς. . . 302, 318, 326, 334, 351, 374, 399
Στοίχημα (τὸ) . . . 230, 235

ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ (ν η π ι α κ ὸ ν μ ε τ ὰ 12 ε ἰ κ ό ν ω ν) 10, 49, 81, 113, 160, 212, 269, 301, 333, 365, 397, 413
Στυλιανὴ Α. Πετυχάκη (μ ε τ' ε ἰ κ ό ν ο ς). . . 244
Σύλλογος πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων. . . 213
Συνείδησις (ἡ) (ν η π ι α κ ὸ ς δ ι ά λ ο γ ο ς) . . . 168

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ :
Δέκατον Δελτίον Εἰσφορῶν. . . 67
Ἑνδέκατον Δελτίον Εἰσφορῶν. . . 263

Σελ.

Ταναγραῖαι (αἱ) Κόραι (μ ε τ' ε ἰ κ ό ν ο ς). . . 127
Τόκα (ἡ) μ ε τ' ε ἰ κ ό ν ο ς. . . 348
Υἱὸς (ὁ) τοῦ Ἀλεξάνδρου. . . 220
Ὑπὲρ Πατρίδος (ὁ νέος νόμος τῆς Βιβλιοθήκης). . . 186
Ὑπὲρ Πατρίδος (τὸ) ἐξεδόθη (μ ε τ' ε ἰ κ ό ν ο ς). . . 289
Χαρμόσυνον Ἄγγελμα. . . 325
Χατὲμ-Τατ . . . 403
Χειρομάντις (Δ ι ά λ ο γ ο ς). . . 119
ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ (οἱ) ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ, (μ ε τ ὰ 23 ε ἰ κ ό ν ω ν). 1, 21, 29, 37, 45, 55, 63, 69, 79, 86, 93, 104, 113, 120, 135, 133, 145, 152, 157, 169, 173, 187, 193, 209, 222, 228, 236, 241, 250, 260, 267, 276, 284, 290, 300, 306, 313, 325, 332, 337, 350, 353, 364, 369, 380, 385, 395, 406, 414, 428
Ψάρευμα (τὸ) τὸ βραβευθὲν διήγημα τοῦ 60οῦ Διαγωνισμοῦ, (μ ε τ ὰ 6 ε ἰ κ ό ν ω ν). . . 412
Ψηφοφορία (ἡ) μας, παράτασις τῆς προθεσμίας. . . 342

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Σελίς

Ἀετὸς καὶ κοῦκος. . . 128
Ἀηδὼν (τὸ). . . 259
Ἄνεμοι (οἱ). . . 291
Ἀνθρακεὺς καὶ Γναφεὺς (μ ῦ θ ο ς). . . 411
Ἀνομβρία. . . 110
Ἀποφθεγματικά. . . 246, 301, 358, 387, 397, 411
Ἄχ, Θεέ μου, νὰ μποροῦσα . . . 175
Βάρκα. . . 104
Γράμματα. . . 348
Δυὸ (τὰ) Βαρέλια (μ ῦ θ ο ς). . . 124
Ἑλλὰς γλυκεῖα ! . . . 213
Διαμαντόπετρα καὶ λιθάρι . . . 424
Εἰκοστὸν Πρῶτον Ἔτος (μ ε τ' ε ἰ κ ό ν ο ς). . . 8
Ἐργατικὴ (ἡ) Ἀρκούδα (μ ῦ θ ο ς). . . 363
Εὐεργεσία-Εὐγνωμοσύνη . . . 342
Ἡμέραι (αἱ) τῶν Μηνῶν. . . 66
Θεὸς (ὁ) εἶνε ψηλά . . . 347
Κολοκαῖρι. . . 183
Καρνάβαλος (ὁ). . . 74
Καταράκτης καὶ Πηγὴ (μ ῦ θ ο ς). . . 299
Κλέμαξ (ἡ). . . 382
Κοιμήσου . . . 50
Κορυδαλὸς (ὁ). . . 227
Λεοντάρι καὶ Ἀλεποῦ (μ ῦ θ ο ς). . . 112
Μῆνες (οἱ). . . 307
Μικρὰ πράγματα, μεγάλα ἀποτελέσματα . . . 195
Μικρὸ (τὸ) μου ἀδελφάκι. . . 98
Μικρὸς (ὁ) μαθητής. . . 267

Σελ.

Νάνι τὸ μωρό. . . 403
Ναυτόπουλο (τὸ). . . 82
Παιδάκι καὶ Χέλι (μ ῦ θ ο ς) . . . 315
Παιδάκι (τὸ) ποῦ πεθαίνει. . . 24
Παιδὶ καὶ οὐρανός . . . 42
Παιδικὰ χρέη. . . 151
Πάπιες. . . 250
Περσεφόνη . . . 8
Πεταλοῦδα (ἡ). . . 374
Ποταμάκι (τὸ) . . . 54
Προσευχὲς . . . 81, 91, 95, 111, 122, 127
Προσευχὴ . . . 294
Πρωτοτάλειδο (τὸ) . . . 394
Πρωτοχρονιάτικες Εὐχές. . . 9
Σαρώθρου ὑπερηφάνεια. . . 65
Σπουργίτια (τὰ) . . . 87
Στερνὸ (τὸ) τριαντάφυλλο. . . 31
Στίχοι ἐκ τῆς πείρας ; 17, 50, 72, 82, 137, 167, 218, 238, 259, 286, 323, 355, 372.
Στὸ δρόμο . . . 119
Τρελὴ κουκλίτσα . . . 330
Τριαντάφυλλα (τὰ). . . 374
Τυφλὴ (ἡ) γιαγιὰ . . . 388
Φθινόπωρον . . . 307
Χελιδὼν καὶ Κορώνη (μ ῦ θ ο ς) . . . 379
Χιόνα (ἡ) . . . 406
Ὡραία Πρωτοχρονιὰ . . . 8
Ὥρα Ὕπνου. . . 361

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 250 εἰκονογραφίας καὶ κοσμήματα.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι δραχ. 7. — Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 8

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

Ἕκαστος τόμος (ἓν ἔτος) τῆς Β' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» τιμᾶται ἄδετος φρ. 7. — Χρυσόδετος φρ. 10

[Ἡ Β' περίοδος ἤρχισε τῷ 1894].

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ	Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.	ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 6ον. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 καὶ 9 Ἰανουαρίου 1899 Ἔτος 21ον. — Ἀριθ. 1—2

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ANDRÉ LAURIE)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ Η «ΒΥΣΤΑΘΕΙΑ». — ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΕΟΡΤΗ. — Ο ΙΑΤΡΟΣ ΑΩΜΟΝΔΟΣ—ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΙΑ.—ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΒΡΑΝΔΕΒΕΝΗ.

Ἡ Εὐστάθεια τῆς Ὑπερωκεανείου Ἑταιρείας, (προερχομένη ἐκ Μασσαλίας καὶ διευθυνομένη εἰς Ζανζιβάρην καὶ Δύρβανον,) εἶχεν ἀφήσῃ τὸν κόλπον τοῦ Ἄδεν, καὶ ἀπὸ δύο ἤδη ἡμερῶν, ἔπλεεν ὁλοταχῶς καὶ αἰσίως ἐπὶ τοῦ ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ.

Ἦτο ἑσπέρα, μετὰ τὸ γεῦμα. Εἰς τὴν πρύμνην ἐδίδετο μεγάλη φιλανθρωπικὴ ἑορτή, καὶ οἱ ἐπιβάται ὅλων τῶν θέσεων ἐκάθηντο κατὰ στοίχους κανονικοὺς ἐνώπιον τοῦ μικροῦ αὐτοσχεδίου θεάτρου.

Ὅλοι οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀκόμη προσηλωμένοι ἐπὶ τῆς σκηνῆς, —μολονότι κενῆς ἀπότινων στιγμῶν,—καὶ ἡ προσοχὴ τοῦ ἀκροατηρίου, ἡ μέχρι τοῦδε ἀρκετὰ ἀπρόθυμος, ἐφάνη ἐξαίφνης ὡς ἀφυπνισθεῖσα . . . Ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ ἐλκυστικώτερον μέρος τοῦ προγράμματος. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης οἱ ἀκροαταὶ εἶχον ἀκούσῃ καὶ χειροκροτήσῃ—ἀπὸ μεγάλην εὐγένειαν μᾶλλον,— ἕνα Μονόλογον, ἀπαγγελθέντα ἀδεξίως ὑπὸ νεαροῦ Γάλλου, ἀποφοίτου τοῦ Πολυτεχνείου, τοῦ κ. Ἐρρίκου Μασσαί· — μίαν σονάταν τοῦ Μπετόβεν, τὴν ὁποίαν ἔπαιξεν ἡ ἀδελφή του Κοραλία Μασσαί, πολὺ βιαστικὰ καὶ χωρὶς καμμίαν ἀκρίβειαν· — τὸ φλάσυτον τοῦ ἀξιοτίμου κυρίου Βρανδεβένη, μεγαλεμπόρου ἐκ Μασσαλίας, ὁ ὁποῖος ἐξετέλεσε, μὲ πολλὰς παραφωνίας στρυγμώδεις, μίαν συναγωγὴν (ποπουρρί) ἀπὸ κάποιον μελόδραμα· καὶ τέλος ἓν ναυτικὸν ᾆσμα, τὸ ὁποῖον ἔμελψεν κἀλοκαγάθως μᾶλλον παρὰ τεχνικῶς αὐτὸς ὁ πλοίαρχος τῆς Εὐστάθειας, ὁ κ. Φρανκέρ. Ὅλα αὐτά,—καὶ ἄλλα τινὰ τῆς αὐτῆς δυνάμεως, — τὸ ἀκροατήριον τὰ ὑποδέχθη εὐμενῶς καὶ τα ἐχειροκρότησεν, ἐκτιμῆσαν μᾶλλον τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα, παρὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἱκανότητα τῶν ἐρασιτεχνῶν. Ὅλοι ἐγνώριζαν τῳόντι, ὅτι ἡ ἑορτὴ ἐκείνη ἦτο μία εὐγενὴς πρόφασις πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ δυστυχοῦς οἰκογενείας. Εἰς τῶν ἀνδρῶν τοῦ πλοίου, ὁ δεύτερος μηχανικὸς θερμαστής, εἶχε φονευθῇ ἐκ τυχαίου δυστυχήματος εἰς τὸ Ὀδόκον, ὅπου ἡ Εὐστάθεια εἶχε προσορμισθῇ χάριν ἀνθρακεύσεως. Ὁ φονευθεὶς ἄφινε πολυμελῆ οἰκογένειαν, καὶ ὅλοι οἱ ἐπιβάται τοῦ πλοίου συνεκινήθησαν, ἀναλογισθέντες εἰς ποίαν ἀθλιότητα θὰ ἐβύθιζεν ὁ τραγικὸς ἐκεῖνος θάνατος τὴν δυστυχῆ τοῦ θερμαστοῦ χήραν, τὴν μητέρα τεσσάρων ἀνηλίκων ὀρφανῶν . . Τὴν οἰκογένειαν ταύτην ἐπρόκειτο λοιπὸν νὰ κουφίσουν αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῆς ἑορτῆς, τὴν ὁποίαν διωργάνωσεν, ἐπικαλεσθεὶς τὴν σύμπραξιν τῶν εὐγενῶν ἐπιβατῶν, ὁ πλοίαρχος Φρανκέρ.

Ἀλλὰ τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας δὲν ἀπετελεῖτο ἀποκλειστικῶς ἀπὸ μουσικήν. Εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ, διὰ μεγάλων χαρακτήρων, ἀνεγράφετο: «ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ καὶ ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΙΑ, ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ κ. ΑΩΜΟΝΔΟΥ.»

Τοῦτο δὲ ἀκριβῶς εἶχεν ἀφυπνίσῃ τὴν ληθαργοῦσαν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ. Ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἐπερίμεναν αὐτὴν τὴν στιγμὴν μετὰ τῆς ἰδίας ἀνυπομονησίας. Τὰ θέματα ταῦτα, κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ δεξιότης καὶ ἡ ἐπιστήμη συνεργάζονται πρὸς ἐπιτέλεσιν θαυμάτων ἐκπληκτικῶν, ἔχουν πάντοτε τὸ προνόμιον νὰ ἑλκύουν καὶ τοὺς ἀπαθεστέρους.

Εἰς τὸν Γεράρδον Μασσαί, νεαρὸν ἐπιβάτην δεκατεσσάρων ἕως δεκαπέντε ἐτῶν, ὠφείλετο ἡ φαεινὴ ἰδέα. Ὁ ἰατρὸς Λωμόνδος οὐδέ-

«Ἰδοὺ μία φιάλη, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχει κρασὶ ἀναμεμιγμένον μὲ νερόν.» (Σελ. 2, στηλ. γ'.)

ποτε θά το ἐσυλλογίζετο, οὔτε θά το ἐπρότεινε μόνος του. Μελαγχολικὸς συνήθως, ὀλιγόλογος, ἐπιφυλακτικός, συνεσταλμένος, δὲν ὡμοίαζε διόλου μὲ τοὺς φλυάρους, τοὺς κομπορρήμονας καὶ θρασεῖς θαυματοποιοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος. Ἀληθὴς ἐπιστήμων, μετὰ ζήλου καὶ ἀγάπης καλλιεργῶν τὴν ἐπιστήμην, δὲν εἶχε ποσῶς τὴν ὄψιν ἀγύρτου! Ὅσας ὥρας τῷ ἄρεσεν ἐλευθέρας ἡ ἐξάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματός του, τὰς ἀφιέρωνεν εἰς παντοειδεῖς σπουδὰς καὶ ἐρεύνας περιέργους. Κατεγίνετο εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων. Χημικὰ ἐργαλεῖα, σωλῆνες, χωνευτήρια, σκελετοί, τεμάχια μετάλλων καὶ ὀρυκτῶν, φυτολογικὰ παρασκευάσματα, μικροσκόπια, τηλεσκόπια, σπάνια βιβλία, —τὰ πάντα ἦσαν συσσωρευμένα εἰς τὸ ἐργαστήριόν του καὶ ἐμαρτύρουν περὶ τοῦ πλήθους καὶ τῆς ποικιλίας τῶν μελετῶν του.

Ἀκόμη καὶ τὴν Μαγείαν ἠθέλησε νὰ σπουδάσῃ ὁ παράδοξος οὗτος ἄνθρωπος, νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν λαβύρινθον τῶν λεγομένων «ἀποκρύφων ἐπιστημῶν». Συναντήσας κάποτε ἕνα Ἰταλὸν χημικὸν ἱκανώτατον, ὁ ὁποῖος ἦτο συγχρόνως καὶ θαυματοποιός, ἠθέλησε νὰ μυηθῇ καὶ εἰς τὰ μυστήρια τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου, εἰς τὸ ὁποῖον ἔκαμε, κατὰ τὴν συνήθειάν του, μεγάλας προόδους. Ἀλλ' ἐπειδή, ὡς μετριόφρων ποῦ ἦτο, πολὺ ὀλίγον ὡμίλει περὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν γνώσεών του, ἡ εἰδικότης του περὶ τὴν θαυματοποιΐαν θὰ ἔμενεν αἰωνίως κεκρυμμένη ἀπὸ τοὺς φίλους του, ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Γεράρδου Μασσαί.

Κατὰ τὰς μικρὰς ὥρας τοῦ διάπλου, μεταξὺ τοῦ σοφοῦ ἰατροῦ καὶ τοῦ νεαροῦ μαθητοῦ εἶχε συναφθῆ μία παράδοξος φιλία. Μεθ' ὅλην τὴν διαφορὰν τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ χαρακτῆρος, (— ὁ Γεράρδος ἦτο τόσον ζωηρὸς καὶ ὑπερβολικός, ὅσον ἤρεμος καὶ μεμετρημένος ὁ ἰατρός, —) οὗτος εἶχεν ἀναγνωρίσῃ ψυχὴν συγγενῆ πρὸς τὴν ἰδικήν του, καὶ κατελήφθη ὑπὸ ἰσχυρᾶς συμπαθείας πρὸς τὸν νεαρὸν τοῦτον γάλλον, τὸν εὐφυᾶ, τὸν ἄδολον, τὸν ἐρωτῶντα αἰωνίως τὸ «διατί» τῶν περὶ αὐτὸν φαινομένων, ὄχι ἐξ ἁπλῆς καὶ ἀσημάντου παιδικῆς περιεργείας, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀνάγκης τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ἐπίσης καὶ ὁ μεγάλος καὶ ὁ μικρὸς φιλόσοφος, ὅπως ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος ἀναχθῇ εἰς τὸ αἴτιον.

Ἐκτοτε εἰσήρχετο συχνά, διημέρευε σχεδὸν εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, τὸν ἔβλεπε καταγινόμενον εἰς τὰ πειράματά του, καὶ τὸν ἠρώτα περὶ πάντων. Μίαν ἡμέραν τῷ ὡμίλησε περὶ ζωϊκοῦ μαγνητισμοῦ, περὶ τῶν μυστηρίων τῆς ὑποβολῆς, τὰ ὁποῖα ἐξηρεύνα τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Ἄλλοτε πάλιν ἐξετέλεσεν ἐνώπιόν του μερικὰ θαύματα διὰ παιγνιοχάρτων, συνδυασμοὺς μαγνητισμοῦ καὶ ταχυδακτυλουργίας, οἱ ὁποῖοι κατέπληξαν τὸν Γεράρδον καὶ τὸν ἔκαμαν νὰ νομίσῃ τὸν κ. Λωμόνδον ὡς τὸν μεγαλήτερον ἄνθρωπον τοῦ κόσμου! Καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν συνεζητεῖτο ἐνώπιόν του τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας, ὁ μικρὸς εἶπεν:

— Ἐγὼ ὅμως ἠξεύρω κάτι τι, ποῦ μὰ τὴν ἀλήθειαν ἀξίζει καλήτερα ἀπὸ ὅλους τοὺς πληκτικοὺς μονολόγους σας, καὶ ἀπὸ ὅλες τὲς αἰώνιες σονάτες! Ἂς γίνῃ αὐτό, καὶ νὰ ἰδῆτε τὶ χρῆμα ἔχει νὰ πέσῃ διὰ τοὺς δυστυχεῖς μας!

—Δὲν μᾶς το λέγεις λοιπόν; εἶπεν ἡ Κοραλία.

— Μαγνητισμός, ὑποβολή, ταχυδακτυλουργία, θαυματοποιΐα!..

— Τόσα λίγα πράγματα; εἶπεν ὁ κύριος Μασσαὶ γελῶν. Δὲν εἶσαι καὶ πολὺ ἀπαιτητικός, παιδί μου. Λησμονεῖς ὅμως, ὅτι γιὰ νὰ κάμῃς λαγὸ σιβέ, πρῶτον καὶ κύριον χρειάζεται ὁ λαγώς... Καὶ τώρα ποῦ εἶνε ὁ θαυματοποιός; Μήπως θὰ εἶσαι σύ;

—Ὄχι, εἶπεν ὁ Γεράρδος· ἂν θεχθῇ ὁ θαυματοποιὸς ποῦ ἠξεύρω, ἐγὼ θὰ εἶμαι ἁπλῶς βοηθός του.

Καὶ ἀναγκασθεὶς νὰ ἐξηγηθῇ, ἀπεκάλυψε τότε τὰς μυστικὰς γνώσεις τοῦ ἰατροῦ Λωμόνδου, καὶ ἐξέθεσε τὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας ἐστήριζεν ἐπὶ τῆς συνδρομῆς τοῦ ἀπροσδοκήτου καὶ πολυτίμου τούτου θαυματοποιοῦ.

— Αὐτὸ δὲν μὲ ἐκπλήττει καὶ πολύ, εἶπεν ὁ πλοίαρχος Φρανκέρ, ὁ ὁποῖος προήδρευε τῆς συνδιασκέψεως. Ἠξεύρω καλὰ τὸν φίλον μου Λωμόνδον. Εἰς ὅλα τοῦ ἀρέσει νὰ καταγίνεται, ὅλα θέλει νὰ τὰ μανθάνῃ... Ἔπειτα εἶνε ταχυδακτυλουργὸς ἐκ φύσεως, εἰμπορῶ νὰ εἰπῶ. Ἔχει τόσην ἐπιδεξιότητα καὶ ταχύτητα εἰς τὰ δάκτυλά του, ὥστε καὶ αἱ ἐγχειρήσεις του καταντοῦν ταχυδακτυλουργίαι! Νὰ λοιπὸν τώρα ποὺ μας παρουσιάζεται καὶ ὡς Μπόσκος ἢ ὡς Ροβέρτος Χουδέν... Τί καλά, ἂν θελήσῃ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἑορτήν! Ἀλλὰ θὰ θελήσῃ;.. αὐτὸ εἶνε τὸ ζήτημα!

— Ἐγὼ ἀναλαμβάνω! ἀνέκραξεν ὁ Γεράρδος, καὶ μετέβη ἀμέσως πρὸς συνάντησιν τοῦ ἰατροῦ.

Κατ' ἀρχὰς ὁ κ. Λωμόνδος ἐφάνη στενοχωρημένος ἀπὸ τὴν πρότασιν, καὶ ἠθέλησε νὰρνηθῇ. Ἀλλ' ὁ Γεράρδος ἐπέμεινε μὲ τόσον εἰλικρινῆ ἐνθουσιασμόν, ὥστε ὁ ἰατρὸς συγκατετέθη ἐπιτέλους νὰ συζητήσῃ τὸ πρᾶγμα μὲ τοὺς διοργανωτὰς τῆς ἑορτῆς. Τοῦτο ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ἤδη ὡς ἀρχὴ ὑποχωρήσεως. Καὶ τῷ ὄντι, εἰς τὰς θελκτικὰς παρακλήσεις τῆς κυρίας Μασσαί, τῆς Κοραλίας, καὶ τῶν ἄλλων κυριῶν καὶ δεσποινίδων, ὁ ἰατρὸς δὲν ἠμπόρεσε νὰ ντισταθῇ καὶ παρεδόθη.

— Ἔστω! εἶπε· συγκατατίθεμαι αὐτὴν τὴν φορὰν νὰ παίξω ρόλον ταχυδακτυλουργοῦ. Ἀλλὰ θέλω νὰ τιμωρήσω ὀλίγον καὶ τὸν Γεράρδον, ὁ ὁποῖος μ' ἐπρόδωσε... Τὸν καταδικάζω λοιπὸν νὰ μοῦ χρησιμεύσῃ ὡς βοηθός.

Εἶνε περιττὸν νὰ εἴπωμεν μὲ πόσην χαρὰν καὶ προθυμίαν ἐδέχθη τὴν ποινὴν ταύτην ὁ Γεράρδος Μασσαί. Καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα, — μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρώτου μέρους τοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον, ὡς εἴδομεν, δὲν ἔστεψε καὶ μεγάλη ἐπιτυχία, — δύο ναῦται ἔφεραν εἰς τὴν σκηνὴν μικρὰν ξυλίνην τράπεζαν, χωρὶς σκέπασμα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπῆρχον φιάλη οἴνου, μερικὰ ποτήρια καὶ διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα, ὁ δὲ ἰατρὸς Λωμόνδος καὶ ὁ βοηθός του Γεράρδος ἀφῆκαν τὰς θέσεις των καὶ ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ ἰκρίου.

Ὑψηλός, ἰσχνός, ξανθός, φέρων μὲ χάριν τὸ ἐπίσημον ἔνδυμα τῆς ἑσπερίδος, ὁ ἰατρὸς ἔκαμεν εἰς ὅλους λαμπρὰν ἐντύπωσιν. Μόνον μία φωνὴ γυναικεία ἠκούσθη ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ ἀκροατηρίου, νὰ φλυαρῇ καὶ νὰ λέγῃ μὲ μίαν παράξενην προφοράν, ὅτι ὁ ἰατρὸς δὲν εἶχε καθόλου ἀέρα ἀληθινοῦ Ταχυδακτυλουργοῦ, καὶ ὅτι τὰ ὑλικά του ἐφαίνοντο τιποτένια.

— Ἡ Μαργαρόνα μας κάμνει πάλι τὰ δικά της! ἐψιθύρισε φαιδρότατος ὁ Γεράρδος. Ἐλπίζω ὅμως ὅτι γρήγορα θὰ την κάμουμε νὰ τὰ χάσῃ.

— Ἰδοὺ μία φιάλη, — ἤρχισε τότε ὁ ἰατρὸς εἰς τόνον κάπως εἰρωνικόν, ὡς ἂν ἤθελε νὰ εἰρωνευθῇ τὸν ἑαυτόν του, —ἰδοὺ μία φιάλη, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχει κρασὶ ἀνακατευμένον μὲ νερόν. Εἶνε κανεὶς περίεργος νὰ ἰδῇ μὲ ποίαν ἀναλογίαν ἔγινεν αὐτὸ τὸ κρᾶμα;

— Ἐγὼ ἀναλαμβάνω νὰ λύσω τὸ πρόβλημα, ἂν μοῦ δώσετε μόνον νὰ δοκιμάσω ὀλίγον, εἶπεν ὁ ὑψηλὸς καὶ χονδρὸς ἐκεῖνος κύριος, ὁ ὁποῖος πρὸ ὀλίγου εἶχε παίξῃ τὸ φλάουτον.

— Γεράρδε, χύσε ὀλίγον, σὲ παρακαλῶ, εἰς ἕνα ποτήρι καὶ δόσε το εἰς τὸν κύριον.

Ὁ κ. Βρανδεβένης ἐδοκίμασε τὸ ποτὸν καὶ ἐκροτάλισε τὴν γλῶσσάν του.

— Λαμπρὸ κρασὶ γαλλικό, εἶπεν. Ἀλλὰ τὸ ἕνα τρίτο εἶνε νερό!

— Τώρα ἀμέσως θὰ βεβαιωθῶμεν ἂν ηὕρατε ἀκριβῶς τὴν δόσιν, εἶπεν ὁ κ. Λωμόνδος. Γεράρδε, δὲν γεμίζεις αὐτὰ τὰ ποτήρια;

Ὁ Γεράρδος ἔδραξε τὴν φιάλην καὶ τὴν ἐξεκένωσεν εἰς τὰ τρία μεγάλα ποτήρια, τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο ἐπὶ τῆς τραπέζης.

— Σᾶς συγχαίρω διὰ τὴν λεπτότητα τῆς γεύσεώς σας, κύριε! ἐξηκολούθησεν ὁ ἰατρός. Τὸ κρᾶμα ἦτο ἀκριβῶς ὅπως τὸ εἴπατε.

Τῷ ὄντι, πρὸς γενικὴν ἔκπληξιν, τὸ ἐν τῶν ποτηρίων εὑρέθη γεμάτον μὲ καθαρὸν ὕδωρ, τὰ δὲ ἄλλα δύο μὲ οἶνον ἐρυθρόν!

Καὶ ὅλοι ἤρχισαν νὰ φωνάζουν:

« — Πῶς τὸ κατώρθωσεν αὐτό: — Τὸν εἶδα τὴν ὥραν ποῦ τὸ ἀδειάσε; — Παρηκολούθησα ὅλας του τὰς κινήσεις. — Ὄχι, σου λέγω. — Ναί, καλέ. — Μ' ἀφ' οὗ δὲν ὑπάρχει οὔτε σκέπασμα, οὔτε παραπέτασμα, εἰς τὸ τραπέζι!

— Ἐπὶ τέλους δὲν εἶνε μάγος! — Δὲν ἐννοῶ τίποτε! κτλ. κτλ.»

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θορύβου, ἠκούσθη πάλιν ἡ φωνὴ τοῦ δοκιμαστοῦ:

— Ἐξοχώτατε, μοῦ κάμνετε τὴν χάριν νὰ ἀδειάσετε πάλιν τὰ ποτήρια μέσα 'στὸ μπουκάλι;

— Εὐχαρίστως! (Ὁ Γεράρδος ἐξετέλεσε τὴν παραγγελίαν.)

— Τώρα, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Βρανδεβένης, μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ τα γεμίσω ἐγώ;

— Βεβαιότατα.

Ὁ χονδρὸς κύριος ἀνῆλθε βαρὺς ἐπὶ τῆς σκηνῆς, καὶ λαβὼν τὴν φιάλην, ἐκένωσε τὸ περιεχόμενον εἰς τὰ ποτήρια. Ἀλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν καὶ τὰ τρία εὑρέθησαν γεμάτα μὲ τὸ ἴδιον κόκκινον ὑγρόν. Καὶ ὁ χονδρὸς κύριος ἀνεφώνησε θριαμβευτικῶς:

— Ἀ, βλέπετε;

— Μὰ δὲν τὸ ἐκάματε καλά, ἀντέτεινεν ὁ ἰατρός.

Καὶ μετὰ σπουδῆς ἐγέμισε πάλιν τὴν φιάλην, καὶ ὕστερα τὴν ἄδειασεν εἰς τὰ ποτήρια. Αὐτὴν τὴν φοράν, ὅπως καὶ τὴν πρώτην, τὸ ὕδωρ καὶ ὁ οἶνος εὑρέθησαν χωριστά!

Ζωηρὰ χειροκροτήματα ἀντήχησαν πανταχόθεν. Μόνον ὁ κ. Βρανδεβένης δὲν ἐφάνη πολὺ εὐχαριστημένος, καὶ ἀφ' οὗ ἐπεθεώρησεν ὑπόπτως τοὺς γυμνοὺς πόδας τῆς τραπέζης, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν θέσιν του ψιθυρίζων:

—Κάτι λάκκον ἔχει ἡ φάβα! Δὲν μου φαίνονται πολὺ καθαρὰ τὰ πράγματα!

— Μά, κύριέ μου, ἂν ἦσαν πολὺ καθαρά, τί γοῦστο θὰ εἶχε τὸ θέαμα; παρετήρησε πρὸς τὸν γείτονά του μὲ κάποιον πεῖσμα ὁ κ. Μασσαί.

— Ἔχετε δίκαιον, ἀπήντησεν ὁ κ. Βρανδεβένης. Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ἔκαμα τὸ ἐμπόριον τῶν κρασιῶν, καὶ ξεύρω λιγάκι τί θὰ 'πῇ νέρωμα κρασιοῦ. Σᾶς βεβαιῶ ὅμως, ὅτι τέτοιο νέρωμα οὔτε τὸ ἔκαμα ποτέ, οὔτε τὸ εἶδα!

— Τὸ πιστεύω καὶ χωρὶς ὅρκον, εἶπε μειδιῶν ὁ κ. Μασσαί. Ἀλλὰ πιστεύσατε καὶ σεῖς, ὅτι κανεὶς δὲν θὰ ἐπλήρωνε εἴκοσι φράγκα διὰ νὰ ἰδῇ πῶς νοθεύετε σεῖς τὰ κρασιά σας... Ἀλλ' ἂς ἀκούσωμεν τί λέγει ὁ μάγος:

— Φοβοῦμαι ὅτι αὐτὸ τὸ ἀσήμαντον πείραμα, ἔλεγεν ἠρέμα ὁ κ. Λωμόνδος, μᾶς ἔκαμε νὰ χάσωμεν πολὺν καιρὸν ἀδίκως. Ἤθελα νὰ ἠξεύρω τί ὥρα εἶνε;

Πολλοὶ ἔσπευσαν νὰ ἐξαγάγουν τὰ ὡρολόγιά των. Ἀλλ' ὁ κ. Λωμόνδος παρετήρησεν ἰδιαιτέρως τὸ ὡρολόγιον τοῦ κ. Βρανδεβένη.

— Ἰδοὺ ἓν θαυμάσιον καὶ μοναδικὸν χρονόμετρον, καθὼς φαίνεται! εἶπε. Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ το ἰδῶ ἐκ τοῦ πλησίον;

Ὁ Γεράρδος κατέρχεται ἀμέσως, καὶ ὁ μεγαλέμπορος, ὑπερήφανος διὰ τὴν προτίμησιν, τῷ παραδίδει τὸ ὡρολόγιόν του.

(Ἕπεται συνέχεια.)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΕΡΜΟΥ

ΜΙΑ ἀπὸ τὰς ἀρχαιοτέρας, τὰς γνωστοτέρας, τὰς μᾶλλον χαρακτηριστικὰς ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης μας. Καὶ οἱ οὐδέποτε ἐπισκεφθέντες τὰς Ἀθήνας, οἱ γνωρίζοντες αὐτὰς μόνον μακρόθεν ἀπὸ εἰκόνας καὶ περιγραφάς, γραπτὰς ἢ προφορικάς, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἠξεύρουν ὅτι ὑπάρχει καὶ μία μεγάλη, κεντρικὴ ὁδός, ὁ ὁποία ὀνομάζεται Ὁδὸς Ἑρμοῦ. Μεταξὺ τῶν γνωστῶν, αὐτὴν ἐνθυμοῦνται πρώτην-πρώτην καὶ μεταξὺ τῶν ἀγνώστων, τὴν ἄλλην ἐκείνην τὴν ἀνώνυμον, τὴν περιγραφομένην εἰς τὸ πασίγνωστον ποίημα τοῦ Ἀχιλλέως Παράσχου:

Ὑπάρχει εἰς ἀπόκεντρον τῶν Ἀθηνῶν γωνίαν,
Μικρὸς δρομίσκος σκιερὸς καὶ πλήρης μυστη-
[ρίων...

Πόσον διαφέρει ὅμως ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀπὸ τὸν δρομίσκον τοῦ ποιήματος! Δὲν εὑρίσκεται εἰς καμμίαν ἀπόκεντρον γωνίαν, ἀλλ' εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν τῶν Ἀθηνῶν. Εἶνε ἡ κυριωτέρα ἀρτηρία τῆς κυκλοφορίας, ἐκτεινομένη ἀπὸ τοῦ Σταθμοῦ τοῦ Σιδηροδρόμου Πειραιῶς, μέχρι τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος. Ἑκατὸν ἄλλοι δρόμοι καὶ δρομίσκοι, δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, ἐκβάλλουν εἰς αὐτὴν τὴν ὁδόν. Δὲν εἶνε σκιερὰ καὶ πλήρης μυστηρίου. Τὸ πλάτος της, μεθ' ὅλον τὸ ὕψος τῶν οἰκοδομῶν, τῆς ἐπιτρέπει νὰ ἔχῃ πολὺν οὐρανὸν ἀπ' ἐπάνω ὡς ὀροφὴν εὑρεῖαν, καὶ τὰ κατκυγάζεται ὅλην σχεδὸν τὴν ἡμέραν ἀπὸ τὸν ἥλιον. Καὶ ὅ,τι χάνει εἰς μυστήριον καὶ εἰς ποίησιν, τὸ κερδίζει εἰς φῶς, εἰς ἀέρα, εἰς κίνησιν, εἰς ζωηρότητα, εἰς θόρυβον, εἰς μεγαλοπρέπειαν. Εἶνε ἡ κυριωτέρα ἐμπορικὴ ὁδὸς τῆς πρωτευούσης καὶ λάμπει ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον ἀπὸ τὸν πλοῦτον, ἀπὸ τὴν αἴγλην τῶν πολλῶν της καὶ μεγάλων Καταστημάτων. Διερχόμενος τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, σπανίως κυττάζεις πρὸς τὰ ὑψηλά, ὅπως εἰς ἄλλας ὁδούς, διακρινομένας διὰ τὴν λαμπρότητα τῶν οἰκοδομῶν των. Ἐδῶ σ' ἐλκύουν σχεδὸν ἀποκλειστικῶς τὰ ἰσόγεια, μὲ τὰς μεγάλας καὶ ὑαλοσκεπεῖς ἐκείνας προθήκας, εἰς τὰς ὁποίας θαυμάζεις τόσον πλοῦτον, τόσην κομψότητα, τόσην τέχνην, τόσην ποικιλίαν σχημάτων καὶ χρωμάτων. Χρυσοχοεῖα, ἀδαμαντοπωλεῖα, βιβλιοπωλεῖα, ἀρωματοπωλεῖα, χαρτοπωλεῖα, ὑαλοπωλεῖα, ὁπλοπωλεῖα, μαγαζεια νεωτερισμῶν καὶ κομψοτεχνημάτων, — ὅλα συναμιλλῶνται ποῖον νὰ σ' ἐκπλήξῃ περισσότερον, ποῖον νὰ σὲ σταματήσῃ περισσοτέραν ὥραν ἐμπρὸς εἰς τὴν βιτρίναν του. Τὸ ἑσπέρας μάλιστα, ὅταν ἀνάπτωνται τὰ ἄπειρα ἠλεκτρικὰ φῶτα, καὶ ὑπὸ τὰς ζωηρὰς των ἀκτῖνας στίλβουν τὰ μέταλλα καὶ σελαγίζουν τὰ πολύχρωμα μεταξωτά, καὶ λάμπουν τὰ κρύσταλλα, καὶ ἀκτινοβολοῦν οἱ ἀδάμαντες, ἡ μαγεία εἶνε πλήρης, καὶ νομίζει κανεὶς ὅτι εὑρίσκεται εἰς παλάτια Νεραΐδων καὶ εἰς χώραν μαγευμένην. Ὅλη ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἰσόγεια τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ. Τὸ ὑπόλοιπον μένει εἰς τὴν σκιὰν καὶ εἰς τὴν ἀφάνειαν.

Εἰς τοῦτο ὀφείλει τὴν ὀνομασίαν της. Ἄλλοτε, εἰς παλαιοτέρους χρόνους, ἐλέγετο ἁπλούστατα Μεγάλος Δρόμος, (ὅπως καὶ σήμερον ἀκόμη τὴν ὀνομάζουν μερικοὶ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι.) Οἱ ἄλλοι τὴν ὀνομάζουν μὲ τὸ νεώτερόν της ὄνομα ὁδὸς Ἑρμοῦ — τοῦ Κερδῴου Ἑρμοῦ, τοῦ θεοῦ τοῦ ἐμπορίου. Διότι, ὡς εἶπα, εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐμπορικὴ ὁδός. Ἡ ὁδὸς Αἰόλου, καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ ὁδὸς Σταδίου, συναμιλλῶνται πρὸς αὐτήν, ἀλλ' ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ κατέχει πάντοτε τὰ σκῆπτρα. Ὁ ἔχων ἀνάγκην νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἐμπορικά, εἰμπορεῖ νὰ παραλείψῃ τὴν ὁδὸν Σταδίου ἢ τὴν ὁδὸν Αἰόλου. Ἀλλ' εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ διέλθῃ ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ. «Ψωνίζω» εἰς τὰς Ἀθήνας σημαίνει κυρίως «πηγαίνω εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ.» Τώρα μάλιστα τὰς ἑορτάς, ποῦ ψωνίζουν ὅλοι, ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ βλέπει ἡμέρας δόξης ἀληθινῆς. Εἶνε ἕνα πανηγύρι, ἕνα προσκύνημα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ διέλθουν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν μικροὶ καὶ μεγάλοι, πλούσιοι καὶ πτωχοί.

Ἀπὸ ἐδῶ θἀρχίσω κ' ἐγὼ τοὺς Ἀθηναϊκούς μου Περιπάτους. Τὸ καλεῖ, βλέπετε, ἡ ἐποχή. Εἶνε δυνατόν νὰ μὴ ἐπισκεφθῶμεν τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ τὴν παραμονὴν τῆς Πρωτοχρονιᾶς; Ἀλλ' ὄχι ὁλόκληρον ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. Διότι ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα. Τὸ πρῶτον ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Σταθμὸν καὶ τελειόνει εἰς τὴν διασταύρωσιν μὲ τὴν ὁδὸν Αἰόλου. Εἶνε τμῆμα μᾶλλον λαϊκόν, ὀλιγώτερον περιποιημένον καὶ πλούσιον, ὀλιγώτερον συχναζόμενον. Τὸ δεύτερον τμῆμα, πλουσιώτερον καὶ ἀριστοκρατικώτερον, ἀρχίζει ἀπὸ τὴν διασταύρωσιν τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, περιλαμβάνει τὴν Καπνικαρέαν, —τὸν κομψὸν καὶ ἀρχαιότατον βυζαντινὸν ναΐσκον, ὁ ὁποῖος ἐπικάθηται ὡς κόσμημα εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ,—καὶ τελειόνει εἰς τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. Ἐδῶ εἶνε ὅλη ἡ κίνησις, ὅλη ἡ ζωή. Ἐδῶ θὰ ὑπάγω κ' ἐγώ . . . Τί κόσμος, μὰ τί κόσμος! Τὸ πλῆθος ἀποτελεῖ μίαν συμπαγῆ μάζαν, καὶ πρέπει νὰ προχωρῶ διαγκωνίζων καὶ διαγκωνιζόμενος. . . . Καὶ τί θόρυβος! Τριγμοί, συριγμοὶ κροταλίσματα, γέλωτες, φωναί . . . Σωστὸν πανδαιμόνιον . . . Ἀλλ' εἶνε ὡραῖον τὸ θέαμα τοῦ μεγάλου δρόμου, πλημμυρισμένον ἀπὸ τὴν ἀεικίνητον μαυρίλαν τοῦ πλήθους, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν σελαγίζουν, ὅπως μέσα εἰς καλειδοσκόπιον, ὅλα τὰ χρώματα . . . Καὶ εἰς τὸ βάθος, πρὸς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, κλείει τὴν εἰκόνα ὁ σοβαρὸς καὶ μεγαλοπρεπὴς ὄγκος τῶν Ἀνακτόρων, χρυσούμενος ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ δύοντος ἡλίου . . .

Ἀλλὰ δὲν δύει μόνον ὁ ἥλιος. Δύει καὶ τὸ ἔτος. Καὶ ὅλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος ὁ πολυποίκιλος, ὁ πολύχρωμος, τὸ προπέμπει δι' ἀλλαλαγμῶν χαρᾶς . . . Καὶ ὁ φαιδρὸς χ α ρ τ ο π ό λ ε μ ο ς εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀκμήν του. Τὰ μικρὰ καὶ ἐλαφρὰ ἐκεῖνα χαρτάκια,—κόκκινα, κίτρινα, πράσινα, λευκά, ἰόχροα,—πετοῦν ὡς χρυσαλλίδες τρελλαί, καὶ ἐπικάθηνται εἰς τὰ μαλλιά, εἰς τὰ κασκέλλα, εἰς τὰ ἐνδύματα, καὶ στολίζουν τὰς προτομὰς μὲ τὰ φανταστικώτερα σχήματα, καὶ στρώνουν τὸν δρόμον πυκνά, καὶ τὸν μεταβάλλουν εἰς δεύτερον οὐρανὸν μὲ ἀπειρίαν ἀστερισμῶν . . . Καὶ ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ θριαμβεύει. Εἶνε αὐτὴ ἡ ὡραιοτέρα της στιγμή. Οὔτε κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐπισήμων τελετῶν, ὅταν παρατάσσεται στρατὸς καὶ διέρχεται ἐν πομπῇ ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια, μεταβαίνουσα εἰς τὴν Μητρόπολιν, ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ δὲν φαίνεται τόσον εὐτυχής, τόσον ἔνδοξος καὶ θριαμβευτική, ὅσον σήμερον..

Ἀλλὰ πόσον μᾶς ἐκούρασεν αὐτὸς ὁ περίπατος, μὲ τὰ μικρὰ-μικρὰ βήματα, καὶ τοὺς συχνοὺς διαγκωνισμούς. Ἀρκεῖ.

ΦΑΙΔΩΝ

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

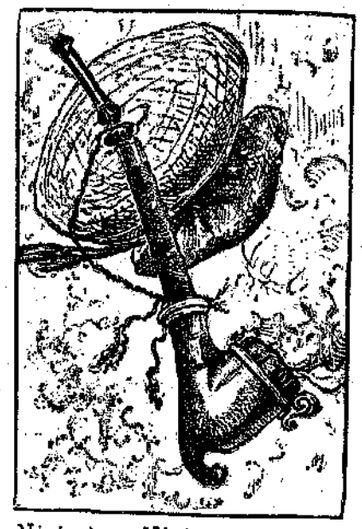

Νὰ ἡ πίπα! Νὰ ἡ καπνοσακούλα!
Ποῦ εἶνε ὁ καπνιστής;

Ἀθῆναι, τῇ 31 Δεκεμβρίου 1898.

Φίλτατέ μου κ. Ν. Παπαδάκουλε,

Μοῦ γράφεις, ὅτι δὲν δύνασαι νὰ δημοσιεύσῃς τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ *Γιαγιὰ τῆς Διαπλάσεως* ἀρθρίδιόν μου. Ἀλλ' ἂν μου ἐπιτρέπῃς μίαν ἀπαίτησιν, θὰ ἐπιμείνω καὶ θὰ σε παρακαλέσω θερμότατα νὰ το δημοσιεύσῃς.

Τοῦτο σοῦ το ζητῶ μὲ τὸ δικαίωμα πιστοῦ φίλου κ' ἐλπίζω ὅτι ἐ ξαιρετικῶς τὴν φορὰν αὐτὴν θὰ θυσιάσῃς τὴν μετριοφροσύνην σου καὶ θὰ μου ἐπιτρέψῃς νὰ ἐκφράσω διὰ τοῦ περιοδικοῦ σου τὴν ζωηρὰν καὶ υἱικὴν ἀγάπην μου πρὸς πρόσωπον σεβαστόν, καθὼς, δὲν ἀμφιβάλλω, θὰ μου ἔκαμνες ὁμοίαν χάριν, ἂν συνέπιπτε νὰ εἶχα μητέρα καὶ νὰ ἔγραφα εἰς τὴν *Διάπλασιν* δι' αὐτήν.

Δέξου κτλ. Σὸς

Ι. Η. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Η ΓΙΑΓΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

— Καλέ, ἔχει καὶ Γιαγιὰ ἡ «Διάπλασίς» μας;

— Καὶ γιατὶ ὄχι; Καὶ Γιαγιὰ μιὰ φορά! ... Εἶνε καλὴ καὶ ἀγαθή, 'σὰν ἐκεῖνες τὲς χρυσὲς Γιαγιές, ποῦ ἔχουν ὅλα τὰ φρόνιμα παιδάκια. Μὲ τὸ ροδοκόκκινό της πρόσωπο, μὲ τὰ κάτασπρά της τὰ μαλλιά, μὲ τὴν ὁλόμαυρή της τὴν νησιώτικη φορεσιὰ καὶ μὲ τὸ μαυρομέταξό της τὸ τσεμπέρι, εἶνε μιὰ ἀπὸ τὲς ἀγαπημένες Γιαγιές, ποῦ τὲς λατρεύουν τὰ μικρά τους ἐγγονάκια.

Καὶ ἡ Γιαγιὰ τῆς Διαπλάσεως δὲν ἔχει μόνο πέντε καὶ δέκα ἐγγονάκια. Ἔχει ἑκατό, διακόσια, χίλια, δυὸ χιλιάδες, τρεῖς . . . Πῶς; Σᾶς φαίνεται ἀπίστευτο; Καὶ ὅμως εἶνε πολύ, πολὺ ἀληθινό.

Ἐγγόνια τῆς Γιαγιᾶς αὐτῆς εἶνε ὅλα τὰ παιδάκια, ποῦ διαβάζουν τὴν «Διάπλασιν». Καὶ εἶνε τόσα πολλά, ποῦ μετρημὸ δὲν ἔχουνε. Καὶ τὰ ἐγγονάκια της αὐτά, τώρα ποῦ τὴν ἐγνώρισαν, θὰ τὴν ἀγαποῦν πάρα πολύ, γιατί, ἂν δὲν ἦταν ἡ Γιαγιά, ἄ, νὰ το ξεύρετε, «Διάπλασιν» δὲν θὰ εἴχαμε.

Πόσο θὰ ἐμένατε εὐχαριστημένα, ἂν τὴν ἐβλέπατε! Πόσο θὰ ἤσθε εὐτυχεῖς, ἂν τῆς ἐφιλούσατε τὸ χέρι!

Μέσα 'ς τὴν οἰκογένεια τῆς «Διαπλάσεως» ἡ καλὴ Γιαγιὰ μὲ τὴν ἥμερη καὶ γελαστὴ φυσιογνωμία της, 'μοιάζει 'σὰν τὲς σεβάσμιες καὶ μεγαλοπρεπεῖς γερόντισσες τῶν περασμένων χρόνων, ποῦ ἐγέννησαν τοὺς μεγάλους ἄνδρας τοῦ ἔθνους μας. Εἶνε ὅλη ἀρχοντιά, καὶ ὅπου σταθῇ, ὁ τόπος μοσχοβολᾷ ἀπὸ καλωσύνην. Μπαίνει, βγαίνει ἀπὸ τὴν μιὰ 'ς τὴν ἄλλη κάμαρα τοῦ σπιτιοῦ τῆς «Διαπλάσεως» καὶ ἀπὸ τὸ πρωὶ ἕως τὸ βράδυ σκορπᾷ ὁλόγυρά της εὐχὲς καὶ εὐλογίες.

Τὸ εἰκονοστάσι της καὶ ἡ ἐκκλησιὰ εἶνε ὁ φωτεινὸς κόσμος, ποῦ 'σαὐτὸν ἡ ψυχή της εὐφραίνεται. Ἡ ὑγεία καὶ ἡ χαρὰ τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἐγγονιῶν της εἶνε ἡ μόνη εὐτυχία ποῦ ζητεῖ ἀπ' τὸν Θεό.

Ἀπὸ τὸ στόμα της, ὤ, δὲν πιστεύω νὰ βγῆκε ποτὲ πικρὴ λέξις. Ὅ,τι θὰ εἶπε ἡ ἄκακη Γιαγιὰ 'ς αὐτὸν τὸν κόσμο θὰ ἦταν μιὰ ἀτελείωτη προσευχή.

Ναί, τὸ πιστεύω καὶ μοῦ τὸ μαρτυροῦν τὰ 'μάτια της, τὰ ἐκφραστικὰ καὶ ζωηρά της 'μάτια, ποῦ μόλα τὰ γεράματά της δὲν ἔχασαν τὴν λαμπρότητά τους. Ἀπὸ αὐτὰ ξεχωρίζω τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀρετῆς της, γιατὶ εἶνε στιγμὲς ποῦ ἀπὸ τὰ 'μάτια μποροῦμε νὰ γνωρίσουμε καὶ νὰ ἰδοῦμε τὴν λάμψι τῆς ψυχῆς τοῦ ἐναρέτου ἀνθρώπου.

Πρέπει νὰ την ἀκούσετε μὲ πόσον θρησκευτικὸν ἐνθουσιασμὸν διηγεῖται τὰ συναξάρια τῶν ἁγίων καὶ μὲ πόση κατάνυξι ἱστορεῖ τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ γνωρίζει 'σὰν ἀληθινὸς ἱεροκήρυκας, καὶ σᾶς τὰ λέγει γιὰ νὰ δυναμώσῃ τὴν εὐλάβειά σας καὶ γιὰ νὰ σᾶς φωτίσῃ περισσότερο, γιὰ νὰ μὴν παραστρατήσετε ποτὲ ἀπὸ τὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ.

Ἔπειτα οἱ συμβουλές της! ὤ, οἱ συμβουλές της, ποῦ ἡ κάθε μιὰ ἀξίζει κ' ἕνα διαμάντι!

— Θὰ λέγῃ καὶ παραμυθάκια; Ἔ, βέβαια καὶ θὰ γνωρίζῃ καὶ παραμυθάκια, καὶ μάλιστα θαλασσινά, γιατὶ ἡ Γιαγιὰ τῆς «Διαπλάσεως» εἶνε ἀπὸ τὴν ἡρωϊκὴν Ὕδραν, ποῦ ἐγέννησε τόσες ὀνομαστὲς μητέρες. Ἀλλὰ γιὰ νὰ σᾶς 'πῇ τὰ παραμύθια της, πρέπει νὰ εἶνε βράδυ, καὶ νὰ συνοδεύῃ τὲς κουβέντες της τὸ τρίξιμο τῶν ξύλων, ποῦ θὰ καίωνται καὶ θὰ φεγγοβολοῦνε μέσα 'στὸ τζάκι.

Κάθε φορά, ποῦ θὰ πάγω εἰς τὴν «Διάπλασιν», πρέπει νὰ τὴν ἰδῶ. Ἡ ὄψι της καὶ ἡ ἀγαθότης της μοῦ φέρνει 'ς τὸν νοῦν μου τὰ παιδικά μου χρόνια καὶ μοῦ θυμίζει ὅλους ἐκείνους, ποῦ μὲ πρωτοαγαπήσανε. Ξέρει πῶς εἶμαι ξένος, καὶ πόσα γλυκὰ λόγια δὲν μου λέγει γιὰ νὰ μὲ παρηγορήσῃ.

Ἀλλὰ πόσο πικραίνουμαι, ὅταν κρυώνῃ κομμιὰ φορὰ καὶ πέφτῃ ἄρρωστη εἰς τὸ κρεββάτι.

Τὸ σπίτι τῆς «Διαπλάσεως» ἐκείνην τὴν ἡμέρα εἶνε καταλυπημένο. Τὰ παιδιά της καὶ τὰ ἐγγονάκια της καταπικραμένα. Καὶ τὴν περιποιοῦνται μὲ τὴν πλειὸ ἐγκάρδια φιλοστοργία, καὶ μὲ τὴν βοήθεια τῆς Παναγιᾶς ξαναρχίζει πάλι τὴν γαλήνια ζωήν της, ποῦ περνᾷ 'σὰν προσευχὴ ἀθῷα, καὶ μπαίνει καὶ βγαίνει ἡ εὔμορφη καὶ συμπαθητικιὰ Γιαγιὰ ἀπὸ τὴν μιὰ 'ς τὴν ἄλλη κάμαρα καὶ φέρνει παντοῦ εἰρήνη καὶ χαρά.

Χαρὰ 'ς ἐκεῖνες τὲς γιαγιές, ποῦ ἔχουν τέτοια γεράματα. Τιμὴ καὶ 'ς ἐκεῖνα τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἐγγόνια, ποῦ ξεύρουν νὰ τὲς λατρεύουν ὅπως τὲς πρέπει.

Ἂν τύχῃ νὰ τὴν γνωρίσετε, θὰ κανετε εὐθὺς μιὰ μετάνοια καὶ θὰ τῆς φιλήσετε τὸ χέρι καὶ θὰ ζητήσετε τὴν εὐχήν της. Ἄ, πρέπει νὰ ξεύρετε πῶς εἶνε πολὺ θαυματουργὴ ἡ εὐχὴ τῆς Γιαγιᾶς. Ἡ κάθε μιὰ χαρίζει καὶ δέκα χρόνια ζωῆς εἰς τὸν ἄνθρωπο. Καὶ ἂν σᾶς ἔδινε δέκα εὐχές, θὰ ἐγίνεσθε Μαθουσάλαι.

Ἀλλ' ἀφοῦ σᾶς εἶνε δύσκολον νὰ ἔλθετε καὶ νὰ τὴν ἰδῆτε, φιλῶ ἐγὼ τὸ χέρι της ἀπὸ μέρους σας δέκα φορές, καὶ πέρνω καὶ σᾶς στέλλω ξεχωριστὰ γιὰ τὸν καθένα σας ἀπὸ δέκα εὐχὲς τῆς πολυαγαπημένης Γιαγιᾶς «τῆς Διαπλάσεως.»

Εἶμαι βέβαιος πῶς μαζὶ μὲ τὲς εὐχὲς τῶν γονέων σας καὶ τῆς ἰδικῆς σας τῆς Γιαγιᾶς καὶ τοῦ παποῦ σας, αὐτὸ τὸ δῶρο θὰ εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα πρωτοχρονιάτικα δῶρα, ποῦ θὰ πάρετε φέτος ἀπὸ τὴν «Διάπλασιν.»

Ι. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΟΥ

Εἶχα ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ ὑπηρετήσω πιστῶς τὸν μικρόν μου κύριον... Ἔδειξε τόσην χαρὰν ὅταν μ' ἔλαβε! ἐκύτταζε μὲ τόσον θαυμασμὸν τὲς χρυσές μου ζωγραφιὲς καὶ τὸν μυστηριώδη, τὸν σκεπασμένον μ π λ ό κ ο ν τῶν φύλλων μου, μὲ τὸ ἔτος γραμμένον ἀπέξω μὲ κυανᾶ ψηφία: 1 8 9 8! μὲ τόσον ἐνδιαφέρον ἐζητοῦσεν ὁδηγίας περὶ τῆς χρήσεώς μου ἀπὸ τὸν πατέρα του, ὁ ὁποῖος μὲ εἶχε χαρίσῃ εἰς αὐτόν τὰς παραμονὰς τοῦ νέου ἔτους, — ὥστε ἀμέσως ἠσθάνθην ἀγάπην πρὸς τὸν μικρόν μου κύριον, καὶ ἐνόμισα ὅτι ἔπεσα εἰς τὰ καλλίτερα χέρια τοῦ κόσμου. . . Ὁποία πλάνη! . .

— Ὁ Ἡμεροδείκτης εἶνε χρησιμώτατον πρᾶγμα! ἔλεγεν ὁ πατέρας τοῦ Τάκη· θὰ σε μανθάνῃ πολλὰ πράγματα. Θὰ σου λέγῃ τί ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος ἔχομεν, ποῖον μῆνα καὶ πόσας τοῦ μηνός, πόσων ἡμερῶν σελήνην, καὶ τὸ κυριώτερον ἴσως διὰ σέ, ποίαν ἑορτήν. . . Ἐπίσης θὰ σου λέγῃ καθημερινῶς τί ὥραν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ τί ὥραν δύει· δηλαδὴ θὰ σου μανθάνῃ τὸ μέγεθος τῆς ἡμέρας, τὴν ὁποίαν θὰ ἔχῃς εἰς τὴν διάθεσιν σου διὰ νὰ ἐργασθῇς, διὰ νὰ παίξῃς, διὰ νὰ διασκεδάσῃς. . . Θὰ σοῦ λέγῃ πότε θὰ νηστεύσῃς καὶ πότε θὰ πασχάσῃς· πότε θὰ ἔχῃς νὰ συγχαρῇς διὰ τὴν ἑορτήν του τὸν τάδε συγγενή σου ἢ τὸν δεῖνα φίλον σου, πότε θὰ δεχθῇς καὶ σὺ συγχαρητήρια, δῶρα, καὶ εὐχάς· πότε θὰ ὑπάγῃς εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ πότε θὰ καθήσῃς εἰς τὸ σπίτι... Καὶ τί δὲν θὰ σου λέγῃ καὶ τί δὲν θὰ σε διδάσκῃ αὐτὸς ὁ Ἡμεροδείκτης! Φθάνει μόνον νὰ τὸν περιποιῆσαι καὶ σύ. Φθάνει μόνον δηλαδὴ νὰ μὴ λησμονῆς νὰ τραβᾷς κάθε πρωὶ ἀπὸ ἕνα φύλλον. Ἂν τὸ ξεχάσῃς καμμίαν φοράν, ὁ Ἡμεροδείκτης θὰ σου λέγῃ ἄλλ' ἀντ' ἄλλων, δηλαδὴ δὲν θὰ σου λέγῃ τίποτε. Θὰ εἶνε ὅπως τὸ ὡρολόγιον, τὸ ὁποῖον ἐξέχασες νὰ κουρδίσῃς!

Τὰς πρώτας ἡμέρας ὁ Τάκης ἐτήρει κατὰ γράμμα τὰς ὁδηγίας τοῦ πατρός του. Μὲ εἶχε κρεμάσῃ εἰς τὸν τοῖχον, ἐπάνω ἀπὸ τὸ γραφεῖόν του, καὶ κάθε πρωὶ ἐτραβοῦσεν ἀπὸ ἕνα μου φύλλον, ἐδιάβαζε μὲ προσοχὴν τὸ κατόπιν, καὶ ἠξεύρε πλέον ὅσα ἔπρεπε νὰ ἠξεύρῃ.

Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ Τάκης ἔχει ἕνα σπουδαιότατον ἐλάττωμα,— τὸ χειρότερον ἐλάττωμα ποῦ εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ δι' ἕνα κύριον Ἡμεροδείκτου: Εἶνε ἀκατάστατος· δὲν ἔχει οὔτε τάξιν, οὔτε ἀκρίβειαν, οὔτε μεθοδικότητα εἰς τὴν ζωήν του. Κάμνει μόνον ὅ,τι ἐνθυμεῖται, καὶ ποτὲ δὲν ἐνθυμεῖται ὅ,τι πρέπει. Διὰ τοῦτο μόνον τὰς πρώτας ἡμέρας ἐπῆγαμεν καλά. Κατόπι μ' ἐβαρύνθη καὶ ἤρχισε νὰ μὲ παρσμελῇ. Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, καὶ κατόπιν ἐπὶ ἑβδομάδας ὁλοκλήρους, ἐλησμονοῦσε νὰ τραβᾷ τὸ φύλλον μου, καὶ ὕστερα, διὰ νὰ με κ α ν ο ν ί σ ῃ, ἠναγκάζετο νὰ συμβουλευθῇ τὸν Ἡμερδείκτην τοῦ πατρός του. Ἀνεκάλυψα μάλιστα ὅτι ἦτο καὶ ἐγωϊστής, καὶ ἄδικος, διότι συχνὰ τὸν ἤκουα νὰ λέγῃ:

— Οὔφ καὶ αὐτὸς ὁ Ἡμεροδείκτης! Ποτὲ δὲν λέγει τὴν ἀλήθεια! Σήμερα π. χ. εἶνε Κυριακὴ καὶ μ' ἔχει ἀκόμη 'στὴν Πέμπτη!

Ἀλλ' ἐστωποῦσα καὶ ὑπέφερα μὲ ὑπομονήν. Μόνον μίαν φορὰν ποῦ μ' ἐμούντζωσε,—εἶχε δὰ νὰ με ἀλλάξῃ 15 ἡμέρες,—ἐθύμωσα τόσον πολὺ διὰ τὸ ἄδικον, ποῦ ἔπεσα κάτω ἀπὸ τὸ καρφί μου. Ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὸ μετενόησα, διότι ὁ Τάκης μ' ἐπῆρε πάλιν καὶ μ' ἐκάρφωσε βαναύσως εἰς τὸν τοῖχον μὲ τέσσερα καρφιά, τὰ ὁποῖα μ' ἐσπάραξαν καὶ με ἀσχήμισαν ἀρκετά.

Ἔπειτα καὶ ἕνα ἄλλο. Συχνὰ ὁ Τάκης εἶχε τὴν περιέργειαν νὰ βλέπῃ ἀπὸ προτήτερα τί ἡμέραν θὰ ἔπιπτεν ἡ τάδε ἑορτή. Φρ! Φρ! Φρ! Ἀμέσως ἐγύριζεν ὅλα τὰ φύλλα, τὰ ἐξεκολλοῦσε μὲ σκληρότητα, πολλὰ τὰ ἔσχιζε, ἔβλεπεν ὅ,τι ἤθελε, καὶ ὕστερα, ἐπειδὴ τὰ φύλλα δὲν ἐστέκοντο πλέον, τὰ ἐκάρφονεν ἐπάνω μου ὅλα μαζὶ μὲ μίαν καρφίτσαν . . . Ἀλλ' εἰς τὸ πρῶτον φύσημα τοῦ ἀνέμου τὰ φύλλα ἐσκορποῦντο δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, καὶ πολλάκις οὕτω, τὴν 15 Ἀπριλίου π. χ. ἐγὼ ἔδειχνα 1 Μαΐου! Ὁ κακοαναθρεμμένος Τάκης ἐδιπλασίαζε τοὺς θυμούς του καὶ τὲς μοῦντζές του· ἀλλὰ ποῖος ἔπταιεν;

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἦλθεν ἡ φαεινὴ ἰδέα νὰ μὲ στολίσῃ... Εἰς ὅλα τὰ κενά, ποῦ ἄφιναν ἡ ζωγραφιές μου, ἐπῆρε τὴν πέναν του καὶ ἐζωγράφισεν ἄλλες ζωζωγραφιές—θεέ μου τί μουντζοῦρες!— εἰς τρόπον ὥστε ἔχασα πλέον κάθε χάριν καὶ εὐμορφιὰν καὶ ἤλθα εἰς χάλι φοβερόν. Τόσον πολὺ μάλιστα, ὥστε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Τάκης μ' ἐσυχάθη, καὶ οὔτε γυρίζει πλέον νὰ με ἰδῇ.

Καὶ ἀπὸ τὰς 16 Δεκεμβρίου δὲν ἄλλαξε πλέον τὸ φύλλον μου. Θὰ τελειώσῃ τὸ ἔτος, καθὼς φαίνεται, καὶ ἐγὼ θὰ δείχνω ἀκόμη 16 Δεκεμβρίου! Τί τρομερὸν διστύχημα δι' ἕνα καλὸν Ἡμεροδείκτην, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὅλην τὴν διάθεσιν νὰ ὑπηρετήσῃ πιστῶς τὸν μικρόν του κύριον!

Τώρα κλαίω, κλαίω . . . Ἡ μουντζοῦρες ποῦ μου ἔκαμεν ὁ Τάκης, ἀνελύθησαν ἀπὸ τὰ πολλά μου δάκρυα καὶ ἐσκέπασαν ὅλα τὰ χρυσᾶ ἀγγελάκια καὶ τὰ ὡραῖα λουλούδια ποῦ εἶχα... Καὶ τὸ οἰκτρόν μου τέλος πλησιάζει. Ἐν ᾧ εἶχα τὴν ἐλπίδα νὰ ζήσω ἀκόμη ἓν ἔτος τουλάχιστον,— ἂν ὁ Τάκης ἦτο καλὸς καὶ με διετηροῦσεν ὅπως πρέπει, καὶ τὴν Πρωτοχρονιάν μοῦ ἐκολλοῦσεν ἄλλον μ π λ ό κ ο ν μὲ τὰς ἡμέρας τοῦ 1899, — τώρα βέβαια, θἀγοράσῃ ἄλλον Ἡμεροδείκτην καὶ ἐμένα θὰ με πετάξῃ εἰς τὸ κάρρον τοῦ σκουπιδᾶ μαζὶ μὲ ὅλα τὰ ἄχρηστα καὶ δυστυχῆ πράγματα.

Νὰ τί θὰ 'πῇ νὰ πέσῃ κανεὶς εἰς κακὰ χέρια!

Ἀρά γε ὁ διάδοχός μου θὰ ἔχῃ καλλιτέραν τύχην;— Ἂν μὲ τὸ νέον ἔτος φρονιμεύσῃ ὀλίγον ὁ Τάκης—ἴσως!

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΩΣ ΜΙΑ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΣ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΟΛΙΓΟΝ ΕΛΕΙΨΕ ΝΑ ΕΠΙΦΑΡΑΣΗ ΟΛΕΘΡΙΩΣ ΤΗΝ ΠΕΨΙΝ ΕΝΟΣ ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΟΥ ΙΠΠΟΤΟΥ

Μολονότι ἦτο ἡ 1 Ἀπριλίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1810, ὁ καιρὸς δὲν εἶχε ζεστάνῃ ἀκόμη ἀρκετά, καὶ διὰ τοῦτο ὁ καλὸς Γιακουμῆς (καλὸς ὑπηρέτης, ἐννοῶ) εἶχεν ἀνάψῃ δυνατὴν φωτιὰν εἰς τὴν κομψὴν ἑστίαν, τὴν λεπτότατα ἐπεξειργασμένην ἐπὶ ρυθμοῦ Λουδοβίκου ΙΕ'. Γλυκεῖα καὶ εὐχάριστος θερμότης διεχύνετο εἰς τὸ μεγάλον ἀλλὰ κατάκλειστον δωμάτιον, καὶ ὁ εὐγενέστατος Ἱππότης Νέστωρ-Κελάδων-Ρουφίνος-Δοκτροβὲ Λεβαρβαὶ Δὲ Σαὶν-Ροκαντέν, (ἰδικά του ὅλα αὐτὰ τὰ ὀνόματα!) εὑρίσκετο νωχελῶς ἐξηπλωμένος ἐπὶ εὐρείας πολυθρόνας βυσσινοχρόου, καὶ διπλωμένος καλὰ μὲ βαρὺν μεταξωτὸν ἐπενδύτην, χρώματος ψύλλου. Ὁ ἀγαθὸς εὐπατρίδης ἐθέρμαινε τὰς εὐγενεῖς του κνήμας — τὰς ἀριστοκρατικῶς ἰσχνάς, ὅσον καὶ τὰ σκέλη τῆς παρὰ τὴν ἑστίαν πυράγρας, — μὲ προφανῆ εὐχαρίστησιν, ροφῶν συγχρόνως μὲ ἀπόλαυσιν καὶ τὸν εὐώδη καφέν, τὸν ἀπαραίτητον μετὰ πλούσιον γεῦμα, ἀπὸ φλυζάνιον ἐκ διαφανοῦς πορσελάνης τῆς Κίνας, κατασκευασθὲν εἰς τὸ Οὐράνιον Κράτος ἐπίτηδες διὰ τοὺς Σαὶν-Ροκαντέν, ὡς ἐμαρτύρουν τὰ οἰκόσημα τῆς οἰκογενείας, τὰ ὁποῖα ἔφερον ὑπερηφάνως ὅλα τὰ κομμάτια τῆς συσκευῆς (σερβίτσιου.)

« Οἱ δύο φίλοι ἀνελάμβανον τοὺς σιωπηλοὺς ρεμβασμοὺς των πρὸ τῆς ἑστίας. » (Σελ. θ, στήλ. β'.)

Ὁ ἱππότης δὲν ἐπρόφερε λέξιν, ὁ δὲ φίλος του καὶ τακτικὸς σύντροφός του, ὁ κύριος Ἐπισκοπικὸς Ἐπίτροπος Παλουάζος, τὸν ἐμιμεῖτο εἰς τοῦτο πιστῶς.

Θὰ ἐννοήσετε εὐκόλως τὸ μὴ ζωηρὸν τῆς μεταξὺ τῶν δύο γηραιῶν φίλων συνομιλίας, ἂν σας εἴπω, ὅτι ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἤδη, τακτικὰ καθημέραν καὶ μὲ οἱονδήποτε καιρόν, ὁ Παλουάζος μετέβαινεν εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Σαὶν-Ροκαντέν, καθ' ἣν στιγμὴν ἀκριβῶς ὅλα τὰ ὡρολόγια τῶν γειτονικῶν ἐκκλησιῶν ἐσήμαινον τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ μεσημβρίαν.

Ἐκ διάστημα τόσου μακροῦ χρόνου, ὅλα τὰ θέματα πρὸς συνομιλίαν καὶ συζήτησιν εἶχον φυσικὰ ἐξαντληθῆ, καὶ αὐτὴ ἡ πολιτικὴ ἀκόμη ἐλαχίστας ἀφορμὰς λόγων παρεῖχε, διότι περιωρίζοντο, συμφωνότατοι καὶ οἱ δύο, εἰς τὸ νὰ καταρῶνται τὸν «Ναπολέοντα Βουοναπάρτην» — ὅπως τὸν ἔλεγαν οἱ ἐχθροί του, — καὶ νὰ διακηρύττουν ὅτι ὁ βασιλεὺς Λουδοβίκος ΙΗ' δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ ἐπανέλθῃ, διὰ νὰ διώξῃ τὸν Ἄρπαγα καὶ νὰ ἀναλάβῃ διὰ τῆς βίας τὸν θρόνον τῶν πατέρων του, τὸν ὁποῖον ἐβεβήλονε τώρα τὸ Τέρας τῆς Κορσικῆς. . . Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔσπευδε ποσῶς νὰ το πράξῃ, ἡ συνομιλία ἔφθινε μοιραίως, καὶ οἱ δύο φίλοι ἀνελάμβανον τοὺς σιωπηλοὺς ρεμβασμοὺς των πρὸ τῆς ἑστίας, ἥσυχοι καὶ εὐδαίμονες, λαμβάνοντες ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ ἀπὸ μίαν πρέζαν ἐκλεκτοῦ ταμβάκου, ἡ ὁποία κάποτε ἐπροκάλει χαριτωμένα πταρνίσματα.

Ἐν τούτοις τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κατὰ τὰς δυόμισυ, ὁ Γιακουμῆς, ὁ γηραιὸς ὑπηρέτης τοῦ Ἱππότου, ἔκρουσε δειλῶς τὴν θύραν, καί, — πρᾶγμα πολὺ ἀσυνείθιστον, — ἔδειξεν ὅτι εἶχε νὰ ἀνακοινώσῃ κάτι σπουδαῖον εἰς τὸν κύριόν του.

— Σὺ εἶσαι, Γιακουμῆ; εἶπεν ἐκπληκτος ὁ Σαὶν-Ροκαντέν. Τί τρέχει; Μήπως ἔπιασε φωτιὰ τὸ σπίτι;

— Κάθε ἄλλο, κύριε Ἱππότα, δόξα σοι ὁ Θεός!

— Τότε λοιπὸν τί θέλεις; Μοῦ φαίνεσαι κάπως ταραγμένος. . . Μίλησε λοιπόν, ξόανο!

— Ἀπέξω εἶνε δύο . . . δύο ἄνθρωποι, ποῦ ἐπιθυμοῦν νὰ ὁμιλήσουν εἰς τὸν κύριον Ἱππότην. . .

— Εἰς ἐμέ! ἀνέκραξεν ἀναπηδήσας ἔντρομος ὁ Σαὶν-Ροκαντέν, ἐνῷ ἡ φουσκωμένη κοιλία τοῦ κ. Ἐπιτρόπου ἤρχισε νὰ κινῆται σπασμωδικῶς, (σημεῖον τῆς μεγάλης ἐκπλήξεως τοῦ ἰδιοκτήτου της).

— Εἰκοσιπέντε ὁλόκληρα χρόνια ἔχει νά μου ἔλθῃ ἐδῶ ἐπίσκεψις! ἐξηκολούθησεν ἐν ἀπορίᾳ ὁ οἰκοδεσπότης.

— Ἄ, ἐξέχασα νὰ σας εἰπῶ, αὐθέντα, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἐπισκέψεως! εἶπε τότε ὁ γηραιὸς ὑπηρέτης.

— Ἀλλά; . . . Πάλιν δὲν ἐννοῶ!

— Δὲν εἶνε ἄνθρωποι αὐτοὶ γιὰ νὰ κάμουν ἐπίσκεψι 'ς ἕναν Ἱππότη, ἐξηγήθη ὁ Γιακουμῆς. Εἶνε δύο στρατιῶται.

— Στρατιῶται; ! Τί εἶπες; Ἐγὼ δὲν ἔχω σχέσεις μὲ τέτοια ὑποκείμενα. Βγάλε μέ τους ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα, σὲ παρακαλῶ. Θὰ ἔκαμαν κανένα λάθος, ποῦ ἦλθαν ἐδῶ· θὰ εἶνε μεθυσμένοι χωρὶς ἄλλο!

— Μ' ὅλο τὸ σέβας ποῦ ἔχω 'στὸν αὐθέντη, ἀντεῖπεν ὁ ὑπηρέτης, θά του παρατηρήσω ὅτι ἐγὼ μόνος δὲν εἶμαι ἀρκετὸς νὰ βγάλω ἔξω δυὸ φαντάρους... Δὲν εἶνε ἀπὸ ἐκείνους, ποῦ εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ τους κακομεταχειρισθῆ εὔκολα. Μιλοῦν μιὰ πολὺ παράξενη γλῶσσα, καὶ ἐδήλωσαν πῶς δὲν φεύγουν ἀπὸ τὸ σπίτι, πρὶν ἰδοῦν τὸν κύριον Ἱππότην τὸν ἴδιον, καί του ὁμιλήσουν...

— Ἔ, πῶς σας φαίνονται αὐτά, κύριε Ἐπισκοπικὲ Ἐπίτροπε;

— Ξεύρω κ' ἐγώ; εἶπεν ὁ Παλουάζος· ἴσως θὰ ἦτο φρονιμώτερον νὰ μὴ μεταχειρισθῆ κανεὶς βίαν . . . μὲ δύο γλυκὰ λόγια. . . ἴσως. . .

— Εἴσθε λοιπὸν τῆς γνώμης, ὅτι πρέπει νὰ τους δεχθῶ; ἠρώτησεν ὁ Σαὶν-Ροκαντέν.

— Νομίζω ὅτι αὐτὸ θὰ ἦτο πειό. . .

Καὶ ὁ κ. Ἐπισκοπικὸς Ἐπίτροπος ἐσταμάτησε· διότι ὅταν ἦτο συγκεκινημένος, ποτὲ δὲν κατώρθονε νὰ τελειώσῃ τὴν φρᾶσίν του.

— Πειὸ φρόνιμον θέλετε νὰ 'πῆτε;

— Ναί· καὶ ἂν ἤμουν εἰς τὴν θέσιν σας, θά τους. . . . .

— Ἐδεχόμην, συνεπλήρωσεν ὁ Ἱππότης. Πολὺ καλά. Γιακουμῆ, φέρε μου ἐδῶ τὸ στράτευμα, ποῦ περιμένει ἀπέξω, καὶ μὴν ἀπομακρυνθῆς, μήπως καί σε χρειασθῶ.

Ὁ ὑπηρέτης ἐξῆλθε, καὶ πάλιν ἐφάνη, ἀνοίγων καὶ εἰσάγων τοὺς παραδόξους ἐπισκέπτας, μὲ τὴν πλέον καταφανῆ περιφρόνησιν.

— Καλημερούδια σας, κύριοι, κυρίες καὶ ὅλη ἡ συντροφιά! Εἶσθε καλά; Ἐμεῖς καλά, δόξα σοι ὁ Θεός, καθὼς καὶ ὅλο τὸ πλήρωμα. Καλὰ καί σας εὐχαριστοῦμε. Ὥρα καλή, ἀέρας 'στὰ πανιά σας, καὶ ὁ Θεὸς βοηθός! Ἀμήν!

Τὴν σύντομον αὐτὴν δημηγορίαν ἀπήγγειλε μὲ βροντώδη φωνήν, ἀλλὰ προφανῶς μὲ πολὺ καλὰς διαθέσεις, καὶ χωρὶς νὰ πάρῃ διόλου ἀναπνοήν, ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο ἐπισκέπτας, κοντός, κόκκινος, μὲ τὸ πρόσωπον αὐλακωμένον ἀπὸ πλῆθος οὐλῶν, ταλαντευόμενος κατὰ τὸ βάδισμα ὡς πάπια, καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ συντρόφου του, ὑψηλοῦ καὶ σιωπηλοῦ, ὁ ὁποῖος ἐσαλεύετο καὶ αὐτὸς βαδίζων, ὡς ἐν τρικυμίᾳ, ὥστε ἡ θέα των ἠμποροῦσε νὰ προξενήσῃ ναυτίαν εἰς τοὺς ἔχοντας στόμαχον κάπως λεπτόν.

Καὶ οἱ δύο ἔφερον τὴν λαμπρὰν στολὴν τῶν Πεζοναυτῶν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Φρουρᾶς, κυανοῦν ἀμπέχονον μὲ κίτρινα σειρήτια, πανταλόνιον τοῦ ἰδίου χρώματος, καὶ σπάθην κυρτήν· ἐκράτουν δὲ εἰς τὴν χεῖρα τὸ πανύψηλον κράνος των, τοῦ ὁποίου τὸ γιγαντιαῖον ἐρυθρὸν πτερὸν ἐσάρωνε τὸ δάπεδον, εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἔμενε πλέον οὔτε ἴχνος κονιορτοῦ.

— Κύριοι, ταῖς εἶπεν ὁ Ἱππότης μὲ τόνον ἐλαφρῶς εἰρωνικόν· λάβετε τὴν καλωσύνην, σᾶς παρακαλῶ, νὰ μου ἐξηγήσετε τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς σας καὶ τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον ἐπιμείνατε τόσον νὰ με ἰδῆτε.

— Σεβαστέ μας καὶ ἐκλαμπρότατε αὐθέντα; ἀπεκρίθη πάλιν ὁ πρῶτος Πεζοναύτης (ὁ ὁποῖος, φαίνεται, ὡμίλει ἐξ ὀνόματος καὶ τῶν δύο.) Πρέπει πρῶτα νὰ σας ἐξηγήσω ποῖοι εἴμαστε. Ἀρχίζω ἀπὸ τὸν ἑαυτόν μου, ἀφ' οὗ, καθὼς βλέπετε, ἔχω καὶ τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς τὸ στῆθος τὸ μετάλλιον, μὲ τὸ ὁποῖον εὐδόκησε νὰ με τιμήσῃ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ Βασιλεύς, διὰ διάφορα ἀνδραγαθήματα καὶ ἄλλα πολεμικὰ κατορθώματα. . . Ὀνομάζομαι Γιάννης-Πολύφημος, Ριφολέτος ἢ Παπαφίγκος, δοῦλός σας ταπεινότατος, καὶ εἰς τὰς διαταγάς σας. Ὁ σύντροφός μου ἀπ' ἐδῶ, ὀνομάζεται Μιχάλης Λαδουρέκος, δοῦλός σας ταπεινότατος καὶ τοῦ λόγου του, ναύτης δὲ καὶ στρατιώτης ἀνδρεῖος καὶ ἱκανότατος, ποῦ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ του βάλῃ χέρι οὔτε . . .

— Μὲ συγχωρεῖτε, φίλε μου, διέκοψεν ὁ Σαὶν-Ροκαντέν· ὑποθέτω ὅτι δὲν ἐλάβατε τὸν κόπον νὰ ἔλθετε ἐδῶ, διὰ νά μου διηγηθῆτε τὴν βιογραφίαν τοῦ κ. Λαδουρέκου. . .

— Ἔχετε δίκηο, σεβαστέ μας αὐθέντα, καὶ θὰ ἔλθω ἀμέσως εἰς τὰ πράγματα! ἀπήντησεν ὁ Παπαφίγκος, ὁ ὁποῖος τώρα ὁλονὲν ἐρροφοῦσε μίαν πρέζαν ταμβάκου, πότε δεξιᾷ πότε ἀριστερᾷ, χωρὶς ὅμως νὰ διακόπτεται καθόλου. Ἂν ἐλάβαμε τὸ θάρρος νὰ ἀράξουμε καὶ νὰ γυκυροβολήσουμε 'στὸ ἔντιμο λιμάνι σας, τὸ ἐκάμαμεν μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ σας εἰποῦμε πράγματα ποὺ σας ἐνδιαφέρουν πολύ. Σᾶς παρακαλοῦμεν λοιπὸν νὰ κλείσετε καλὰ τὸ ἀμπάρι σας, καὶ νὰ νοίξετε μόνον τοὺς φλόκους σας.

— Τί λέει; εἶπεν ὁ Ἱππότης ἐκπλήκτος.

— Θέλει νὰ εἰπῇ, ἐψιθύρισεν εἰς τὸ αὐτί του ὁ κ. Ἐπίτροπος (ὁ ὁποῖος ἐννοοῦσε καλλίτερα τὰς ναυτικὰς μεταφοράς, διότι εἶχε ἀναγνώσῃ μερικὰ ναυτικὰ μυθιστορήματα, καὶ μάλιστα τὸ «Εἰς τὴν Θάλασσαν!») θέλει νὰ εἰπῇ ὅτι πρέπει νὰ σιωπήσετε καὶ νὰ τὸν ἀκούσετε.

— Ἔμπρὸς λοιπόν, ἐξηκολούθησεν ὁ Πεζοναύτης. Ἐγὼ τώρα τραβῶ ἴσια γιὰ τὸ κύριον ζήτημα. Σία κι' ἀράξαμε! Φαίνεται, αὐθέντα μου, ὅτι εἴχατε κάποτε, σὲ περασμένους καιρούς, μιὰν ἀδελφή. . .

— Κύριε, ἀπήντησεν ὁ Σαὶν Ροκαντὲν εἰς ἄκρον συγκεκινημένος, ἂν δὲν ἔχετε καμμίαν σοβαρὰν εἴδησιν νὰ μου ἀνακοινώσετε, ἀφορῶσαν τὴν δυστυχῆ μου Ὀδέττην ἢ τοὺς συγγενεῖς της, θὰ μου κάμετε μεγάλην χάριν νὰ φήσετε αὐτὸ τὸ θέμα, τὸ τόσω λυπηρὸν δι' ἐμέ. Ἡ δυστυχὴς ἀδελφή μου ἀπέθανεν εἰς τὴν Ἱσπανίαν, καθὼς καὶ ὁ σύζυγός της καθὼς καὶ ὁ υἱός της, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Μεταναστεύσεως. Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ μεγαλητέρα λύπη τῆς ζωῆς μου, διότι αὐτὴ ἡ ἀδελφὴ ἦτον ἡ μόνη μου ἀγάπη εἰς τὸν κόσμον καὶ ἡ μόνη μου ἐλπίς.

Καὶ ὁ Ἱππότης, ἔσυρε ἀπὸ τὴν τσέπην τοῦ λεπτὸν μανδύλιον ἀπὸ βατίσταν καὶ ἐσπόγγισε παχὺ δάκρυ, ρέον κατὰ μῆκος τῶν κάπως ἀπεξηραμένων παρειῶν του.

— Τότε φαίνεται, ἐξηκολούθησεν ὁ Παπαφίγκος, ὅτι τὰ νέα ποὺ σας φέρνω σας ἐνδιαφέρουν πολύ. Ὁ δοὺξ καὶ ἡ δούκισσα Νοαρ. . . Σταθῆτε μιὰ στιγμὴ νὰ θυμηθῶ τὸ ὄνομα. . .

— Νοαρμών.

— Μάλιστα, τὸ ηὕρατε! Λοιπὸν ὁ δοὺξ καὶ ἡ δούκισσα Νοαρμὼν ἀπέθαναν, καθὼς εἴπατε καὶ τοῦ λόγου σας. Ὁ μοῦτσος τῶν ὅμως, ὁ Ρογῆρος, ἂ ὄχι αὐτὸς δὲν ἔφαγε ἀκόμη τὴν κουραμάνα του! Ὁ Ρογῆρος ζῇ καὶ βασιλεύει, καὶ βρίσκεται ὁλοένα 'στὸ στρατὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ Βασιλέως, καὶ μάλιστα 'στὴ Μουσικὴ τῆς Φρουρᾶς, καὶ μάλιστα κυβερνᾶ τὸ φλάουτό του 'στὴν ἐντέλεια, καὶ μάλιστα εἶνε θεριὸ 'στὴν ὑγεία του, φρέσκος καὶ ροδοκόκκινος, ὅπως ἐγὼ καὶ σεῖς, σεβαστέ μου αὐθέντα!

« Καλημερούδια σας, κύριοι, κυρίες καὶ ὅλη ἡ συντροφιά! » (Σλ. θ, στ. α'.)

Ἂν ἐλάμβανε κανεὶς ὑπ' ὄψιν του τὸ ἡλιοκαὲς πρόσωπον τοῦ ναύτου καὶ τὰς ξηρὰς καὶ ρυτιδωμένας παρειὰς τοῦ ἱππότου, θὰ εὕρισκε βέβαια τὸ ἐγκώμιον πολὺ ἰσχνόν. Ἀλλ' ὁ ἀγαθὸς Σαὶν Ροκαντὲν δὲν ἔκαμε παρομοίαν σκέψιν, καὶ ἀνέκραξε:

— Πέ μου λοιπὸν ποῦ εἶνε, ποῦ εἶνε ὁ Ρογῆρός μου, τὸ παιδί μου — διότι τώρα εἶνε παιδί μου, — θέλω νὰ τὸν ἰδῶ ἀμέσως.

— Ἴσα-ἴσα γι' αὐτὸ κ' ἐμεῖς ἀγκυροβολήσαμε 'στὰ νερά σας, σεβαστέ

μας αὐθέντα! ἀπήντησεν ἀτάραχος ὁ Παπαφίγκος. Τῶρα θὰ σας διηγηθῶ τὰ πράγματα μὲ τὸ νὶ καὶ μὲ τὸ σίγμα.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ γλῶσσα τοῦ καλοῦ Πεζοναύτου, μεθ' ὅλα του τὰ ναμφισβήτητα ρητορικὰ χαρίσματα, γίνεται ὁλοὲν σκοτεινοτέρα, μὲ τοὺς πολλοὺς ναυτικοὺς ὅρους καὶ τὰς μεταφοράς, θὰ τὸν ἀντικατεστήσωμεν πρὸς στιγμὴν καὶ θὰ διηγηθῶμεν ἡμεῖς καθαρώτερα καὶ σαφέστερα τὰ περιστατικά, τὰ ὁποῖα τόσον ἐνδιαφέρουν τὸν ἱππότην Σαὶν Ροκαντέν.

Ὀλίγον καιρὸν πρὸ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, ἡ Ὀδέττη, ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἱππότου Σαὶν Ροκαντέν, εἶχεν ὑπανδρευθῆ τὸν δοῦκὰ Νοαρμών. Ἐπὶ τῆς Τρομοκρατίας, ὅτε ὀλίγον ἔλειψε νὰ συλληφθῶσιν,—ὅπως τόσοι ἄλλοι εὐγενεῖς,—εἶχον ἀπέλθη ἐσπευσμένως εἰς Ἱσπανίαν, ὅπου καὶ ἐγκατεστάθησαν, ἀναμένοντες τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐπανέλθουν εἰς Γαλλίαν.

Ἀπὸ τὴν βίαν τῆς φυγῆς, ὁ δοῦξ δὲν εἶχε προφθάσῃ νὰ ἐκποιήσῃ τὰ κτήματά του καὶ νὰ συμπαραλάβῃ ὅλην τὴν περιουσίαν του, ἡ ὁποία ἐθεωρεῖτο ὡς μία ἀπὸ τὰς σημαντικωτέρας τῆς ἀρχαίας γαλλικῆς ἀριστοκρατίας. Μόλις ἐπρόφθασε νὰ πάρῃ μαζί του ἓν μικρὸν χρηματικὸν ποσόν, διὰ τοῦ ὁποίου ἠμπόρεσαν νὰ ζήσουν μετρίως ἐπί τινα ἔτη.

Οἱ Νοαρμὼν εἶχον ὡς ἐπιστάτην ἕνα κάποιον Ἀδαλβέρτον Ρενώ, ἄνθρωπον μὲ πολὺ ὀλίγον συμπαθητικὴν φυσιογνωμίαν, κοντόχονδρον, μὲ γενειάδα ἄτακτον καὶ μιξοπόλιον, μὲ φωνὴν ὀξεῖαν ὡς παιδίου βραχνοῦ, φεύστην ὅπως ὁ ὄφις τοῦ Παραδείσου καὶ κατεργάρην πρώτης τάξεως.

Πολλάκις ὁ δοῦξ ἠθέλησε νὰ τὸν διώξῃ· ἀλλ' ἐκεῖνος κατώρθωνε πάντοτε νὰ συγκινῇ τὴν δούκισαν μὲ τὰς ἱκεσίας του καὶ μὲ τὰς ὑποσχέσεις του, καὶ οὕτως ἔμενεν.

(Ἑπεται συνέχεια)

ΚΙΜΩΝ ΑΔΚΙΔΗΣ

[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Jacques Lemaire]

ΩΡΑΙΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Παντοτεινά, Πρωτοχρονιά,
χιλιάδες δῶρα δίνεις
καὶ μέσ' στὴ βαρυχειμωνιὰ
Ἐλπίδες μᾶς ἀφίνεις.

Μὰ ἐφέτος εἶσαι χωριστή...
γιατὶ φορεῖς Σημαία,
ποὺ ἡ Δόξα, φίλη μας πιστή,
ζωγράφισεν ὡραία.

Κ' ἔχεις στὴν κόμη Αὐγερινὸ
μέσ' 'ς τῆς Αὐγῆς τὸ χρῶμα
καὶ σὰν τὸ κῦμα γαλανὸ
τὸ Ἑλληνικό σου σῶμα!

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ

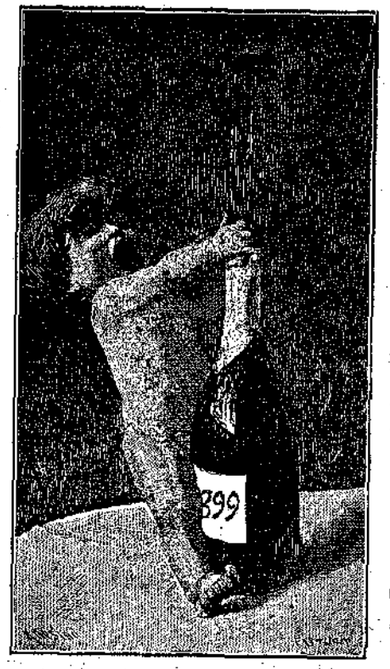

Ζήτω! Ἀνοίγω τὴ σαμπάνια
μὲ χαρὰ καὶ 'περιφάνεια!
Ἡ Διάπλασίς μας φέτος
μπῆκε 'στὰ εἰκοσιένα...
Στὴν ὑγειά της! Νὰ μας ζήσῃ
χίλια χρόνια εὐτυχισμένα!

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ

«Ἔμπρός! τῆς λέγει ὁ Ἑρμῆς,
τὰ βάσανά σου παύσανε·
συγκινηθῆκαν οἱ Θεοὶ
'ς τῆς Δήμητρας τὸ θρῆνο,
τὰ μάτια τῆς μανούλας σου
πολὺ πικρὰ ἐκλαύσανε,
κ' εἶπεν ὁ Ζεύς: «τελείωσε,
τὴν κόρη σοῦ τη δίνω».

Πετᾷ ἡ κόρη ἀπὸ χαρά,
τὸν Πλούτωνα ἀφίνει,
καὶ φεύγει ἀπὸ τῶν νεκρῶν
τὰ σκοτεινὰ βασίλεια·
βλέπει τὸ φῶς, καὶ δάκρυα
εὐγνωμοσύνης χύνει,
ξεχνᾷ 'στὴν τόση της χαρά,
τὰ σκότη τὰ ἀνήλια.

Ὅλα καινούργια τά θαρρεῖ·
τὴ γῆ τὴν ἀνθισμένη
τώρα νομίζει ἀληθινὰ·
πῶς τὴν ἐπρωτογνώρισε.
Στῆς μάνας της τὴν ἀγκαλιά,
ποὺ τὴ γλυκοζεσταίνει
τὸ φοβερό της ἅρπαγα,
χαρούμενη συγχώρησε.

Ἐπάνω, κάτω, ἐδῶ κ' ἐκεῖ
τρέχει 'στὴ γῆ, 'στὸν οὐρανό,
Νεράϊδες, νύφες καὶ θεοί,
τὴν κρυφοκαμαρόνουνε.
Τά ὁλόξανθά της τὰ μαλλιὰ
θαρρεῖς χρυσάφι ἀληθινό,
τὰ μάτια της τὰ γαλανά,
τὸν ἥλιο τὸν θαμπόνουνε.

Τῶν ἀθανάτων τὴ ζωή—
ζωὴ γλυκειά—τὴν χαίρεται
καὶ εὐλογεῖ τὴν τύχη της
γιὰ τὴν ἀθανασία της...
Μὰ ἐξαφνα τὸ πνεῦμά της
'στὸν Ἅδη πάλι φέρεται,
καὶ βλέπει μαῦρο σύννεφο
'στὴν τόσην εὐτυχία της!

«Παιδί μου, πῶς ἐχλώμιασες;
—λέγει ἡ μάννα,—τί ζητεῖς;
καὶ οὐρανὸ ἡ Δήμητρα,
καὶ γῆ θὰ καταστρέψῃ.
Ν' ἀνθίζουν θέλεις λούλουδα,
ὅπου τὸ πόδι σου πατεῖς;
ἡ γαλανὴ ἡ θάλασσα
μὴ θέλῃς νὰ στερέψῃ;

«Γιὰ σένα, ἡ μανούλα σου
θὰ γίνῃ παντοδύναμη!
ἡ Ἥρα μὴ σὲ πίκρανε;
μὴ ζήλεψες τὴν Ἀθηνᾶ;
Τῆς μάνας καὶ αὐτὸς ὁ Ζεύς,
φοβήθηκε τὴν δύναμι...
γι' αὐτό, ἀπ' τὰ βασίλεια
σὲ λύτρωσε τὰ σκοτεινά.

—Μάνα, καλὸς ὁ οὐρανὸς
κ' ἡ ἀγκαλιά σου ἡ ζεστή...
Ἄφσε 'στὴ γῆ τὰ ἄνθη της,
'στὸν οὐρανὸ τ' ἀστέρια του.
Ξέρεις, ἡ κόρη ἡ καλή,
εἶνε καὶ σύζυγος πιστή.
τὴν εὐτυχία μου κρατεῖ
ὁ Πλούτων εἰς τὰ χέρια του.

Ὁ οὐρανὸς ὁ γαλανὸς
μοῦ φαίνεται σκοτάδι·
συγχώρησέ με, μάνα μου,
ἐὰν πικρὰ σοῦ μίλησα,
καὶ στεῖλε τὸ παιδάκι σου
πίσω 'στὸν μαῦρον Ἅδη,
εἰς τοὺς νεκροὺς παρηγοριὰ
νὰ δίνω σὰν βασίλισσα.»

Κ' ἡ Δήμητρα, ὁποῦ θεοὺς
καὶ ἀνθρώπους ἐφοβέρισε,
'στὸν Πλούτωνα τὴν κόρη της
τὴν στέλλει δίχως δισταγμό.
Ἡ γῆ καὶ πάλιν ἄνθισε,
ὁ γεωργὸς ἐθέρισε,
καὶ τ' ἀηδονάκι σκόρπισε
τὸ λυγερό του τὸ λυγμό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ ΕΥΧΕΣ

Σᾶς στέλλει ἡ Διάπλασις
Γιὰ τὸ καινούργιο ἔτος,
Εὐχὲς θερμὲς κ' ἐφέτος,
Ἀγαπητὰ παιδιά:

Πάντα ὁ Θεὸς τὰ δῶρά Του
Μπροστά σας νὰ σκορπάῃ
Καὶ ἀθῶα νὰ χτυπάῃ
Στὰ στήθεια σας καρδιά.

Νὰ εἶσθε τῶν γονέων σας
Πάντα χρυσὸ καμάρι,
Μὲ προκοπὴ καὶ χάρι
Νάνθῆτε, δροσερά.

Τῆς Μοίρας τοὺς ἀπόκληρους
Μὲ θέρμη ν' ἀγαπᾶτε
Καὶ πάντα νὰ σκορπᾶτε
Τριγύρω σας χαρά.

Χρόνια πολλὰ νὰ ζήσετε
Νἂν' ἡ ζωή σας μέλι
Κι' ὅ,τι ἡ καρδιά σας θέλει
Νὰ βγαίνῃ ἀληθινό.

Κι' ἂν ὁ Θεὸς κάνένα σας
Στὰ μαῦρα ἔχῃ ντύσῃ,
Παρηγοριὰ νὰ χύσῃ
Ἀπὸ τὸν οὐρανό.

Ν. Ι. Χ.

ΓΝΩΜΙΚΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΑΝΑΝΙΑ

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΑ ΕΚ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ὑπάρχουν Ἀστέρες,— π. χ. ὁ Ἀστὴρ τοῦ Βέγα,—οἱ ὁποῖοι ἀπέχουν τόσον πολύ, ὥστε τὸ φῶς των χρειάζεται χιλιάδες χρόνια ἕως νὰ φθάσῃ εἰς τὴν γῆν μας.

★

Ὅταν ἐπρωτόλαμψαν οἱ ἀστέρες αὐτοί, ἐχρειάσθησαν χιλιάδες χρόνια διὰ νὰ γίνουν ὁρατοί. Καὶ ἂν ποτε σβυσθοῦν, θὰ χρειασθοῦν ἄλλα τόσα χρόνια, διὰ νὰ τὸ ἐννοήσωμεν. Δηλαδὴ θὰ λάμπουν καὶ ἀφ' οὗ σβύσουν.

Ὥστε ποῖος ἠξεύρει μήπως πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀστέρας, οἱ ὁποῖοι φαίνονται εἰς τὸν Φωτεινὸν Οὐρανὸν κατὰ τὴν Ἀστερόεσσαν Νύκτα, δὲν εἶνε ἀστέρες ἤδη ἐσβεσμένοι!

★

Λάβετε ὡς παράδειγμα τὸ Ἠλεκτρικὸν Φῶς, τὸ ὁποῖον καίει εἰς τὰ δωμάτιά μας. Ἂν ἔξαφνα διακοπῇ τὸ ρεῦμα ἀπὸ τὸ Κατάστημα ὅπου παράγεται, θὰ παρέλθουν μερικὰ χιλιοστὰ δευτερολέπτου ἕως νὰ σβύσῃ τὸ φῶς εἰς τὸ δωμάτιόν μας. Ἂν ὑποθέσωμεν τώρα ὅτι τὸ Κατάστημα τοῦ Ἠλεκτρικοῦ εὑρίσκετο εἰς τὸν Αὐγερινόν, εἰς τὸν Ὀκτασέλληνον Κρόνον, εἰς τὸν Ὠρίωνα, εἰς τὸν Σείριον, ἢ εἰς κανένα ἀστέρα τῆς Κόμης τῆς Βερενίκης, — τότε θὰ παρήρχοντο πολλὰ δευτερόλεπτα, ὧραι, ἡμέραι, ἔτη καὶ αἰῶνες, ἕως νὰ σβύσῃ ὁ λαμπτὴρ τοῦ δωματίου μας!

Ἕνα τέτοιο συμβαίνει τώρα καὶ μὲ τὰ ψευδώνυμα τῶν Φίλων καὶ τῶν Ζηλωτῶν τῆς Διαπλάσεως. Καὶ ἀφ' οὗ σβύσουν, δηλαδὴ καὶ ἀφ' οὗ ταφῆσουν ἢ ἀλλάξουν οἱ κάτοχοί των, ἐξακολουθοῦν πολὺν καιρὸν ἀκόμη νὰ φαίνωνται εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν. Ὅπως οἱ ἀστέρες, ἐξακολουθοῦν νὰ λάμπουν μὲ τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἀφ' οὗ ἐσβέσθη ἡ πηγὴ τοῦ φωτός.

★

Καὶ εἶπα πρὸς τὸ Μπουμπουνισμένο Μυαλό μου: Πρόσεχε Καλά, Μισοκακόμοιρε Ἀνανία, μήπως εἰς τοὺς νέους αὐτοὺς Ρεμβασμούς σου σὲ γελάσουν οἱ ἐσβεσμένοι ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ μας! Ἄφησε τὰ παλαιά, τὰ κατηργημένα, καὶ πάρε τὰ νέα ψευδώνυμα. Προσπάθησε νὰναδειχθῆς τέλειος Ἐξερευνητὴς τῶν Ψευδωνύμων!

★

Εἰς ἕνα μικρὸν Ψαρόμυαλον ἐχάρισαν ἕνα ὡραιότατον κέρινον Ἱππότην. Εἶχεν εὔμορφον πρόσωπον ροδοκόκκινον, ξανθὰ μαλλιὰ εἰς βοστρύχους, καπέλον μαῦρον βελουδένιον καὶ μανδύαν μεταξωτὸν κόκκινον. Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἔπαιξεν ἀρκετὰ ὁ Ψαρόμυαλος, τοῦ ἦλθεν ἡ ἰδέα νὰ του κάμῃ... ἕνα θερμὸν λουτρόν. Ὦ φρίκη! Τὸ πρόσωπον ἔλυωσε, τὰ μαλλιὰ ἐξεκόλλησαν, τὸ καπέλο ἐξέβαψε, καὶ ὁ κόκκινος μανδύας μετεβλήθη εἰς φόρεμα Ἀρλεκίνου... Καὶ ἅμα τὸν εἶδε σὲ τέτοιο χάλι, ὁ μικρός:

— Καλὲ αὐτὸς εἶνε ὁ Ἱππότης τῆς Ἐλεεινῆς Μορφῆς! ἐφώναξε.

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

Ο ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

Τὰ δεκαπέντε χρόνια τῆς Μαρίκας κουράζονται πολὺ γρήγορα ἀπὸ τὸ πλέξιμον, — ὅταν προπάντων εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτὴν ἀναμιγνύεται καὶ ἡ Ψινούλα... Σήμερον παραδείγματος χάριν, ἡ τελευταία αὕτη ἀνεμίχθη πάρα πολύ, καὶ ἐμπέρδευσε τὰ κουβάρια, καὶ ἔχυσε τοὺς π ό ν τ ο υ ς, καὶ ἐξήντλησε τελείως τὴν ὑπομονὴν τῆς Μαρίκας, ἡ ὁποία ἐφύλαξεν ἐπιτέλους τὴν κάλτσαν τῆς γιαγιᾶς εἰς τὸ πανέρι, καὶ ἀπεφάσισε νὰ διασκεδάσῃ, πειράζουσα ὀλίγον τὴν ἀγαπημένην της γατούλαν.

Ἐξεκρέμασε λοιπὸν τὸν καθρέπτην τοῦ δωματίου της, καὶ τὸν ἔβαλεν ἀντίκρυ εἰς τὴν Ψινούλαν, ἡ ὁποία τὰ χάνει, βλέπουσα τὴν νέαν Ψινούλαν ποὺ παρουσιάζεται ἔξαφνα ἐμπρός της. Ἀ, τίποτε διασκεδαστικώτερον ἀπὸ τοὺς μορφασμοὺς τῆς ἐκπλήξεως καὶ τῆς ὀργῆς, τοὺς ὁποίους κάμνει τὸ δυστυχισμένον ζῷον, καὶ τοὺς ὁποίους ἀναπαριστᾷ πιστότατα τὸ ἀσύλληπτον εἴδωλον τοῦ καθρέπτου! Τὰ μουστάκια τῆς Ψινούλας ἀναρθοῦνται ἀπειλητικά, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἄλλης Ψινούλας αἱ τρίχες φρικιοῦν ἀπὸ θυμόν, καὶ ὁσάκις οἱ πόδες οἱ ὡπλισμένοι ὑποβόλως μὲ τοὺς ὀξεῖς ὄνυχας, ἐκτείνωνται διὰ νὰ κτυπήσουν τὸν ἐχθρόν, τὴν ἰδίαν στιγμὴν ἀκριβῶς καὶ ὁ ἐχθρὸς ζητεῖ νὰποδώσῃ τὰ ἴσα...

Καὶ ἡ Ψινούλα, μετὰ πολλὰς ματαίας προσπαθείας, ὀρκίζεται ἀπὸ μέσα της νὰ ἐκδικηθῇ σκληρότατα, ὅταν ἡ ὕαλος δὲν θὰ τὴν χωρίζῃ πλέον ἀπὸ τὸν αὐθάδη ἐχθρόν, ὁ ὁποῖος δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑποχωρήσῃ οὔτε βῆμα πρὸ τῆς ὀργῆς τοῦ... Καὶ ἡ Μαρίκα διασκεδάζει ὑπερβολικά, καὶ δὲν βιάζεται καθόλου νὰποσύρῃ τὸν καθρέπτην, εἰς τὴν γωνίαν τοῦ ὁποίου βλέπει καὶ τὸ ἰδικόν της πρόσωπον νὰ μειδιᾷ...

Εἶνε χαριτωμένη πραγματικῶς ἡ διασκέδασίς σου, Μαρίκα. Ἀλλὰ δὲν συλλογίζεσαι καὶ τὴν γιαγιάν, ἡ ὁποία περιμένει τὲς ζεστὲς κάλτσες ποὺ της ὑπεσχέθης; Ἄφησε λοιπὸν τὴν Ψινούλαν ἡσυχην, καὶ ξεμπέρδευσε τὰ κουβάρια, καὶ πιάσε τοὺς π ό ν τ ο υ ς, καὶ ἄρχισε πάλιν νὰ πλέκῃς...

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Α'.

Γνωρίζετε τὸν Φασουλάκην;

Δέν τον γνωρίζετε, καὶ θά σάς τον συστήσω: Εἶνε ὁ μικρότερος ἀδελφὸς τοῦ φίλου σας Γιούλιβερ, πού σας διηγήθηκα πέρυσι τὰ μεγάλα καὶ φοβερά του ταξείδια. Ἕνα παιδάκι παχουλὸ καὶ στρομπουλό, πού του ἀρέσει καλλίτερα νὰ παίζη παρὰ νὰ μελετᾷ, καὶ που ἔχει καλλίτερα νά που δώσης ἕνα μπακλαβᾶ παρὰ ἕνα . . . μπάτσο!

Ἀμὲ γνωρίζετε τὸν Μικέν;

Δέν τον γνωρίζετε; Τόσω τὸ καλλίτερο γιὰ σᾶς! Εἶνε μιὰ μάγκα, ἕνα παληόπαιδο, ποῦ ὁ Θεὸς νά σας φυλάξη! Καὶ τοῦ Μικὲ δέν του ἀρέσει πολὺ νὰ πηγαίνη 'στὸ Σχολεῖο, καὶ τὸ χειρότερον εἶνε ποῦ ἐμποδίζει καὶ τοὺς ἄλλους νὰ πηγαίνουν.

Μίαν ἡμέραν, ἐν ᾧ οἱ συμμαθηταί του εἶχαν ὑπάγει νωρίς-νωρὶς εἰς τὸ Σχολεῖο καὶ εἶχαν ἐμβῆ 'πειὰ εἰς τὴν Τάξιν, ὅπου, σὰν καλὰ παιδιά που ἦσαν, ἐμελετοῦσαν τὰ μαθήματά των μὲ ὅλην τους τὴν καρδιά, ὁ κακὸς Μικὲς ἐτράβηξεν ἔξω τὸν φίλον του Φασουλάκην καὶ του εἶπε:

— Φασουλάκη, θέλεις νὰ πᾶμε νὰ διασκεδάσουμε;

Νὰ διασκεδάσουν; Καὶ τί καλλίτερο ἤθελεν ὁ Φασουλάκης;

— Ἀκοῦς ἐκεῖ ποῦ δὲν θέλω! τοῦ εἶπε.

— Τότε λοιπὸν ἐλα μαζί μου. Θά σε πάγω εἰς τὸ Μεγάλο Πανηγύρι νὰ ἰδῆς πράγματα καὶ θαύματα. Ἄ, μὰ δὲν ἠξεύρεις τί ὥραῖα που θὰ εἶνε, Φασουλάκη μου! Θὰ ἰδοῦμε ταχυδακτυλουργούς, καραγκιόζηδες, φασουλῆδες, ἀγριανθρώπους, θεριά. Θὰ γυρίσουμε μὲ τὰλογάκια· θὰκούσουμε μουσικές· θὰ φᾶμε παγωτά, στραγάλια καὶ κουλουράκια ζαχαρένια.

— Στὸ Μεγάλο Πανηγύρι! Ἄ μὰ θὰ εἶνε ἑκτακτο! Δὲν ξεύρεις, Μικέ μου, πῶς μαρέσουν τὰ ἄλογα καὶ τὰ ζαχαρένια κουλουράκια!

Ἀλλ' ἀπὸ μέσα του πάλι ὁ Φασουλάκης συλλογίζεται: «Τί θὰ' πῇ ἡ μαμμά;» Καὶ ἴσα-ἴσα ποῦ ἡ μαμμὰ τοῦ ἀπαγόρευσε νὰ ἔχῃ φιλίες μ' αὐτὸ τὸ μάγκα τὸ Μικέ . . .

— Ναί, μὰ τί θὰ 'πῇ ἡ μαμμά; λέγει ὕστερα δυνατὰ 'στὸ Μικέ.

— Καὶ ποῦ θά το μάθῃ ἡ μαμμά σου; ἀπαντᾷ ὁ Μικές. Εἶνε τάχα ἀνάγκη νὰ τῆς το 'πῇς; Μὴν εἶσαι κουτός!

Ἀλήθεια, ὁ Μικὲς ἔχει δίκηο. Ἡ μαμμὰ τοῦ Φασουλάκη δὲν θά το μάθῃ, ἀφ' οὗ αὐτὸς βέβαια δὲν θά της 'πῇ τίποτε.

Καὶ ἔστι ἀποφασίζεται νὰ πάγουν 'στὸ Μεγάλο Πανηγύρι.

Τί καὶ πῶς, θὰ σάς τα 'πῶ μεθαύριο.

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

Ὡς καλλιτέραν μετάφρασιν θὰ θεωρήσω ἐκείνην, τῆς ὁποίας ἡ γλῶσσα θὰ εἶνε ἡ συνήθως γραφομένη ὑπ' ἐμοῦ καὶ ὑπὸ τῶν συνεργατῶν μου, καὶ ἡ ὁποία θἀποδίδῃ τὸ γαλλικὸν κείμενον ὅσῳ τὸ δυνατὸν κομψῶς, γλαφυρῶς, πιστῶς, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως ἐλευθέρως, ὥστε νὰ μὴ περιέχῃ γαλλισμούς.

Οἱ διαγωνιζόμενοι ὀφείλουν νὰ γράψουν τὴν μετάφρασίν των, κατὰ τὸν Κανονισμόν, εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου — τὸ ὁποῖον νὰ μὴ περιέχῃ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς αὐτῆς, — καὶ νὰ ὑπογράφουν ἢ μόνον μὲ τὸ ὄνομά των ἢ καὶ μὲ τὸ ψευδώνυμόν των μαζί (ἂν ἔχουν καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ κάμουν χρῆσιν αὐτοῦ.)

Βραδεῖα θἀπονεμηθοῦν τὰ ὡρισμένα δι' ὅλους τοὺς Μικροὺς Διαγωνισμούς, τὰ ὁποῖα βλέπετε εἰς τὸ ΣΤ' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ (σελ. 13.)

Ἰδοὺ τὸ πρὸς μετάφρασιν κείμενον:

CHANSON DE BONNE ANNÉE

Sur la branche couverte de neige du houx, un gentil rouge-gorge chante.

— Bonne année à tous! dit-il.

Et il lance son bon souhait de toute la force de son gosier. Et dans la chambre des enfants, bien chaude et bien close, une petite fille et un petit garçon regardent par la fenêtre.

— Robin, Robin, dit la petite fille, Robin rouge gorge, pourquoi chantes-tu si gaiement ce matin? La neige est épaisse; le vent est froid; n'-as-tu pas peur de geler?

— Des girandoles de diamant pendent des feuilles du houx, et un tapis blanc couvre la prairie; mais je ne crains pas le froid le jour des étrennes, dit le brave petit oiseau.

« Car Dieu est bon, Dieu est amour. C'est lui qui fit la terre et la mer, les champs et les bois. Pas un moineau ne peut mourir sans sa permission. Il prendra soin du pauvre petit rouge-gorge, et il permettra que, tout ce jour, je jette à tous ce cri d'allégresse: Bonne année, Bonne annèe à tous!

Δέχομαι μεταφράσεις μέχρι τῆς 20 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Ὁ παρὼν Ὁδηγὸς καταργεῖ πάντα προηγούμενον.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

[Πᾶς συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» παρακαλεῖται νὰναγνώσῃ μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ τὰ δώδεκα κεφάλαια τοῦ παρόντος Ὁδηγοῦ, καὶ νὰ συμμορφώνεται ἑκάστοτε κατὰ γράμμα μὲ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας.]

Κεφάλαιον Α'.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Οἱ φίλοι τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» οἱ θέλοντες νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν της καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς ἢ νὰνταλάσσουν Μικρὰ Μυστικά, κτλ.κτλ. λαμβάνουν συνήθως ἓν ψευδώνυμον.

Τὸ ψευδώνυμον εἶνε ἀναγκαιότατον, ἂν μάλιστα τηρῆται ὑπὸ τοῦ κατόχου του ὅτῳ τὸ δυνατὸν μυστικόν, ὥστε *νὰ μὴ το ἠξεύρῃ παρὰ μόνον αὐτὸς καὶ ἡ Διάπλασις.* Τότε ἡ Ἀλληλογραφία, ἡ διεξαγομένη δημοσίᾳ, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔχει τὸ θέλγητρον τοῦ μυστηρίου καὶ γίνεται πολὺ ἑλκυστική, μὲ τὸ πλῆθος καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν ἀγνώστων ψευδωνύμων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ Διάπλασις ἔχει ὅλην τὴν ἐλευθερίαν νὰπαντᾷ, νὰ συμβουλεύῃ ἢ καὶ νὰ κάμνῃ ἐνίοτε παρατηρήσεις πρὸς τοὺς φίλους της, χωρὶς νὰ τους ἐκθέτῃ, δημοσιεύουσα τὰ ὀνόματά των.

Ὁ Κανονισμὸς τῶν Ψευδωνύμων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1. — Πᾶς συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ἢ ἀδελφὸς αὐτοῦ, δικαιοῦται νὰ λάβῃ *δωρεὰν ἓν μόνον ψευδώνυμον* καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς συνδρομῆς του, εἴτε ἐν μόνον ἔτος διαρκέσῃ αὕτη, εἴτε περισσότερα.

Ἄρθρον 2. — Ἂν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀναγκασθῇ ποτε δι' οἱονδήποτε λόγον νἀλλάξῃ ψευδώνυμον, ὀφείλει νὰ στείλῃ συγχρόνως μὲ τὴν πρότασίν του καὶ *ἓν φράγκον.* Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἓν μέρος θἀφαιρῆται διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ψευδωνύμων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον θὰ κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπόρων Μαθητῶν.

Ἄρθρον 3 — Τὸ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ συνδρομητοῦ ψευδώνυμον πρέπει νὰ ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως. Δύναται ὅμως ὁ συνδρομητὴς νὰ προτείνῃ πολλὰ ψευδώνυμα τῆς ἀρεσκείας του, ἀναθέτων εἰς τὴν Διάπλασιν τὴν φροντίδα τῆς ἐκλογῆς τοῦ καταλληλοτέρου. Ἡ ἔγκρισις ἢ ἡ ἀπόρριψις ἢ ἐκλογὴ ἑνὸς ψευδωνύμου ἀνακοινοῦται πρὸς τὸν προτείναντα διὰ τῆς Ἀλληλογραφίας τοῦ φύλλου.

Ἄρθρον 4. — Ἀπαράδεκτα κατ' ἀρχὴν εἶνε τὰ ψευδώνυμα· α') τὰ ἀνήκοντα εἰς ἄλλους, διατελοῦντας ἔτι συνδρομητάς· β') τὰ ὁμοιάζοντα πρὸς ἄλλα προεγκριθέντα· γ') τὰ δυνάμενα νὰ παραβλάψωσι τὰ συμφέροντα τοῦ φύλλου, θεωρούμενα ὡς ἐπιλήψιμα ὑπὸ τῆς λογοκρισίας ξένων Κρατῶν· καὶ δ') τὰ ὀνόματα συγχρόνων Ἑλλήνων ἐπιφανῶν ἀνδρῶν.

Ἄρθρον 5. — Ὁ συνδρομητής, διὰ τὸν ὁποῖον ἐνεκρίθη ἤδη ἓν ψευδώνυμον, πρέπει νὰ το σημειόνῃ πάντοτε πλησίον τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ ὀνόματος, εἰς πᾶν ὅ,τι στέλλει πρὸς τὴν Διάπλασιν: ἐπιστολάς, σελύς, ἀπαντήσεις εἰς Διαγωνισμούς, Πνευματικὰς Ἀσκήσεις πρὸς δημοσίευσιν, κτλ. κτλ. *Ἡ παράλειψις τοῦ ψευδωνύμου του σημαίνει ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ χρῆσις τοῦ ὀνόματός του.* Ἑπομένως, ὅταν δὲν ἔχῃ τοιοῦτον σκοπόν, πρέπει νὰ προσέχῃ νὰ μὴ το παραλείπῃ. Ἐπίσης, *οὐδέποτε* πρέπει νὰ ὑπογράφεται μόνον μὲ τὸ ψευδώνυμον, παραλείπων τὸ ἀληθές του ὄνομα.

Κεφάλαιον Β'.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἡ σύνταξις τῶν ἐν τῇ «Διαπλάσει» δημοσιευομένων *Παιδικῶν Πνευμάτων καὶ Πνευματικῶν Ἀσκήσεων* εἶνε ἀνατεθειμένη ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς συνδρομητάς της. Ἕκαστος δύναται νὰ στέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν Παιδικὰ Πνεύματα καὶ Πνευματικὰς Ἀσκήσεις, ἐξ ὧν ἡ Διάπλασις ἐκλέγει καὶ δημοσιεύει τὰ καταλληλότερα.

Ὁ ἀναγινώσκων τὰ ἑκάστοτε δημοσιευόμενα, δύναται, ἂν εἶνε εὐφυής, νὰ ἐπινοήσῃ καὶ μόνος του νέα. Εἰδικὰς ὁδηγίας πρὸς σύνταξιν αὐτῶν δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν, διότι τὰ μὲν *Παιδικὰ Πνεύματα* δὲν ὑπάγονται εἰς ὡρισμένους κανόνας, τὰ δὲ εἴδη τῶν *Πνευματικῶν Ἀσκήσεων* (Αἰνιγμάτων, Λεξιγρίφων, Συλλαβογρίφων, Γρίφων, Προβλημάτων, Ἐλλιποσυμφώνων, Φωνηεντολίπων, Πυραμίδων, Κλιμακωτῶν, Κυβολέξων, Ἀκροστιχίδων, Μεσοστιχίδων, Μαγικῶν Γραμμάτων κτλ. κτλ.) εἶνε τόσον πολλὰ καὶ ποικίλα, ὥστε θὰ ἐχρειάζοντο σελίδες ὁλόκληροι ἂν ἠθέλαμεν νὰ δώσωμεν ὁδηγίας περὶ ἑνὸς ἑκάστου. Εὐτυχῶς ἡ πεῖρα τῶν καταγινομένων εἰς τὰ τοιαῦτα ἀναπληρόνει βαθμηδὸν τοὺς κανόνας κτὶ τὰς ὁδηγίας.

Αἱ πρὸς δημοσίευσιν στελλόμεναι Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις, καθὼς καὶ τὰ Παιδικὰ Πνεύματα, πρέπει νὰ γράφωνται εἰς *χωρισὸν φύλλον χάρτου,* ἐκτὸς τῆς ἐπιστολῆς. Ἄνωθεν πρέπει νὰ ἐπιγράφεται: «Παιδικὰ Πνεύματα, στελλόμενα πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ Διαπλάσει ὑπὸ τοῦ *δεῖνα* (ὄνομα καὶ ψευδώνυμον, ἂν ἔχῃ, ἢ μόνον ὄνομα, ἂν ἐπιθυμῇ νὰ δημοσιευθοῦν μὲ τὸνομά του·) ἢ «Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις, στελλόμεναι πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ Διαπλάσει, ὑπὸ τοῦ *δεῖνα*» Κάτωθεν ἑκάστης Πνευματικῆς Ἀσκήσεως, *πρέπει νὰ σημειόνεται καὶ ἡ λύσις αὐτῆς* Καὶ τὰ Παιδικὰ Πνεύματα, καθὼς καὶ αἱ Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις πρέπει νὰ εἶνε *ἔργα πρωτότυπα* τοῦ στέλλοντος, ἀδημοσίευτα, καὶ ὄχι ἀντιγραφαὶ ἐξ ἄλλων δημοσιευθέντων ἐν τῇ «Διαπλάσει» ἢ ἀλλαχοῦ.

Ἡ Διάπλασις οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἀναλαμβάνει νὰ δημοσιεύῃ τὰ στελλόμενα πρὸς αὐτήν, οὔτε ποτὲ δίδει τὸν λόγον, διατί δὲν τα ἐδημοσίευσεν. Ἐκλέγει καὶ δημοσιεύει τὰ καλλίτερα, ἀπορρίπτει δὲ πάντα τὰ λοιπὰ *ἀδιακρίτως,* εἴτε διότι ἔτυχε νὰ δημοσιευθοῦν ἄλλοτε, εἴτε διότι ὁμοιάζουν μὲ ἄλλα δημοσιευθέντα κτλ. κτλ. Ἄλλως τε λαμβάνει τόσον πολλά, ὥστε θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ κρίνῃ ἰδιαιτέρως ἓν ἕκαστον. Οἱ φίλοι της λοιπὸν ἂς τῇ στέλλουν ὅτα Παιδικὰ Πνεύματα καὶ Πνευματικὰς Ἀσκήσεις συνθέτουν, καὶ ἂς μὴ ἐρωτοῦν ποτὲ ἂν θὰ δημοσιευθοῦν ἢ διατί δὲν ἐδημοσιεύθησαν, διότι ἀπάντησιν δὲν θὰ λαμβάνουν κατ' ἀρχήν.

Δήλωσις. - Ἐκτὸς τοῦ ἐγκρινομένου *Παιδικοῦ Πνεύματος, τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων* καὶ τῶν εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς βραβευομένων (Διηγημάτων, Ποιημάτων, Μεταφράσεων καὶ Εἰκόνων,) *οἱ συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως οὐδὲν ἄλλο δύνανται νὰ δημοσιεύσουν εἰς τὸ φύλλον.*

Ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων» συντάσσεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ εἰδικῶν συγγραφέων καὶ ποιητῶν, τῶν τακτικῶν αὐτῆς συνεργατῶν. Ὥστε οἱ συνδρομηταὶ πρέπει νὰ μάθωσιν ὅτι εἶνε περιττὸν καὶ νὰ τὴν ἐρωτῶσιν ἂν δέχεται ἔργα των πρὸς δημοσίευσιν. Ἀναγινώσκει ὅμως πάντοτε μετὰ προθυμίας καὶ χαρᾶς τὰ πρωτόλεια τῶν φίλων της, ὅσα ἐνίοτε τῇ στέλλουν, ὄχι διὰ νὰ τα δημοσιεύσῃ, ἀλλ' ἁπλῶς διὰ νὰ τοὺς εἴπῃ τὴν γνώμην της.

Κεφάλαιον Γ'.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΛΥΣΕΩΝ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων, προτείνει κατ' ἔτος *τρεῖς* Διαγωνισμοὺς πρὸς εὕρεσιν τῶν Λύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις αὐτῆς δημοσιευομένων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Ὁ *πρῶτος* περιλαμβάνει τὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις τὰς δημοσιευομένας ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τοῦ Ἰανουαρίου, μέχρι τοῦ τελευταίου τοῦ Ἀπριλίου, ὁ *δεύτερος* τὰς ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τοῦ Μαΐου, μέχρι τοῦ τελευταίου τοῦ Αὐγούστου καὶ ὁ *τρίτος* τὰς ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ Δεκεμβρίου. Ὥστε ἔχομεν ἕνα Διαγωνισμὸν Λύσεων κατὰ τετραμηνίαν.

Ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Λύσεων.

Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων, διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των ἤτοι: εἰς τὴν *Μικρὰν Τάξιν,* τὴν *Μεσαίαν* καὶ τὴν *Ἀνωτέραν.*

Εἰς τὴν *Μικρὰν Τάξιν* ὑπάγονται οἱ μικρότεροι ἐκ τῶν φίλων τῆς Διαπλάσεως, τοὐτέστιν οἱ ἔχοντες ἡλικίαν μέχρις ἕνδεκα ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

Ἡ *Μεσαία Τάξις* περιλαμβάνει τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν 12–15 ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

Εἰς τὴν *Ἀνωτέραν Τάξιν* τέλος κατατάσσονται οἱ ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω.

Χάρις εἰς τὴν ὑποδιαίρεσιν ταύτην, *ἕκαστος συνδρομητὴς τῆς Διαπλάσεως συναγωνίζεται μετὰ συνομηλίκων του.*

Πᾶς συνδρομητὴς καὶ πᾶσα συνδρομήτρια τῆς Διαπλάσεως *ἔχει τὸ δικαίωμα* νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων· δύναται δὲ ὁ συνδρομητής, ἂν δὲν θέλῃ νὰ διαγωνισθῇ αὐτός, νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν του εἰς ἕνα ἢ μίαν ἐκ τῶν ἀδελφῶν του. *Δύο ἀδελφία συγχρόνως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν αὐτὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων,* (εἰς τοὺς ἄλλους ὅμως Διαγωνισμοὺς τῆς Διαπλάσεως δύνανται νὰ συμμετέχουν καὶ ὅλα μαζὶ τὰ ἀδελφία ἑκάστου συνδρομητοῦ ἢ συνδρομητρίας.)

Μεταξὺ τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, τὰς ὁποίας δημοσιεύομεν, ὑπάρχουν καὶ εὐκολώτατα, ἐπίτηδες διὰ τὴν μικρὰν Τάξιν, καὶ ἄλλαι πάλιν ἀναλόγως δυσκολώτεραι διὰ τὰς μεγαλητέρας τάξεις τῶν ἀναγνωστῶν μας.

Αἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἑκάστου φυλλαδίου πρέπει νὰ στέλλωνται ἐγκαίρως, ὥστε νὰ φθάνουν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶνε δεκταὶ αὗται, καὶ ἤτις *σημειοῦται εἰς ἕκαστον φύλλον πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐπικεφαλίδα τῶν προτεινομένων Πνευμ. Ἀσκήσεων.* Αἱ μετὰ τὴν τεταγμένην προθεσμίαν στελλόμεναι λύσεις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

Ὁ ἰδιαίτερος χάρτης τῶν Λύσεων.

Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων ὀφείλουσι νὰ γράφουν τὰς λύσεις των ἐπὶ *ἰδιαιτέρου χάρτου, εὐρισκομένου πρὸς τοῦτο εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως.*

Ὁ χάρτης οὗτος πωλεῖται εἰς φακέλους ἕκαστος τῶν ὁποίων περιέχει *εἴκοσι* (20) *φύλλα* (ὅσα ἀρκοῦν δι' ἕνα Διαγωνισμόν.) Ἕκαστον φύλλον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ γράφωνται αἱ λύσεις *ἑνὸς μόνου φυλλαδίου* τῆς Διαπλάσεως, ἔχει τὰς ἀναγκαίας ὑποδιαιρέσεις, αἱ ὁποῖαι ὑποδεικνύουν ἀκριβῶς εἰς τὸν Διαγωνιζόμενον ποῦ πρέπει νὰ σημειώνῃ τὸ ὄνομά του, τὸ ψευδώνυμόν του (ἂν ἔχῃ), τὴν ἡλικίαν του, τὴν διαμονήν του, τὸν ἀριθμὸν ἑκάστης λυομένης Πνευματικῆς Ἀσκήσεως καὶ τὴν λύσιν της.

(Ὅσοι ἐκ τῶν Διαγωνιζομένων δὲν σημειώνουν τυχὸν τὴν ἡλικίαν των, κατατάσσονται εἰς τὴν *Ἀνωτέραν Τάξιν.* Ὁ Χάρτης τῶν Λύσεων εἶνε ἀχαράκωτος δριζοντείως, ἐπίτηδες, διὰ νὰ τὸν χαρακόνῃ ἕκαστος ὅπως θέλῃ, καὶ ἂν θέλῃ.)

Λύσεις, γραφόμεναι ἐπὶ ἄλλου χάρτου, ἐκτὸς τοῦ παρεχομένου δι' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, *δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.* Ἐπίσης, ὅταν δύο ἢ περισσοτέρων φυλλαδίων Λύσεις εὑρίσκωνται γεγραμμέναι ἀτόπως ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλου χάρτου, μόνον αἱ τοῦ ἑνὸς φυλλαδίου λογίζονται, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπορρίπτονται.

Ἕκαστος Φάκελλος Χάρτου τῶν Λύσεων ἐξ *20 φύλλων τιμᾶται φρ.* 1r (1). Ὁ μέλλων νὰ διαγωνισθῇ, πρέπει πρῶτον νὰ προμηθευθῇ ἕνα τοὐλάχιστον φάκελον.

Αἱ ἐπὶ τοῦ ἰδιαιτέρου Χάρτου τῶν Λύσεων γεγραμμέναι λύσεις, ὅταν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ ἐπιστολῆς, ἐπιτρέπεται νὰ στέλλωνται ἐντὸς ἀνοικτοῦ φακέλλου μὲ πεντάλεπτον μόνον γραμματόσημον. Οἰκονομία σημαντικὴ διὰ τοὺς διαγωνιζομένους.

Ἀπονομὴ τῶν Βραβείων.

Πρῶτον Βραβεῖον εἰς ἕκαστον Διαγωνισμὸν Λύσεων λαμβάνουν τρεῖς ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἤτοι ἀνὰ εἷς ἐξ ἑκάστης τῶν τριῶν τάξεων, ὁ ἔχων τὰς περισσοτέρας ὀρθὰς λύσεις μεταξὺ ἄλλων συνομηλίκων του. (Ὀρθαὶ λύσεις θεωροῦνται αἱ συμφωνοῦσαι καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως δημοσιευομένας,—ἐκτὸς μόνον, ὅταν μία Πνευματικὴ Ἄσκησις ἐπιδέχεται καὶ ἄλλας λύσεις, ἐπίσης ὀρθάς, ἤτοι συμφωνούσας πρὸς τὴν πρότασιν.)

Δεύτερον Βραβεῖον λαμβάνουν ἓξ ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἤτοι ἀνὰ δύο ἐξ ἑκάστης τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσοτέρας ὀρθὰς λύσεις μετὰ τοὺς λαβόντας τὸ πρῶτον βραβεῖον.

Τρίτον Βραβεῖον λαμβάνουν ἐννέα ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἤτοι τρεῖς ἐξ ἑκάστης τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσοτέρας ὀρθὰς λύσεις μετὰ τοὺς λαβόντας τὸ δεύτερον βραβεῖον.

Ἔπαινον τυγχάνουσι πάντες οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὄχι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὗρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων τὸ τρίτον βραβεῖον ἐξ ἑκάστης τάξεως.

Ἐφήμιον μνείας τυγχάνουσιν οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὄχι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων τὰς ὁποίας εὗρεν ὁ τελευταῖος τῶν τυχόντων ἐπαίνου ἐξ ἑκάστης τάξεως.

Τῶν λοιπῶν δημοσιεύονται ἁπλῶς τὰ ὀνόματα κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν, μὲ τὸ ποσὸν τῶν λύσεων τὰς ὁποίας εὗρον.

Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ

Οἱ τυχόντες εἰς προηγουμένους Διαγωνισμοὺς τῶν λύσεων ἑνὸς οἱουδήποτε βραβείου εἰς μίαν ἐκ τῶν τριῶν τάξεων, δὲν δύνανται νὰ διαγωνίζωνται διὰ τὸ ἴδιον ἢ διὰ κατώτερον βραβεῖον εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν, καὶ τίθενται τιμητικῶς ἐκτὸς διαγωνισμοῦ, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν λύσεών των τοῖς παρέχῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὸ ἴδιον ἢ εἰς κατώτερον βραβεῖον, ἐκείνου οὗ ἔτυχον ἄλλοτε. Δὲν τίθενται δὲ ἐκτὸς διαγωνισμοῦ, μόνον ἐὰν διαγωνίζωνται εἰς τάξιν μεγαλητέραν ἢ πρὶν ἢ εἰς τὴν ἰδίαν μὲν τάξιν, ἀλλὰ δι' ἀνώτερον βραβεῖον, ἐκείνου οὗ ἔτυχον ἄλλοτε.

Κεφάλαιον Δ'.

ΑΙ ΚΥΡΙΑΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Αἱ λεγόμεναι *Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως* εἶνε ἓν εἶδος Διαγωνισμοῦ. Δίδεται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως μία Ἐρώτησις, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ φίλοι της ἀπαντοῦν δι' ἐπιστολῶν, ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας.

[Παραδείγματος χάριν, ἡ Ἐρώτησις διὰ τὴν Ὀγδόην Κυριακὴν εἶχεν ὡς ἑξῆς: «*Ἂν ἦσθε γονεῖς καὶ εἴχατε παιδιὰ ἄτακτα καὶ ἀμελῆ, μὲ τί τρόπον θὰ τὰ διορθώνατε;*—Ἡ δὲ ἐρώτησις τῆς Ἕκτης Κυριακῆς ἦτο ἡ ἑξῆς: «*Ἐὰν διὰ μίαν καὶ μόνην ἡμέραν, σᾶς ἐδίδετο ἐξουσία νὰ κάμετε ὅ,τι θέλετε, τί θὰ ἐκάμνατε: Πῶς ἠθέλατε μεταχειρισθῇ τὴν παντοδυναμίαν σας αὐτήν;*»]

Αἱ ἐπιστολαὶ αἱ περιέχουσαι τὴν ἀπάντησιν, πρέπει νὰ μὴ γράφουν *τίποτε ἄλλο* ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ νὰ ἐπιγράφωνται ὡς ἑξῆς: *Ἀπάντησις εἰς τὴν* (τάδε) *Κυριακὴν τῆς Διαπλάσεως.*»

Κατόπιν ἡ Διάπλασις, βοηθουμένη συνήθως ἀπὸ τὸ σπιτικόν της, (τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν γηραιὰν οἰκονόμον της *Μάρθαν*, ἀπὸ τὸν νεαρὸν ψυχογιὸν της *Ἀναστάσιον* καὶ ἀπὸ τὰς δώδεκα μικρὰς ἀδελφάς του: *Ἀγάπην, Πίστιν, Ἐλπίδα, Καλήν, Κικήν, Φιφήν*, κτλ. καὶ ἀπὸ μίαν μαύρην γάταν ὀνομαζομένην *Πίσσαν*) ἡ Διάπλασις λοιπὸν ἀναγινώσκει τὰς ἀπαντήσεις αὐτάς, ἐκ τῶν ὁποίων βραβεύει μὲ Α' Βραβεῖον τὴν καλλιτέραν, μὲ Β' Βραβεῖον τὰς δύο μετ' αὐτήν, μὲ Γ' Βραβεῖον τὰς τρεῖς μετ' αὐτάς, ἀπονέμει δὲ Ἔπαινον (Α', Β' καὶ Γ') καὶ Εὔφημον Μνείαν εἰς ὅσας κριθῶσιν ἄξιαι.

Ἡ κρίσις τῶν ἀπαντήσεων γράφεται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀναγνώστου, ἢ ὑπὸ τῆς Ἀγάπης, ἢ ὑπὸ τῆς Κυρᾶ Μάρθας (κατὰ τὰς περιστάσεις,) δημοσιεύεται δὲ εἰκονογραφημένη πλουσίως εἰς φυλλάδιον διπλοῦν, ἤτοι δεκαεξασέλιδον. Ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐκδοθῇ τοιοῦτο διπλοῦν φυλλάδιον μὲ τὴν κρίσιν τῆς Ὀγδόης Κυριακῆς—τῆς ὁποίας ἡ προθεσμία ἔληξεν ἤδη,—ὡς καὶ μὲ τὴν ἐρώτησιν τῆς Ἐνάτης Κυριακῆς, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀπαντήσουν καὶ οἱ νέοι συνδρομηταί.]

Κατ' ἔτος γίνονται συνήθως δύο ἢ τρεῖς Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως. Ὁ Διαγωνισμὸς οὗτος εἰσήχθη ἀπὸ τοῦ 1896, καὶ ἐθεωρήθη ὡς μία ἀπὸ τὰς μεγαλητέρας ἐπιτυχίας μας.

Κεφάλαιον Ε'.

ΑΛΛΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Διηγήματος. Δίδεται ὡς θέμα μία σειρὰ εἰκόνων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ζητεῖται νὰ γραφῇ ἓν διήγημα. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἑκάστοτε λεπτομερῶς μετὰ τῶν εἰκόνων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ γραφῇ τὸ διήγημα. Κατ' ἔτος γίνεται εἷς Διαγωνισμὸς Διηγήματος.

Γίνονται ἐπίσης καὶ πολλοὶ ἄλλοι **Μικροὶ Διαγωνισμοί**, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἶνε: **Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς, Διαγωνισμὸς Καλλιγραφίας, Διαγωνισμὸς πρὸς Σύνθεσιν Ποιήματος, Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως**, (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γερμανικοῦ) **Διαγωνισμὸς Ῥαπτικῆς, Διαγωνισμὸς Ἐπιστολογραφίας** κτλ.

Τῶν Διαγωνισμῶν τούτων προκηρύσσονται ἑκάστοτε τὰ θέματα καὶ ὁρίζονται λεπτομερῶς ἐν τῷ φύλλῳ οἱ ὅροι, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἄλλοτε ἄλλοι.

Οὐδιώδης Λεπτομέρεια.—Εἰς ὅλους τούτους τοὺς Διαγωνισμούς, ὅπως καὶ εἰς

τὴν Ἀλληλογραφίαν, εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν Μικρῶν Μυστικῶν, εἰς τὴν ἀποστολὴν πρὸς δημοσίευσιν Παιδικῶν Πνευμάτων καὶ Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, δύνανται νὰ λαμβάνουν μέρος, ὄχι μόνον πᾶς συνδρομητὴς καὶ πᾶσα συνδρομήτρια, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀδελφιά των, ὅσα θέλουν. ΜΟΝΟΝ εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων, ὡς βλέπετε ἐν οἰκείῳ τόπῳ, ἐν μόνον πρόσωπον δι' ἑκάστην συνδρομὴν δύναται νὰ λαμβάνῃ μέρος, ἢ αὐτὸς οὗτος ὁ συνδρομητής, ἢ ἓν ἀπὸ τὰδελφιά του.

Κεφάλαιον ΣΤ'.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως διαιροῦνται εἰς **Μεγάλους** καὶ **Μικρούς**.

Μεγάλοι Διαγωνισμοὶ εἶνε ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Διηγήματος καὶ αἱ Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως.

Μικροὶ Διαγωνισμοὶ εἶνε ὁ τῆς Ζωγραφικῆς, τῆς Καλλιγραφίας, τῆς Ῥαπτικῆς, τῆς Μεταφράσεως, τῆς Ἐπιστολογραφίας κτλ. κτλ.

Α'. — Εἰς τοὺς **Μεγάλους Διαγωνισμούς**:

Ὁ τυχὼν **Α' βραβείου** λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του (ὅταν εἶνε Διήγημα, ἢ ἀπάντησις Κυριακῆς) β') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλασιν, ἂν στείλῃ μίαν του φωτογραφίαν, ἅμα βραβευθῇ, εἴτε μὲ τὸ ψευδώνυμον ὑπὸ τὸ ὁποῖον διηγωνίσθη, εἴτε μὲ τὸνομά του, ἂν δηλώσῃ ρητῶς ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ χρῆσις τοῦ ὀνόματός του. (Ὅπισθεν τῆς φωτογραφίας, ὁ στέλλων αὐτὴν πρὸς δημοσίευσιν, παρακαλεῖται νὰ σημειόνῃ σαφῶς: τὸνομά του τὴν διεύθυνσίν του, τὸ ψευδώνυμόν του—ἂν ἔχῃ,—τὸν Διαγωνισμὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἐβραβεύθη καὶ πῶς ἐπιθυμεῖ νὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκών του, δηλαδὴ μὲ τὸ ὄνομα ἢ μὲ τὸ ψευδώνυμον·) γ') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς (3) τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, κατ' ἐκλογήν του. (Ὁ βραβευόμενος ὀφείλει νὰ ζητῇ τὸ βραβεῖόν του καὶ νὰ σημειόνῃ τοὺς τόμους τοὺς ὁποίους ἐπιθυμεῖ, ἄλλως οὐδένα τῷ στέλλεται.)

Ὁ τυχὼν **Β' βραβείου**, λαμβάνει ὡς δῶρον δύο (2) τόμους Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, ἐπίσης κατ' ἐκλογὴν καὶ αἴτησίν του.

Τέλος ὁ τυχὼν **Γ' βραβείου**, λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα (1) τόμον Διαπλάσεως Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, ὡς ἄνω.

Β'. — Εἰς τοὺς **Μικροὺς Διαγωνισμούς**:

Ὁ τυχὼν **Α' βραβείου** λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του (ὅταν δὲ εἶνε Ζωγραφικὴ ἢ Καλλιγραφία, πιστὸν φωτογραφικὸν πανομοιότυπον αὐτοῦ·) β') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλασιν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Α' Βραβείου τῶν Μεγάλων Διαγωνισμῶν· γ') λαμβάνει ὡς δῶρον τὰ τρία (3) τομίδια τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος (Α', Β' καὶ Γ') τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

Ὁ τυχὼν **Β' βραβείου** λαμβάνει ὡς δῶρον, δύο (2) τομίδια Παιδικοῦ Πνεύματος (Α' καὶ Β' ἢ Α' καὶ Γ' ἢ Β' καὶ Γ') κατ' ἐκλογὴν καὶ αἴτησίν του.

Τέλος ὁ τυχὼν **Γ' βραβείου** λαμβάνει ὡς δῶρον ἓν (1) τομίδιον Παιδικοῦ Πνεύματος, ὡς ἄνω.

Σημείωσις: Τὰ βραβεῖα δὲν ἀνταλλάσσονται. Ὁ δικαιούμενος π.χ. νὰ λάβῃ τρεῖς τόμους Διαπλάσεως Α' Περιόδου, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἄλλο τι ἀντ' αὐτοῦ ἴσης ἢ κατωτέρας ἀξίας.

Τὸ Ἀθρόον Βραβεῖον

Ἀθρόον βραβεῖον λέγεται ἓν ἐξαιρετικὸν βραβεῖον, ἰσοδυναμοῦν μὲ Α' Βραβεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Διάπλασις ἀπονέμει εἰς τὸν Συνδρομητήν, ὡς ἄθροισμα τῶν κατωτέρων Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε τυχὸν διαγωνιζόμενος ἑκάστοτε εἰς διαφόρους Διαγωνισμούς.

Πρὸς τοῦτο, εἰς τὰ διάφορα βραβεῖα τῶν Διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθησαν αἱ ἑπόμεναι ἀριθμητικαὶ ἀξίαι:

Τὸ Α' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν μονάδα (1).

Τὸ Β' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ τέταρτον τῆς μονάδος ($^1/_4$).

Τὸ Γ' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ ὄγδοον τῆς μονάδος ($^1/_8$).

Ὁ δὲ Ἔπαινος ἐν γένει ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ δέκατον ἕκτον τῆς μονάδος ($^1/_{16}$).

Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως τηρεῖται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1899 ἰδιαίτερον Βιβλίον τῶν Βραβευομένων, ἐφ' οὗ σημειοῦνται διὰ τῶν ἰσοδυνάμων ἀριθμῶν τὰ Βραβεῖα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦδε θὰ λαμβάνητε ἑκάστοτε. Καὶ ἅμα οἱ ἀριθμοὶ τῶν Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν εἰς συνδρομητής, δώσουν ἄθροισμα ἴσον μὲ τὴν μονάδα (1) ἀμέσως εἰς τὸν συνδρομητὴν τοῦτον ἀπονέμεται τὸ **Ἀθρόον Βραβεῖον**.

(Παράδειγμα: Ὁ Α' συνδρομητὴς ἔλαβε κατὰ καιρούς, ἓν Β' Βραβεῖον εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων ($=^1/_4$) ἓν Β' Βραβεῖον εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦ Διηγήματος ($=^1/_4$) ἓν Γ' Βραβεῖον εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Διαπλάσεως ($=^1/_8$) καὶ δύο Ἔπαινους εἰς δύο Μικρ. Διαγωνισμοὺς $\left(=\frac{1}{16}+\frac{1}{16}=\frac{2}{16}\right)$

Ὁ αὐτὸς συνδρομητὴς ἔλαβε τελευταίως ἀκόμη ἓν Β' Βραβεῖον εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων ($^1/_4$). Τότε προσθέτομεν: $\frac{1}{4}+\frac{1}{4}+\frac{1}{8}+\frac{2}{16}+\frac{1}{4}=1$ καὶ εἰς τὸν Α Συνδρομητὴν ἀπονέμεται ἀμέσως τὸ *Ἀθρόον Βραβεῖον.*)

Ὁ τυχὼν *Ἀθρόου Βραβείου* λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του β') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς (3) τόμους Διαπλάσεως τῆς πρώτης Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων δραχμῆς, κατ' ἐκλογὴν καὶ αἴτησίν του.

Ὁ τυχὼν Α' Βραβείου εἰς οἱονδήποτε Διαγωνισμόν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀριθμοὶ τῶν κατωτέρων βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε τυχὸν κατὰ καιρούς, δώσουν ἄθροισμα τὴν μονάδα, δὲν δικαιοῦται κατόπι νὰ λάβῃ καὶ *Ἀθρόον Βραβεῖον* Τίθεται δηλαδὴ τιμητικῶς ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, μεταξὺ τῶν διαγωνιζομένων διὰ τὸ *Ἀθρόον.*

Ἐπίσης, ὁ τυχὼν ἅπαξ *Ἀθρόου*, οὐδέποτε πλέον δικαιοῦται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁσαδήποτε εἶνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς τοὺς Διαγωνισμούς.

Παρατήρησις. — Ἐννοεῖται, ὅτι τὸ *Ἀθρόον Βραβεῖον* δὲν θὰ ἀπονέμεται ἐπὶ τῇ ὄψει τῶν Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβέ τις εἰς τὸ διάστημα μόνον ἑνὸς ἔτους, ἀλλ' εἰς διάστημα *ὅλων τῶν ἐτῶν*, κατὰ τὰ ὁποῖα θὰ εἶνε συνδρομητὴς καὶ θὰ διαγωνίζεται. Ὥστε ἂν δὲν λάβῃ φέτος τὸ *Ἀθρόον*, ὡς μὴ συμπληρώσας τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμόν, ὑπάρχει ἐλπὶς μεγαλητέρα νὰ τὸν συμπληρώσῃ τὸ ἑπόμενον ἔτος.

Τὸ Βραβεῖον τῶν Εὐσήμων.

Τὸ Βραβεῖον τοῦτο εἶνε ἐτήσιον, καὶ ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς:

Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1899, ἡ Διάπλασις ἀπεφάσισε νὰ πο ἐμῇ εἰς τοὺς συνδρομητάς της *Εὔσημα* Διὰ πᾶσαν ἐξαιρέτως καλὴν Πνευματικὴν Ἄσκησιν, διὰ πᾶν ἐξόχως καλὸν Παιδικὸν Πνεῦμα, διὰ πᾶσαν καλογραμμένην ἐπιστολήν, διὰ πᾶσαν ὡραίαν ἢ εὐφυᾶ φράσιν, ἢ ἀγαθὴν πρᾶξιν, διὰ πᾶν καλογραμμένον τετράδιον Μικρῶν Μυστικῶν, κτλ. κτλ. ἡ Διάπλασις σημειόνει ἕν, ἢ δύο, ἢ τρία, ἢ πέντε, ἢ δέκα Εὔσημα, ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἑκάστου τῶν ἀνωτέρω, τῶν δι' Εὐσήμου ἀμειβομένων. Ἡ ἀπονομὴ τῶν Εὐσήμων φαίνεται πάντοτε εἰς τὸ φύλλον, εἴτε εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, ἢ εἰς τὰ Παιδικὰ Πνεύματα, ἢ εἰς τὰς Πνευμ. Ἀσκήσεις κτλ.) δι' ἑνὸς Ε ἢ περισσοτέρων, ἐντὸς παρενθέσεως, σημειουμένων παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ λαμβάνοντος αὐτό, (ἢ παρὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς Πνευμ. Ἀσκήσεως, ἢ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος, κτλ. κατὰ τὰς περιστάσεις)

Παραδείγματα: Εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, πλησίον τοῦ τάδε ψευδωνύμου, βλέπετε τὸ σημεῖον (ΕΕ) τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον κρυπτόμενος ἔλαβε 2 Εὔσημα διὰ τὴν ἐπιστολήν του.—Παρὰ τὸν ἀριθμὸν ἑνὸς *Λεξιγρίφου*, βλέπετε τὸ σημεῖον (ΕΕΕ) (τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ στείλας τὸν Λεξίγριφον, ἔλαβε δι' αὐτὸν 3 Εὔσημα. —Εἰς τὰς Προτάσεις τῶν Μ. Μυστικῶν, πλησίον ἑνὸς ψευδωνύμου προτείνοντος, βλέπετε τὸ σημεῖον (Ε) τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ συνδρομητὴς ἐκεῖνος ἔλαβεν ἓν Εὔσημον διὰ κάποιον ὡραῖον του τετράδιον. Καὶ οὕτω καθεξῆς.

Καὶ οἱ βραβευόμενοι εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῆς Διαπλάσεως, λαμβάνουν ἐπίσης, ἐκτὸς τοῦ βραβείου των, καὶ τὰ ἀνάλογα Εὔσημα. Ἐπίσης καὶ οἱ βραβευόμενοι εἰς τὰ Σχολεῖα, οἱ προβιβαζόμενοι μὲ ἄριστα, οἱ διακρινόμενοι εἰς Ἀγῶνας συνδρομηταί, κτλ. Ἐν γένει πᾶν ὅ,τι εἶνε ἄξιον ἐπαίνου, ἐνθαρρύνσεως καὶ διακρίσεως εἰς τὸν κύκλον τῶν συνδρομητῶν μας, διακρίνεται δι' Εὐσήμου. Καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὁ διακριθεὶς περισσότερον, δηλαδὴ ὁ ἔχων τὸν μεγαλήτερον ἀριθμὸν Εὐσήμων, λαμβάνει τὸ *Βραβεῖον τῶν Εὐσήμων*, μὲ τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του· β') λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα τόμον χρυσόδετον Διαπλάτεως τῆς Β' Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 10, κατ' ἐκλογήν του.

Δύο δεύτερα βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὔσημα, μετὰ τὸν λαβόντα τὸ Α'. Ἑκάτερος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀνὰ ἕνα χρυσόδετον τόμον τῆς

«Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 5. κατ' ἐκλογήν του.

Τρία τρίτα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὔσημα μετὰ τοὺς λαβόντας Β'. Ἕκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἕνα ἄδετον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3, 50 κατ' ἐκλογήν του.

Ἔπαινος ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν Εὐσήμων, μέχρι τοῦ ἡμίσεως τουλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευθέντος. Καὶ *Ἔβδομος Μνεία* εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὐσήμων μέχρι τοῦ ἡμίσεως τουλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου ἐπαινεθέντος.

Τὸ **Βραβεῖον τῶν Εὐσήμων** οὐδένα θέτει « ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ. » Δύναται τις δηλαδὴ νὰ το λαμβάνῃ καὶ κατ' ἔτος, ἂν παρουσιάζῃ πάντοτε τὸν μεγαλήτερον ἀριθμὸν Εὐσήμων.

Κεφάλαιον Ζ'.

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Κάθε συνδρομητὴς ἢ συνδρομήτρια τῆς «Διαπλάσεως» καὶ ὄχι μόνον αὐτός, ἀλλὰ καὶ ἀδελφιά-των, ὅσα θέλουν,—δύνανται νὰ γράφουν ἐπιστολὰς πρὸς τὴν Διάπλασιν. Εἰς τὰς ἐπιστολὰς ταύτας ἡ Διάπλασις ἀπαντᾷ δημοσίᾳ εἰς ἰδιαιτέραν στήλην, ἡ ὁποία ἐπιγράφεται «Ἀλληλογραφία τῆς Διαπλάσεως.»

Ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ φύλλου, ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ καθημερινοῦ βίου, ἐν τῷ σχολείῳ ἢ ἐν τῇ οἰκίᾳ, περιγραφαὶ περιπάτων, ἐδοιπορικῶν, ταξειδίων, ἀνέκδοτα καὶ ἐπεισόδια, ἐξ ὅσων βλέπει τις ἢ ἀκούει, ἰδοὺ τὰ συνήθη θέματα τῶν τρυφερῶν τούτων ἐπιστολῶν. Οἱ φίλοι τῆς Διαπλάσεως ἀλληλογραφοῦν μετ' αὐτῆς ὡς τέκνα μετὰ μητρός.

Ὁσάκις αἱ ἐπιστολαὶ αὗται περιέχουν καμμίαν ἐρώτησιν ἢ ἀνακοίνωσιν ἐνδιαφέρουσαν τὸν κύκλον τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ περιοδικοῦ, ἡ Διάπλασις ἀπαντᾷ ἐν ἐκτάσει, ἀποσπῶσα πολλάκις καὶ ὁλοκλήρους περικοπὰς ἐκ τῶν ἐπιστολῶν· ἀλλ' ὅταν περιέχουν μόνον παραγγελίας, ἢ καμμίαν ἐρώτησιν μὴ ἐνδιαφέρουσαν ὅλους, ἡ Διάπλασις τοῖς στέλλει *ἀπὸ ἕνα φυλλάκι* ἢ τοῖς ἀπαντᾷ δι' ὀλίγων λέξεων εἰς τὴν ἐρώτησιν των ἐντὸς παρενθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸ ὄνομά των ἢ τὸ *ψευδώνυμον*.

Διὰ τῶν ἐπιστολῶν πρὸς τὴν Διάπλασιν οἱ φίλοι της συγκοινωνοῦν καὶ πρὸς ἀλλήλους, διὰ τῶν *Ἀσκασμῶν καὶ Πληροφοριῶν*, τῶν δημοσιευομένων εἰς ἰδιαίτερον μέρος τῆς « Ἀλληλογραφίας » ὁσάκις τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ χῶρος,—ὡς καὶ διὰ τῶν προτάσεων περὶ ἀλλαγῆς Μικρῶν Μυστικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπίσης δημοσιεύονται εἰς τὴν «Ἀλληλογραφίαν.»

Κανὼν ἀπαράβατος. — Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Διάπλασιν πρέπει νὰ εἶνε *ὁλωσδιόλου ξεχωριστὴ* δηλαδὴ νὰ μὴ περιέχῃ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς τῶν *θεμάτων τῶν ἐπιστολῶν*, οὔτε Λύσεις, οὔτε Παιδικὰ Πνεύματα ἢ Ἀσκήσεις πρὸς δημοσίευσιν, οὔτε Ἀπαντήσεις εἰς διαγωνισμούς, *διότι καθὲν τούτων πρέπει νὰ γράφεται εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου*, ὅπως βλέπετε εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον.

Καλὸν μάλιστα εἶνε αἱ παραγγελίαι αἱ περιεχόμεναι ἐντὸς τῆς ἐπιστολῆς, νὰ γράφωνται χωριστά, εἴτε ἐν ὑστερογράφῳ, εἴτε εἰς ἰδιαίτερον τεμάχιον χάρτου, καθὼς καὶ αἱ προτάσεις τῶν Μικρῶν Μυστικῶν.

Ἡ πρὸς τὴν Διάπλασιν ἐπιστολὴ πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ ἀπαιτούμενον γραμματόσημον. Ἐπιστολαὶ ἀπλήρωτοι ἢ μὲ ἀνεπαρκὲς γραμματόσημα, μένουν αἰωνίως εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον. Ὁσάκις ἡ ἐπιστολή σας περιέχῃ *παραγγελίαν* τινὰ πρὸς ἀποστολὴν τόμων, βιβλίων, τετραδίων Μ. Μυστικῶν κτλ. μὴ ἀρκῆσθε εἰς τὴν ὑπογραφήν σας, ἀλλὰ νὰ προσθέτετε πάντοτε καὶ μίαν ἔντυπον διεύθυνσίν σας, ἐξ ἐκείνων ὑπὸ τὴν ὁποίαν σᾶς στέλλεται τὸ φυλλάδιον τῆς Διαπλάσεως. Πρέπει λοιπόν, ἀπὸ τὸ περικάλυμμα ἑκάστου φυλλαδίου, νὰ προκόπτετε τὴν ταινίαν μὲ τὸνομά σας καὶ τὴν διεύθυνσιν, καὶ νὰ την φυλάττετε διὰ τὰς παραγγελίας σας.

Ἐν γένει ἡ ἐπιστολὴ πρέπει νὰ εἶνε ὅσον τὸ δυνατὸν καθαρογραμμένη, εὐανάγνωστος, καὶ τακτοποιημένη, ὥστε νὰ εὑρίσκεται ἀμέσως τὸ κάθε τι, τὸ ὁποῖον γράφει. Ἡ Διάπλασις λαμβάνει ἑκατοντάδας ἐπιστολῶν καθ' ἑβδομάδα καὶ χρειάζεται τάξις καὶ εἰ δυνατὸν καλλιγραφία, διὰ νὰ δύναται νὰ τας ἀναγινώσκῃ ὅλας, χωρὶς νὰ δκπανᾷ πολὺν καιρόν.

Ἡ Διάπλασις ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἐπιστολάς, καθ' ἣν τάξιν λαμβάνει αὐτάς. Ὁ γράφων πρὸς τὴν Διάπλασιν ἐπιστολὴν καὶ μὴ βλέπων τυχὸν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἀμέσως ἑπόμενον φύλλον, *ὀφείλει νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἡ ἐπιστολή του ἐλήφθη ἀφ' οὗ ἐτυπώθη τὸ φύλλον*. Ἂν ὅμως λάβῃ καὶ δεύτερον ἢ καὶ τρίτον φύλλον χωρὶς ἀπάντησιν, τότε μόνον δύναται νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἡ ἐπιστολή του ἐχάθη.

Ἰδιαίτεραι συστάσεις: Νὰ προτιμᾶτε τὴν *μαύρην* μελάνην καὶ νὰ ἀποφεύγετε πάντοτε τὴν *κόκκινην*, διότι θλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς.

Μὴ λησμονῆτε νὰ ὑπογράφετε τὰς ἐπιστολάς σας, ὄχι μόνον μὲ τὸ ψευδώνυμόν σας (ὅσοι ἔχετε) ἄλλα καὶ μὲ τὸ ἀληθές σας ὄνομα. *Ὄνομα καὶ ψευδώνυμον πρέπει πάντοτε νὰ εἶνε ΑΧΩΡΙΣΤΑ εἰς τὰς πρὸς τὴν Διάπλασιν ἐπιστολάς σας.*

Κεφάλαιον Η'.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ λέγονται τὰ Τετράδια, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1896 ἐξέδωκεν ἡ «Διάπλασις» ὅπως ἀνταλλάσσωνται κυρίως μεταξὺ τῶν συνδροματῶν της.

Ἕκαστον τετράδιον *Μικρῶν Μυστικῶν περιέχει 30 ἐρωτήσεις, καὶ ἀπέναντι τόπον* διὰ τὰς ἀπαντήσεις τὰς ὁποίας γράφουν οἱ ἀνταλλάσσοντες δι' αὐτῶν τὰς ἰδέας των. Τὰ τετράδια ταῦτα, οὕτω συμπληρούμενα καὶ δενόμενα, ἀποτελοῦν κατόπιν πρωτοφανὲς καὶ χαριτωμένον Λεύκωμα, δυνάμενον νὰ τέρψῃ πᾶσαν συνανατροφήν.

Τὰ *Μικρὰ Μυστικὰ* πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Ἕκαστον τετράδιον τιμᾶται λεπτὰ 15. Δέσμη ἐξ 25 τετραδίων, μ' ἐξώφυλλον καὶ μὲ πίνακα Περιεχομένων, δρ. 3. Ἐξώφυλλον καὶ Πίναξ, χωριστά, λεπτὰ 30.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τετραδίων, μεταξὺ συνδρομητῶν μας ἢ ἀδελφῶν των διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, γίνεται ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν Μικρῶν Μυστικῶν δὲν εἶνε ποσῶς ὑποχρεωτική. Δύναταί τις κάλλιστα νὰ εἶνε συνδρομητὴς τῆς Διαπλάσεως καὶ νὰ μὴ κάμνῃ οὔτε νὰ δέχεται προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν. Τοῦτο ἀφίεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν διάθεσιν ἑκάστου, καὶ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν γονέων του ἢ τῶν κηδεμόνων, τῶν ὁποίων ἡ ἄδεια εἶνε ἀπαραίτητος.

Ὁ συνδρομητής, ὁ δυνάμενος καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἀνταλλάξῃ Μ. Μυστικὰ μὲ συνδρομητήν, δηλόνει τοῦτο δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν Διάπλασιν, ἡ ὁποία *δημοσιεύει* τὴν πρότασιν εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς «Ἀλληλογραφίας». (Μόνον πέντε προτάσεις ἑκάστου κατ' ἀνώτατον ὅρον, δημοσιεύονται εἰς ἕκαστον φύλλον).

Ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος βλέπει τὴν πρότασιν, εἶνε ἐλεύθερος νὰ την δεχθῇ, ἢ νὰ μὴ την δεχθῇ. Ἂν δεχθῇ, τότε, ἀντὶ πάσης ἄλλης εἰδοποιήσεως, πρέπει νὰ πέμψῃ πρῶτος ἓν τετράδιόν του πρὸς τὴν Διάπλασιν, ἡ ὁποία τὸ στέλλει πρὸς τὸν προτείναντα, καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἅμα λάβῃ τὸ τετράδιον, ὀφείλει νὰ πέμψῃ τὸ ταχύτερον ἓν ἰδικόν του διὰ νὰ ποσταλῇ εἰς ἀνταπόδοσιν πρὸς τὸν δεχθέντα τὴν ἀνταλλαγήν. Οὕτω λοιπόν, ὁ μὲν *δεχόμενος τὴν ἀνταλλαγὴν στέλλει τετράδιον πρῶτος*, ὁ *δὲ προτείνων αὐτὴν, στέλλει τετράδιον δεύτερος*.

Ὅ,τε δεχόμενος τὴν πρότασιν, καθὼς καὶ ὁ προτείνων, ὅταν θὰ στείλουν τὸ τετράδιόν των, πρέπει πρῶτον νὰ γράψουν τὰς ἀπαντήσεις, νὰ το ὑπογράψουν (μὲ τὸ ὄνομα ἢ μὲ τὸ ψευδώνυμον, ὅπως ἔγινεν ἡ πρότασις, ἢ καὶ μὲ τὰ δύο, ἂν θέλουν νὰ φανερωθοῦν) νὰ το θέσουν εἰς ἕνα φάκελλον ἄγραφον, ἀνοικτόν, νὰ θέσουν ἐντὸς ἑν γραμματόσημον 10λεπτον (*πάντοτε δεκάλεπτον δι' ὅπου δήποτε εἶνετὸ τετράδιον*) νὰ γράψουν εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ φακέλλου ὁ μὲν πρῶτος: «Διὰ τὸν *τάδε* ὁ ὁποῖος μοὶ ἐπρότεινε τὴν ἀνταλλαγήν» ὁ δὲ δεύτερος «Διὰ τὸν *τάδε*, τοῦ ὁποίου ἔλαβα τὸ τετράδιον» νὰ θέσουν τὸ ὅλον ἐντὸς δευτέρου φακέλλου μεγαλητέρου, καὶ νὰ το στείλουν πρὸς τὴν Διάπλασιν

Ἡ Διάπλασις τότε ἀναγινώσκει τὸ τετράδιον, καὶ ἂν ἐγκρίνῃ τὰς ἀπαντήσεις, *κλείει τὸν ἄνευ ἐπιγραφῆς φάκελλον*, γράφει ἐμπρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται, καὶ το στέλλει ταχυδρομικῶς, χρησιμοποιοῦσα τὸ ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχουν γραμματόσημον.

Τετράδια μὲ ἀκόσμους καὶ ἀπρεπεῖς ἀπαντήσεις, *μὲ προσωπικοὺς ὑπαινιγμοὺς* κτλ. δὲν διαβιβάζονται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

Ἰδιαίτεραι συστάσεις.—Μὴ ἀριθμῆτε τὰ τετράδια, τὰ ὁποῖα στέλλετε, ἀλλὰ μόνον τὰ τετράδια, τὰ ὁποῖα λαμβάνετε, (διὰ νὰ τα *ἐγγράψετε* μὲ τὸν αὐξοντα ἀριθμόν των εἰς τὸν Πίνακα τῶν Περιεχομένων, ὅταν θὰ κάμετε τὸ Λεύκωμα.)—Μὴ *τσακίζετε* τὰ τετράδια, ἀλλὰ ζητεῖτε φακέλλους, οἱ ὁποῖοι νὰ τὰ χωροῦν ὁλόκληρα.—Τὴν σημείωσιν πρὸς ποῖον ἀπευθύνεται τὸ τετράδιόν σας, γράφετε εἰς τὸ

ὄπισθεν μέρος τοῦ καλύμματος τοῦ φακέλλου, ὥστε ὅταν κλείεται οὗτος ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, νὰ μὴ φαίνεται ἡ σημείωσις. Ἂν θέλετε,—διὰ μεγαλειτέραν ἀσφάλειαν—σημειόνετέ το καὶ εἰς τὸ ἄνω ἢ εἰς τὸ *ἀριστερὸν περιθώριον τοῦ τετραδίου*.

Εἴπομεν ὅτι οὐδεὶς εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ δέχεται ἢ νὰ προτείνῃ ἀνταλλαγήν. Ἀλλ' ὅταν προτείνῃ, καὶ ὁ ἄλλος δεχθῇ τὴν πρότασιν καὶ τῷ στείλῃ τετράδιον, *ὀφείλει νὰ το ἀνταποδώσῃ ἀμέσως*. Ὁ λαμβάνων τετράδιον κατόπιν *προτάσεώς* του, καὶ μὴ ἀνταποδίδων αὐτό, *διαπράττει κλοπήν*.

Χάριν εὐκολίας, διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς, δύναταί τις νὰ προτείνῃ ἀνταλλαγὴν πρὸς πολλὰ συγχρόνως πρόσωπα. Ὅμως εἰς κάθε φύλλον τῆς Διαπλάσεως μόνον ἀπὸ πέντε τὸ πολὺ θὰ δημοσιεύωνται —Προτάσεις ἀνταλλαγῆς πρὸς ὅλους τοὺς συνδρομητὰς ὁμοῦ δὲν εἶνε δεκταί.

Συνειθίζουν οἱ ἀνταλλάσσοντες τετράδια Μ. Μυστικῶν νὰ βραβεύουν διὰ δώρου τινὸς τὸ ἄριστον ἐξ ὅσων λαμβάνουν. Ἀλλ' οὐδεμίαν ὑπόσχεσιν περὶ Βραβείου δημοσιεύει ἡ Διάπλασις, ἂν δὲν καταταθῇ πρῶτον εἰς τὸ Γραφεῖόν της ὑπὸ τοῦ θέλοντος νὰ βραβεύσῃ, τὸ δῶρον ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Χάριν οἰκονομίας, τὰ τετράδια τῶν Μ. Μυστικῶν δύναται νὰ στέλλωνται πρὸς τὴν Διάπλασιν ὑπὸ ταινίαν ὡς ἔντυπα, ὅτε πληρόνουν ἐλάχιστον ταχυδρομικὸν τέλος. Καὶ ἡ Διάπλασις ὡς ἔντυπα τὰ στέλλει, περικόπτουσα τὰς ἄκρας τῶν φακέλλων. Τὸ δὲ περισσεῦον ἐκ τῶν 10λέπτων γραμματοσήμων, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας, κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπόρων.

Οἱ ὅροι οὗτοι πρέπει νὰ ἀναγνωσθοῦν μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ νὰ τηρῶνται *αὐστηρῶς καὶ κατὰ γράμμα*. « Μικρὰ Μυστικὰ » στελλόμενα παρὰ τοὺς ὅρους, (ἄνευ φακέλλου ἀγράφου ἀνοικτοῦ, ἄνευ γραμματοσήμου δεκαλέπτου, ἄνευ μνείας τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνονται κτλ. κτλ.) *ῥίπτονται εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων*.

Τὰ *Μικρὰ Μυστικὰ* ὑπῆρξαν ἕως τώρα ἡ μᾶλλον ἐπιτυχοῦσα καινοτομία τῆς «Διαπλάσεως» Περισσότερα τῶν 6,000 τετραδίων διῆλθον μέχρι σήμερον ἐκ τοῦ γραφείου μας, ὁλόκληρες δὲ ἡ πρώτη ἔκδοσις τῶν *Μικρῶν Μυστικῶν*, ἐκ 10.000 ἀντιτύπων, ἐξηντλήθη εἰς διαστημα 8 μηνῶν, ἡ δὲ δευτέρα ἔκδοσις ἐκ 15,000 ἀντιτύπων πλησιάζει ἤδη νὰ ἐξαντληθῇ. Οὕτως ἐσχηματίσθησαν παντοῦ πλῆθος ὡραίων Λευκωμάτων, διὰ τῶν ὁποίων διεσκέδασαν μεγάλως πλεῖσται οἰκογένειαι συνδρομητῶν μας.

Σημείωσις.—Ἐκτὸς τῆς ἀνταλλαγῆς Μ. *Μυστικῶν*, γίνεται διὰ τοῦ γραφείου μας καὶ ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶν. Ἀλλ' ἡ Ἀλληλογραφία αὕτη ἐπιτρέπεται μόνον *μεταξὺ ὁμοφύλων*. Ἀγόρια ἀλληλογραφοῦν μὲ ἀγόρια, καὶ κοράσια μὲ κοράσια. Αἱ προτάσεις περὶ Ἀλληλογραφίας δημοσιεύονται εἰς τὴν στήλην τῶν Ἀσπασμῶν καὶ Πληροφοριῶν. Αἱ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ 30λέπτου γραμματοσήμου καὶ νὰ τίθενται εἰς ἀνοικτὸν φάκελλον ὅπως τὰ Μ. Μυστικά, διὰ νὰ τας ἀναγινώσκῃ πρῶτον ἡ Διάπλασις καὶ ἂν τὰς ἐγκρίνῃ νὰ τὰς στέλλῃ.

Κεφάλαιον Θ'.

ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Συχνὰ οἱ νέοι συνδρομηταὶ θὰ βλέπουν εἰς τὴν «Διάπλασιν» τὴν λέξιν «Ξεσπάθωμα» καὶ βεβαίως δὲν θὰ ἐννοοῦν τί σημαίνει, ἂν δὲν τοῖς το ἐξηγήσωμεν.

«Ξεσπάθωμα» λέγεται ἡ φροντὶς καὶ ἡ ἐνέργεια, τὴν ὁποίαν καταβάλλουν οἱ φίλοι τῆς «Διαπλάσεως» πρὸς ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν. Τοῦτο ἐγίνετο ἀνέκαθεν, διότι οἱ ἀναγιγνώσται τῆς «Διαπλάσεως» ἀγαποῦν πολὺ τὸ περιοδικόν των καὶ πάντοτε τὸ συνιστοῦν καὶ εἰς ἄλλους, καὶ τους προτρέπουν ὅπως ἐγγράφωνται συνδρομηταί. Μίαν φορὰν ἕνας φίλος τῆς «Διαπλάσεως», ὁ *Ὀρφεύς*, τῇ ἔγραψε: «Διάπλασίς μου, θὰ *ξεσπαθώσω* καὶ θὰ σου ἐγγράψω πλῆθος συνδρομητῶν.» Ἡ φράσις αὕτη ἐγράφη εἰς τὴν «Ἀλληγραφίαν» καὶ ἤρεσε τόσον πολὺ εἰς ὅλους τοὺς φίλους μας, ὥστε ἔκτοτε καθιερώθη.

Ἡ μεγάλη εὐδοκίμησις τοῦ περιοδικοῦ, μάλιστα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ «Ξεσπάθωμα», εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν Ἑλληνοπαίδων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν, αὐξάνοντες ὁλονὲν τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδρομητῶν, νὰ καταστήσουν τὴν ἑλληνίδα «Διάπλασιν» ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἓν τῶν ἀρίστων παιδικῶν περιοδικῶν ὅλου τοῦ κόσμου! Ὁποία εὐγενὴς φιλοδοξία! . . . Ὡρισμένως δὲ τὸ ἐφετεινὸν Ξεσπάθωμα σκοπεῖ τὴν αὔξησιν τοῦ φύλλου· διότι, *εὐθὺς ἅμα ὁ ἀριθμὸς τῶν δι'* αὐτοῦ ἐγγραφησομένων νέων συνδρομητῶν ἀνέλθῃ εἰς 2,000, θὰ προστεθοῦν εἰς τὸ φύλλον 4 ἀκόμη σελίδες, ὥστε τοῦ λοιποῦ θὰ ἐκδίδεται δωδεκασέλιδον.

Διὰ τοῦτο οἱ ἀληθεῖς φίλοι μας ἀντιλαμβάνονται τὸ *ξεσπάθωμα* ὡς καθῆκον. «Τὸ Ξεσπάθωμα εἶνε καθῆκον, ἔγραψεν ἡ φίλη μας *Μαρία Παυλάκη*—καὶ τὸ καθῆκον δὲν ἔχει οὔτε ὅρια οὔτε τέλος.» Καὶ πραγματικῶς τὸ ξεσπάθωμα ἐξακολουθεῖ καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ.

Ὅσοι ἐκ τῶν νέων συνδρομητῶν θελήσουν νὰ ξεσπαθώσουν, πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι οὐδεὶς ἐγγράφεται συνδρομητὴς εἰς τὴν Διάπλασιν ἄνευ προπληρωμῆς. Μαζὶ λοιπὸν μὲ τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν, τοὺς ὁποίους τυχὸν θὰ κάμουν, πρέπει νὰ στείλουν καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των. Καὶ διὰ κάθε νέαν ἐτησίαν συνδρομήν, ὁ διὰ τῶν ἐνεργειῶν του ἐγγράφων αὐτὴν λαμβάνει παρὰ τῆς «Διαπλάσεως» ὡς δῶρον ἓν Γραμμάτιον ἀξίας μιᾶς δραχμῆς (ἢ ἑνὸς φράγκου, ἂν ἡ συνδρομὴ εἶνε ἐξωτερική) ἐξοφλούμενον εἰς εἶδος εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως». ("Οπισθεν τοῦ γραμματίου ὑπάρχει λεπτομερὴς ὁδηγία περὶ τῆς χρήσεώς του).

Κεφάλαιον Ι'.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΕΠΙΜΕΛΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ

Ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων» ἀπὸ τοῦ προπαρελθόντος ἔτους, τῇ εὐγενεῖ ἀπαιτήσει τῶν φίλων της, ἔχει ἀνιδρύσῃ καὶ τὸ ἄλλοτε λειτουργῆσαν «Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων ἐπιμελῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν».

Ὁ σκοπὸς τοῦ ταμείου τούτου εἶνε ἡ δωρεὰν παροχὴ τῆς «Διαπλάσεως» εἰς παιδία ἐπιμελῆ καὶ φιλόμουσα, ἀλλὰ πτωχά, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἠδύναντο ἄλλως νὰ ἀποκτήσουν αὐτήν. Οὕτως ἀπέναντι τοῦ συναζομένου ποσοῦ στέλλονται εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους τόμοι τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τῆς «Βιβλιοθήκης» της εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ Σχολεῖα, ὅπως διανέμωνται ὡς βραβεῖα εἰς τοὺς ἀριστεύοντας κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἀπόρους μαθητὰς καὶ μαθητρίας.

Μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο κατετέθησαν περὶ τὰς 400 δραχμάς. Ὑπάρχει δὲ ἐλπὶς ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος σχολικοῦ ἔτους θαὐξηθῇ ἀκόμη, ὥστε νὰ σταλῶσιν εἰς ὅλα τὰ Σχολεῖα ἀρκετοὶ τόμοι τῆς «Διαπλάσεως» καὶ νὰ χαροποιηθοῦν δι' αὐτῶν πολλὰ πτωχὰ παιδία.

Εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο εἶνε δεκτὰ οἱαδήποτε ποσά, καὶ τὰ *ἐλάχιστα*, ἐκ μέρους τῶν συνδρομητῶν μας καὶ παντὸς ἄλλου ἐπιθυμοῦντος νὰ συνεισφέρῃ. Εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπόρων κατατίθεται ἐπίσης τὸ περίσσευμα τῶν γραμματοσήμων τῶν *Μικρῶν Μυστικῶν*, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τῶν *Ψευδωνύμων* εἰσπραττόμενα ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς δι' αὐτὰ ὑπηρεσίας. Τὰ ὀνόματα τῶν εἰσφερόντων μὲ τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἑκάστου, δημοσιεύονται ἑκάστοτε εἰς τὴν «Διάπλασιν».

Κεφάλαιον ΙΑ'.

Η ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οἱ νέοι συνδρομηταὶ δύνανται νὰ ἀποκτήσουν τὴν σειρὰν τῶν τόμων τῆς «Διαπλάσεως» τῶν ἐκδοθέντων πρὸ τοῦ ἔτους, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐνεγράφησαν.

Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν 29 Τόμοι, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ὁ δεύτερος (1880) δὲν ὑπάρχει, ἐξαντληθεὶς πρὸ πολλοῦ.

Ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1893 ἐξεδόθησαν 24 τόμοι, ὀνομαζόμενοι «Τόμοι τῆς Α' Περιόδου.» Διότι ἀπὸ τοῦ 1894 ἡ «Διάπλασις» ἤλλαξε σχῆμα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Β' Περίοδον.

Ἐκ τῶν 24 τόμων τῆς Α' Περιόδου, ὁ 1ος, ὁ 3ος, ὁ 8ος, ὁ 12ος, ὁ 13ος, καὶ ὁ 14ος, ἐκ τῶν ὁποίων ὀλίγα ἀντίτυπα μᾶς ὑπολείπονται, τιμῶνται εἰς τὴν ἀρχικήν των τιμήν, ἤτοι πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

Οἱ ἑξῆς τόμοι, ἐκ τῶν ὁποίων ἀντίτυπα μᾶς περισσεύουν, ἤτοι ὁ 4ος, 5ος, 6ος, 7ος, 9ος, 11ος, 15ος, 16ος, 17ος, 18ος, 19ος, 20ος, 21ος, 22ος, 23ος καὶ 24ος, εἶνε ὑποτιμημένοι καὶ τιμῶνται ἕκαστος δραχ. 1 διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις, δραχ. 1,10 διὰ τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ φρ. χρ. 1 διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, ἐλευθέροι ταχυδρομικῶν τελῶν.

Ὁ δὲ 10ος τόμος, πλησιάζων νὰ ἐξαντληθῇ ἐντελῶς, εἶνε ὑπερτιμημένος, καὶ τιμᾶται φρ. 10.

Οἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντες 5 τόμοι τῆς Β' Περιόδου τιμῶνται ἕκαστος ἄδετος μὲν φρ. 7, χρυσόδετος δὲ φρ 10.

Οἱ τόμοι τῆς Δ' Περιόδου πωλοῦντα. καὶ χρυσόδετοι ἀνὰ δύο, ἀποτελοῦντες ἓν βιβλίον (ὁ 3ος μὲ τὸν 4ον, ὁ 5ος μὲ τὸν 6ον, ὁ 7ος μὲ τὸν 8ον καὶ καθ' ἑξῆς) εἰς τὴν τιμὴν δὲ τῶν δύο ὁμοῦ πρέπει νὰ προστίθενται φρ. 3 διὰ τὸ δέσιμον. Π. χ. ὁ 3ος τόμος τιμᾶται φρ. 2,50· ὁ 4ος τιμᾶται φρ. 1. Οἱ δύο μαζὶ δεμένοι φρ. 6,50.

Οἱ ἀνωτέρω τόμοι πωλοῦνται καὶ ὅλοι μαζί, καὶ χωριστὰ ἕκαστος. Ὥστε ὁ ἔχων ἐλλειπῆ τὴν σειρὰν τῆς Διαπλάσεως, δύναται νὰ τὴν συμπληρώσῃ ἀγοράζων μόνον τοὺς τόμους, οἱ ὁποῖοι *τοῦ λείπουν*.

Λεπτομερὴς τιμοκατάλογος τῶν τόμων στέλλεται παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

Κεφάλαιον ΙΒ'.

ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ

Ἡ συνδρομὴ εἰς τὴν «Διαπλασιν» εἶνε *προπληρωτέα*· ἑπομένως ὁ συνδρομητὴς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ πρέπει πρὶν λήξῃ ἡ συνδρομή του νὰ τὴν ἀνανεώνῃ Ἀλλως ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου διακόπτεται.

Κατ' ἔτος ἡ Διάπλασις προκηρύσσει Λαχεῖον *Δώρων*, ἀξίας ἄνω τῶν 700 δραχμῶν, τὰ ὁποῖα ἀπονέμονται διὰ κλήρου εἰς 100 συνδρομητάς. Εἰς τὴν κληρωτίδα ὅμως τίθενται τὰ ὀνόματα *μόνον ἐκείνων*, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνανεώσῃ τὴν συνδρομήν των μέχρις ὡρισμένης προθεσμίας (φέτος π. χ. μέχρι τῆς 10 Ἰανουαρίου.)

Πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων καὶ παραγγελία, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Π. Παπαδόπουλον, διευθυντὴν καὶ ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ὁδὸς Αἰόλου 117, Εἰς Ἀθήνας. Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ἄλλων παραγγελιῶν στέλλεται διὰ τραπεζιτικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἐλλείψει δὲ τοιούτων, διὰ χαρτονομισμάτων παντὸς Κράτους, χρυσῶν νομισμάτων ἐσφηνωμένων ἐντὸς λεπτοῦ χαρτονίου, τοκομεριδίων τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, κτλ. Ποσὰ μικρότερα τῶν πέντε φράγκων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶνε δεκτὰ καὶ εἰς γραμματόσημα παντὸς Κράτους (προτιμωμένων τῶν γαλλικῶν καὶ ἀγγλικῶν).

Ἐπιστολὴ περιέχουσα χρήματα ἀνάγκη νὰ στέλλεται *συστημένη* καὶ *καλῶς ἐσφραγισμένη*, πρὸς ἀποφυγὴν παραβιάσεως.

Ὁ πληρώνων ἐτησίαν συνδρομὴν ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα μιᾶς *ταινίας ἐκπωμένης*, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τῷ στέλλεται τὸ φύλλον ταχυδρομικῶς. Διὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν διευθύνσεως, *ἐντὸς τοῦ ἔτους τῆς συνδρομῆς* γενομένην, ὀφείλει νὰ στείλῃ καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην, πρὸς ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταινίας Ἄλλως ἡ παραγγελία του δὲν ἐκτελεῖται.

Ὁ συνδρομητής, ὁ ἀλλάσσων κατοικίαν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸ γραφεῖόν μας. Ἄλλως δὲν εὐθυνόμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν φυλλάδων.

Ἐπίσης, ἂν δὲν λάβῃ κανεὶς τὸ φύλλον μιᾶς ἑβδομάδος, *ὀφείλει νὰ μας εἰδοποιήσῃ ἀμέσως* μὲ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ταχυδρομείου καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ ἀπωλεσθὲν φύλλον, τὸ ὁποῖον τότε στέλλομεν ἐκ νέου δωρεάν. Αἰτήσεις ὅμως περὶ ἀναπληρώσεως φύλλων μὴ γινόμεναι ἀμέσως, δὲν εἶνε δεκταί, ἂν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου (λεπτὰ 15 κατὰ φυλλάδιον).

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ"

Βιβλία διὰ Οἰκογενείας καὶ παιδία ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς « Διαπλάσεως » καὶ πωλούμενα εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτῆς.

ΠΡΟΑΣ Ο ΝΙΚΙΟΥ ὁ νέος ἐκδοθεὶς τόμος **ΠΡΟΑΣ Ο ΝΙΚΙΟΥ**

Ἀδετος φρ. 3,50 | Χρυσόδετος φρ. 5.

Μυθιστορία ὑπὸ André Laurie, ἀρχαίας ἑλληνικῆς ὑποθέσεως ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος. Ἡ σκηνὴ τοῦ θυμασίου τούτου ἔργου ὑπόκειται ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῆς ἐποχῆς Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος. Μεταφράσθη ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Κωσταῆ Παλαμᾶ, μετὰ προλόγου ὑπὸ Σπυρίδωνος Π Λάμπρου, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Τόμος ὀγκώδης μετὰ 25 ὁλοσελίδων εἰκονογραφιῶν.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ Βιβλίον νεώτατον Γρηγορίου Ξενοπούλου

Συλλογὴ πρωτοτύπων καὶ ἀνεκδότων μονολόγων, διαλόγων καὶ δραμάτιων, δι' ἑορτὰς Σχολείων καὶ Οἰκογενειῶν. Περιέχει 5 μονολόγους, 6. διαλόγους καὶ 3 δραμάτια.—Τιμᾶται χρυσοδ. φρ. 3,50 —Ἀδετον φρ 2.

Αἰμιλίου Εἰμαρμένου ('Αριστοτ Π Κουρτίδου) **ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**

Μικραὶ σκηναὶ πρὸς παράστασιν ἐν σχολικαῖς ἢ οἰκογενειακαῖς ἑορταῖς.
Σειρὰ Α', περιέχ. 13 διαλόγους δρ.1,20) Χρυσόδετα μαζὶ
Σειρὰ Β', περιέχ. 10 πατριωτ. διαλόγους δρ1,20) τὰ δύο δρ. 4.

Η ΜΑΡΟΥΣΙΑ

Μυθιστόρημα P-J-Stahl, βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρασις Π Ἰ. Φέρμπου μετὰ 21 εἰκόνων.

Χρυσόδετον δρ 5—Ἀδετον δρ 3,50

ΤΟ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΦΘΟΝΟΥ

Μυθιστόρημα ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος, ὑπὸ André Laurie. Μετάφρασις. Π. Ἰ. Φέρμπου, μετὰ 20 εἰκόνων Χρυσόδετον δρ.5.—Ἀδετον δρ. 3,50

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Συλλεγὲν ὑπὸ Ν Π Παπαδοπούλου

Τρία τομίδια, ὧν ἕκαστον περιέχει ὑπὲρ τὰ 200 χαριέστατα παιδικὰ πνεύματα δυνάμενα νὰ φαιδρύνωσι καὶ τὴν μᾶλλον σκυθρωπὴν συναναστροφήν.—Χρυσόδετα καὶ τὰ τρία μαζὶ δρ. 2,50.—Ἀδετον ἕκαστον τομίδιον λεπτ. 50.

Η ΑΝΘΟΥΛΑ

Μυθιστόρημα ὑπὸ A. Gennevraye χαριέστατον καὶ ἠθικώτατον. Μετάφρασις Ἀρ. Π.Κουρτίδου μετὰ 26 εἰκόνων (ἐξαντληθὲν ἀνατυπωθήσεται.)

Χρυσόδετον δρ 5—Ἀδετον δρ. 3,50.

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ Χρυσόδ. δρ. 3,25 Ἀδετον δρ. 1,75

Διήγημα διδακτικὸν μετὰ 25 εἰκόνων, βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας

ΟΙΚΙΣΚΟΣ Μετάφρασις Σοφίας Δήμου

Η ΜΟΥΣΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ Ἀλεξάνδρου Κατακουζηνοῦ Χρυσόδετον δρ. 2,50 Ἀδετον δρ. 1,50

Τόμος περιέχων 150 ποιημάτια παιδαγωγικά, κατάλληλα πρὸς *ἀπαγγελίαν*

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΤΟΥ ΕΥΣΕΒΙΟΥ

Ἐπαγωγότατον καὶ διδακτικὸν διήγημα. Μετάφρασις Ἀρ. Π. Κουρτίδου

Ἀδετον δρ 1,50

Ο ΠΥΡΕΙΟΠΩΛΗΣ

Θελκτικώτατον καὶ μορφωτικὸν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς καρδίας μυθιστόρημα. Βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Μετάφρασις Π. Ἰ. Φέρμπου μετὰ 24 εἰκόνων

Χρυσόδετον δρ 5.—Ἀδετον δρ 3,50

ΒΑΙΤΑΝ ΖΕΡΑΗ

Περιήγησις εἰς τὸν Καύκασον ἤθη, ἔθιμα περιπέτειαι Μετάφρασις Σοφίας Δήμου

Ἀδετον δρ 1,50

Η ΝΙΝΑ

Ἀμερικανικὸν μυθιστόρημα. Μετάφρασις Π Ἰ. Φέρμπου μετὰ 19 εἰκόνων Χρυσόδ. δρ. 5. — Ἀδετον δρ. 3,50

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Ἤχοι ὀδηγίαι περὶ τοῦ εὐγενῶς καὶ εὐπρεπῶς φέρεσθαι κατὰ τὰς *διαφόρους κοινωνικὰς σχέσεις*, συνταχθὲν ὑπὸ Σοφίας Δήμου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρίστων εὐρωπαϊκῶν συγγραμμάτων.— Μέρος Α'. λεπτ 60

Ο ΦΩΤΗΣ

Ἐπικολυρικὸν ποίημα ἐκτάκτου ἐνδιαφέροντος ὑπὸ Χριστοφόρου Σαμαρτσίδου

Τιμᾶται λεπτ 50

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ

ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ

πρὸς αὔξησιν τοῦ φυλλαδίου τῆς Διαπλάσεως.

Σκοπὸς τοῦ Ξεσπαθώματος: Μόλις οἱ διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος, ἤτοι οἱ διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν φίλων μας, ἐγγραφησόμενοι νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Διάπλασιν» τοῦ 1899 ἀνέλθουν εἰς δισχιλίους (ἀρ. 2,000) ἀμέσως εἰς τὸ φυλλάδιον τῆς Διαπλάσεως θὰ προστεθοῦν ἄλλαι 4 σελίδες, ὥστε νὰ ἐκδίδεται καθ' ἑβδομάδα **δωδεκαδέλιδον, μὲ τὴν ἰδίαν συνδρομήν.**

Οἱ φίλοι μας, μετ' ἐξαιρετικοῦ καὶ ἀξιεπαίνου ζήλου ἐργάζονται ὅλοεν πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν. Ἀπὸ σήμερον ἀρχόμεθα ἀναγράφοντες ἐνταῦθα τὰ ὀνόματά των, μὲ τὸ ποσὸν τῶν συνδρομητῶν τοὺς ὁποίους ἐνέγραψεν ἕκαστος. Πάντες οὗτοι ἂς δεχθοῦν καὶ δημοσίᾳ τὰς ἐνθερμοτάτας εὐχαριστίας τῆς Διαπλάσεως.

Ἐκτὸς τοῦ Δώρου, τὸ ὁποῖον παρέχεται διὰ πᾶσαν νέαν συνδρομὴν εἰς τὸν Ξεσπαθόνοντα, ἡτῷ ἀπονέμεται καὶ ἓν Εὔσημον, ἐγγραφόμενον εἰς τὸ Βιβλίον τῶν Εὐσήμων. Ὥστε ἕκαστος τῶν κάτωθι ἀναγεγραμμένων, ἂς γνωρίζῃ ὅτι ἔλαβεν ἤδη τόσα Εὔσημα [Ε], ὅσοι εἶνε οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐγγραφέντες συνδρομηταί:

Α' ΔΕΛΤΙΟΝ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

Ἰωνικὴ Ἀκτή (ἐξαπέδωσε καὶ ἐνέγραψεν 1 συνδρομητήν), Ἕλλη Π. Σκελλαρίδου (1 συνδρ.), Χειμωνιάτικη Διακάδα (2), Φανὴ Ν. Καλογεροπούλου (1), Τσούχτρα (1), Ναύαρχος τῆς Βερέλλας (1), Θέλλα (1), Ροδοστεφανωμένη Δύσις (1), Ναύαρχος Θερβέρας (1), Μακαρουνάδα (1), Μπάμ-Μπούμ (1), Κύδρος (3), Νικόλαος καὶ Βρασίδας Κ. Δεκαβάλλας (1). Ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς (2), Κεράσι καὶ Φράουλα (3), Παναγιώτης Ι. Μίντζας (1), Κική Χαλκιοπούλου (1), Αἰκ. Δ. Ράλλια (1) Ἀρχιναύαρχος Θεμιστοκλῆς (1), Ἀλεξάνδρα Ἀπέργη (1), Πανταζῆς Ζουλόπουλος (1), Πέτρος Ν. Μάνεσης (1), Χαριτίνη Παπαγγελοπούλου (1) Πηνελόπη Γ. Ἀγγελίδου (3) Μαρία Καλατσάκη (1) Παρνασσὸς (1), Ἀρίστη Βουλγαρίδου (1) Σκαφιδάκι (1), Ἀσπασία Μαρκέττη (1), Ἰωάννης Ν. Τσαγγρίδης (1) Ἰφιγένεια Ν. Καΐρη (2) Πλησιφαὴς Σελήνη (1), Δημήτριος Φ. Καΐσας (2), Μαρίκα Α. Χατζῆ (1), Πολύδωρος Χατζηδημητρίου (1), Ἱππότης Μαντζουράνας (1) Ἀλέξ. Γ. Κουτσοδόντης (1), Σπασμένος Φαγγίτης (1), Ἐλκινίκη Ἀναγνώστου (3), Ἰωάννης Ι. Σουμελῆς (1), Ἀσπασία Α. Δημητρίου (1), Νέστωρ Κ. Βαλτζῆς (4), Μαρίκα Θεοφιλοπούλου(1) Συριανὸς Ἱππότης (1), Θερινὴ Βροχὴ (1), Φλωρεντία Σαμπίρδου (2), Τερψιθέα καὶ Ἀλέξανδρος Σαράτσης (1), Κιθαρῳδὸς Ἀπόλλων (3), Ἀλέξ. Γ. Μιτσοτάκης (1), Πολυξένη Ν. Τερζάκη (1), Δημήτριος Π. Βαμβούρης (1), Φλογέρα Ἀκτὶς τοῦ Σουλίου (1), Ν. Γρηγορόπουλος (2), Κυματίζουσα Θάλασσα (1), Λεων. Ι. Λυρίτης (2) Γεώργ. Ι. Λιχωνίτης (5), Χαρ. Κ. Σκλάβος (1), Ἀγλαΐα Κ. Σκλάβου (2). Μαρία Κ. Πολέμη (2), Ἰσαὰκ Ι. Κολονύμος (2), Κωνστ. Ν. Γαζετάκουλος (1), Μαριώγκα Δ. Μανσόλα (1), Μπιμπίρα (1), Νικόλαος Δένδολος (1) Πηνελόπη Α. Σκελλαρίου (5), Ἀρχιστράτηγος Μιλτιάδης (1), Πολυξένη Γ. Κέκεση (1) Γεράσιμος Σ. Ζαχαράτος (1), Ἀλεξάνδρα Ἀναρ. Σημοκούλου (1), Κάλυξ Ρόδου (1), Φλοῖσβος τοῦ Εὐξείνου (1), Διονύσιος Ν. Τρωάνες (1).

Ἄθροισμα τῶν ἐν τῷ παρόντι δελτίῳ νέων συνδρομητῶν: 103.

(Ἕπεται τὸ Β' Δελτίον)

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

Σὰν ἐπέρασεν ὁ χρόνος
κι' ἤλθε ὁ νέος, ἂς σταθῶ
'ς τὸ δωμάτιό μου μόνος
καὶ σπουδαίως ἂς σκερθῶ:

Ἀπὸ πέρσυ ὡς ἐφέτος,
ποῦ ἐμεγάλωσα ἕν ἔτος,
πόσα ἔχω κάμη λάθη
καὶ σὰν τί καλὰ ἔχω μάθη.

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 58ον

Λύσεις τῶν Πευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν δημοσιευθησομένων ἐν τοῖς φυλλαδίοις τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1899.

Ἀπὸ σήμερον ἄρχεται καὶ προκηρύσσεται ὁ νέος Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθοῦν, παρακαλοῦνται νὰ προμηθευθοῦν ἐγκαίρως ἐκ τοῦ Γραφείου μας τὸν ἀπαιτούμενον Χάρτην τῶν Λύσεων καὶ νὰ συμμορφωθοῦν κατὰ γράμμα πρὸς τοὺς ὅρους τοὺς δημοσιευομένους εἰς τὸ Γ' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ (σελ. 11-12) καὶ οἱ ὁποῖοι παραμένουν οἱ αὐτοὶ δι' ὅλους τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων.

Βραβεῖα θὰ ἀπονεμηθοῦν τὰ ὡρισμένα δι' ὅλους τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμούς, τὰ ὁποῖα βλέπε ἐπίσης εἰς τὸ ς' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ (σελ. 12.)

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Γιατί, κυρία Μιμῆ, δὲν ἀφίνετε ἐδῶ τὴν κούκλα σας τώρα ποὺ θὰ κατεβῆτε 'στὸ τραπέζι;

— Ἀ ὄχι, καημένη. . . ἄνψαξε τώρα τὴν θερμάστρα, καὶ φοβοῦμαι μή μου πεθάνῃ ἀπὸ ἀσφυξία.

Ἐστειλη ὑπὸ τοῦ Στεφανοῦ Κοτίνου

*
* *

Ὁ Μικρὸς *Διάβολος* βλέπει μίαν κυρίαν ἐφ' ἁμάξης, ἡ ὁποία κρατεῖ εἰς τὴν ἀγκαλιάν της τὸ σκυλάκι της, καὶ *ἀναπράζει*:

— Μπαμπᾶ! γιὰ κύτταξε ἐκεῖνο τὸ παιδί ποὺ κρατεῖ ἡ κυρία πῶς μαιάζει μὲ σκυλάκι! ἀπαράλλακτο!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χειμωνιατικῆς Διακάδας

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Η ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

ΕΙΜΑΙ καταχαρούμενη, κατενθουσιαμένη, καταμαγευμένη ἀπὸ τὴν ὡραίαν Πρωτοχρονιάν, ποῦ μ' ἐκάματε, παιδιά μου, νὰ ἑορτάσω καὶ φέτος. Τί δῶρα, τί κάρτες, τί ξεσπαθώματα, τί εὐχές! . . Κ' ἐγὼ δὲν ἠξεύρω ἀπὸ ποῦ νὰ πρωταρχίσω, τί νὰ πρωτοθαυμάσω, τί νὰ πρωτοεκπλαγῶ! Εἶνε τόσῳ πολλὰ καὶ τόσον ὡραῖα τὰ δείγματα αὐτὰ τῆς πρὸς ἐμὲ ἀγάπης τῶν φίλων μου! Ἀκούσατε λοιπόν:

Ἡ *Μέλλουσα Καλλιτέχνις* μοῦ ἐχάρισεν ἕνα μεγαλοπρεπὲς καὶ κομψότατον μελανοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον ἔχω τώρα ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι μου καὶ τὸ μεταχειρίζομαι ἀποκλειστικῶς. — Ἡ *Πέτρα Σκανδάλου* μοῦ ἔστειλε μίαν ὑπερμεγέθη καὶ ὡραιοτάτην ἀνθοδέσμην, ἡ ὁποία (θὰ το πιστεύσετε;) δὲν ἔνωσεῖ ἀκόμη νὰ μαραν θῇ. — Ἡ μικρούλα ἀλλ' εὐρωστάτη *Μεταξούλα* μοῦ ἔστειλεν ἕνα γαλόνι ἐξαίσιον κρασί, τὸ ὁποῖον συνώδευσε καὶ μὲ τὸ ἑξῆς τετράστιχον:

Τὸ κρασάκι ποὺ σας στέλλω
Ἔχει χρῶμα τῆς αὐγούλας.
Νὰ το πιῆτε ὅλο ἀέλω
Στὴν ὑγειὰ τῆς *Μεταξούλας*!

(ὅπερ καὶ ἐγένετο!). — Τὸ *Ἠλεκτρικὸν Φῶς* μοῦ ἐχάρισε μίαν θαυμασίαν φωτογραφίαν (πολὺ καλὴν διὰ τὴν ἡλικίαν του) εἰς ἓν ὡραιότατον πλαίσιον.—Κάρτες πρωτοχρονιάτικες μὲ μεγάλην πολυτέλειαν καὶ μὲ πολὺ γοῦστο, μοῦ ἔστειλαν οἱ ἑξῆς: ἡ *Νύμφη τοῦ Βορρᾶ*, ἡ *Δούκισσα*, ἡ *Νεράϊδα τοῦ Ἀλφειοῦ*, ἡ *Ἀγαρίστη*, ὁ *Ἄγρυπνος Φάρος*, ἡ *Ταναγραία Κόρη*, ἡ *Ἶρις*, ἡ *Αἰκατερίνη Κοτζάλη Γρίβα*, τὸ *Φύλλον Τριανταφύλλου*, ἡ *Μουσικὴ Καρδία*, τὸ *Ἀφρισμένο Κῦμα*, ὁ *Λαμπρὸς Χαραλάμπης*, ἡ *Ναυτοπούλα*, ἡ *Θαλασσοπούλα*, ἡ *Βίγλα*, ἡ *Τελευταία Χελιδών*, ἡ *Φεγγόβολη Ἀθηνούλα*, ἡ *Ξανθὴ Νησιωτοπούλα*, ὁ *Ἀκρίτας*, *Ἀριστομένης* ὁ *Μεσσήνιος*, ἡ *Φανὴ Σακελλαροπούλου*, ὁ *Λαρίδημος Ματιάκος*, ἡ *Καλλιρρόη Δ. Σταΐκου*, ἡ *Κάρμεν Σύλβα*, ἡ *Κάκια*, *Νικόλαος* καὶ *Γεώργιος Δ. Ρέππας*, ἡ *Μαριγὼ Μαξίμου*, ἡ *Ἐλένη Κ. Πράτσικα*, ἡ *Νύμφη Καλυψώ*, ὁ *Καρβουνιάρης*, ἡ *Κορινθιακὴ Σταφίς*, ὁ *Γιαννάκης Μαυρίκος*, ἡ *Πάλλουσα Καρδία*, ἡ *Δεσποινὶς Σατωβριάνδου*, τὸ *Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου*, ἡ *θερινὴ Βροχή*, ἡ *Χειμωνιάτικη Διακάδα*, ἡ *Ἀνακατοσοῦρα*, ὁ *Χ. Δ. Μιχαηλίδης*, ὁ *Α. Μανεῖς*, ἡ *Αἰχμάλωτος Χελιδὼν*, ἡ *Μέρατα*, ὁ *Ἄριελ*, ὁ *Πατραϊκὸς Κόλπος*, ἡ *Ἐλένη Κομπόη*, ὁ *Ἀπόστολος Καραπαναγιώτης*, τὸ *Σκουλήκι τῆς Γῆς*, ἡ *Θεοδώρα Δ. Τασούλη*, ὁ *Τζί-Τζί-Μπούμ-Μπούμ*, ἡ *Ἀττικὴ Νύξ*, ὁ *Στέφανος Κότινος* καὶ ἄλλοι, καὶ ἄλλοι πλῆθος.

Σᾶς εὐχαριστῶ πάρα πολύ, παιδιά μου. Καὶ τοῦ χρόνου νὰ ζήσετε καὶ νὰ εὐτυχήσετε.

Ἐπίσης ὁ συνεργάτης μου κ. Φαίδων εὐχαριστεῖ θερμῶς τὴν *Δάφνην* καὶ τὸν *Λούσιον*, διὰ τὰς ὡραιοτάτας ἐπιστολάς ποὺ του ἔγραψαν τὴν Πρωτοχρονιάν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ψυχογυιός μου Ἀνανίας ἔχει νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν *Δάφνην* διὰ τὴν ἐπιστολήν της καὶ τὴν *Ταναγραίαν Κόρην* διὰ τηνκάρταν της.

Πλησιφαὴς Σελήνη [ΕΕ] πάρα πολὺ μοῦ ἤρεσεν ἡ ἐπιστολή σου, ἡ εὐφυεστάτη καὶ πολὺ καλογραμμένη, διὰ τὴν ὁποίαν σοῦ δίδω καὶ αὐτὰ τὰ δύο Εὔσημα. Εἰπὲ 'ς τὸν ἀδελφόν σου ὅτι τὸν δέχομαι πολὺ εὐχαρίστως καὶ περιμένω.

Κόδρε [Ε] ἔλαβα τὰ τετράδιά σου, — καὶ

μάλιστα ἦσαν τόσον ὡραῖα, ὥστε ἔχεις καὶ ἓν εὔσημον· — ἀλλὰ σὲ εἰδοποιῶ ὅτι δὲν θὰ στέλλω ἐξ αὐτῶν, εἰμὴ μόνον ἐπὶ τῇ ρητῇ καὶ ὀνομαστικῇ παραγγελίᾳ σου.

Κρὶπ-Κράπ, ἔλαβον τὴν δραχμὴν διὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ψευδωνύμου σου· ἀλλὰ τὸ νέον που προτείνεις, ἀνήκει εἰς ἄλλον. Ὥστε ἔκλεξε κανὲν ἄλλο ἐλεύθερον.

Ἰωάννη Στεφάνου, σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα καλὰ μοῦ γράφεις. Τὸ ψευδώνυμον ποῦ ζητεῖς δὲν εἶνε ἐλεύθερον. Τὸ Παιδ. Πνεῦμα ποῦ στέλλεις, ἔχει δημοσιευθῆ καὶ ἄλλοτε.

Γεώργιε Κ. Δρακόπουλε, σ' ἐνέγραψα καὶ διὰ τὸ 1900. Διὰ νἀλλάξῃς ψευδώνυμον πρέπει νὰ μου στείλῃς ἀκόμη μίαν δραχμήν. Μὴ λησμονήσῃς νὰ σημειώσῃς πάλιν καὶ τὸ ψευδώνυμον, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖς.

[Ε] ***Νεράϊδα τῆς Λίμνης*** (Ι. Κ.) παλαιά μου φίλη που δὲν μου ἔγραφες τόσον καιρόν, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐξέλεξα. Τὸ Εὔσημον εἶνε διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν σου. Διὰ τὰς νέας μας φίλας ἐκλέγω ψευδώνυμα εἰς τὴν σχετικὴν στήλην.

Εἰς τὴν ὡραιοτάτην λογοδοσίαν τοῦ 1898, τὴν ὁποίαν μου κάμνει ἡ ἀξία εὐσήμου ***Ἀγαρίστη*** [Ε] μοῦ γράφει καὶ τὰ ἑξῆς: «Δι' ἐμὲ προσωπικῶς, τὸ λῆξαν ἔτος ὑπῆρξεν εὐτυχέστατον. Θὰ το πιστεύσῃς; Ἡ ἡμέρα καθ' ἣν σοῦ ἔστειλα τὴν πρώτην ἐπιστολήν μου, ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὰς εὐτυχεστέρας ἡμέρας τῆς δεκατετραετοῦς μου ζωῆς. Καὶ δι' αὐτὸ ἀγαπῶ τὸ ἔτος 1898, διότι κατ' αὐτὸ ἐγεννήθη ἡ φιλία μας.»

Πῶς εἶνε δυνατόν, ***Κορινθιακὴ Σταφίς***, νὰ δημοσιεύωνται αἱ λύσεις εἰς τὸ ἀμέσως ἑπόμενον φυλλάδιον, ἀφ' οὗ γίνεται Διαγωνισμός, καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μία προθεσμία ἀρκετὰ μεγάλη ὥστε νὰ εἰμποροῦν νἀπαντοῦν ὅλοι; — Ἀπὸ τὰ σταλέντα, βλέπεις, ἐδιάλεξα.

Τὸ Ταχυδρομεῖον ***Πατρῶν*** μὲ εἰδοποιεῖ, ὅτι τὴν 18 Δεκεμβρίου ἐρρίφθη εἰς τὸ γραμματοκιβώτιον ἐπιστολὴ δι' ἐμὲ μὲ ἀνεπαρκὲς γραμματόσημον. Ὅποιος τὴν ἔρριψεν, ἂς φροντίσῃ.

Ζεβὰν [Ε] λαμπρὰ καὶ εἰκονικώτατα μοῦ περιγράφεις τὸ μέχρι Μασσαλίας ταξείδιόν σου. Προπάντων μοῦ ἤρεσεν ἡ περιγραφὴ τῆς ἐκρήξεως τοῦ ἡφαιστείου Στρόμπολι. Δὲν ἠξεύρεις μὲ πόσην εὐχαρίστησιν ἀνέγνωσα τὴν ἐπιστολήν σου, ὕστερ' ἀπὸ τόσον καιρόν!

Ἡ φίλη μου ***Ἀνακατωσούρα*** [ΕΕ] μοῦ γράφει, ὅτι εἰς τὸ σχολεῖόν της ἔλαβε τὴν διακριτικὴν Ταινίαν καὶ τὸ μετάλλιον τῆς ἐπιμελείας, καὶ μου ἐκθέτει τὰς ἐντυπώσεις της εἰς μίαν ἐκτενῆ καὶ ὡραίαν ἐπιστολήν. Δὲν ἀξίζει λοιπὸν δι' αὐτὰ ὅλα νὰ της δώσω δύο εὔσημα;

Ἀρκετὰς προόδους βλέπω, ἔκαμες εἰς τὴν Καλλιγραφίαν, φίλε ***Κωνστ. Γ. Ἰγγλέση***, καὶ μὲ χαράν μου μανθάνω ὅτι καὶ εἰς τὰ ἄλλα μαθήματα πηγαίνεις καλά. Ἔτσι σὲ θέλω, νὰ γίνῃς πρῶτος!

Σκῆπτρον τοῦ Διός, τὸ περιοδικόν μας εἶνε διὰ παιδιά, δι' ἐφήβους καὶ διὰ νεανίδας. Δι' ὅλας τὰς ἡλικίας δημοσιεύει τὰ κατάλληλα ἀναγνώσματα. Αὐτὸ νἀπαντᾷς εἰς ὅσους σου λέγουν ὅτι εἶνε διὰ μεγάλους μόνον, ἢ διὰ μικροὺς μόνον. Ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ δι' ὅσα γράφεις διὰ τὰς ἐπιστολάς του. Ἡ πρὸς τὸ ***Ἥσυχο Ἀεράκι*** ἐπιστολή σου ἐστάλη.

Σοῦ ἔστειλα ὅ,τι ἐζήτησες, ***Κόρη τοῦ Ζαλόγγου***. Θὰ εὐχαριστηθῶ πάρα πολὺ ἂν τηρήσῃς τὴν ὑπόσχεσίν σου καὶ μοῦ γράφῃς συχνά.

Ὄχι, ***Τρικυμιώδη Λευκάτα***, τοιοῦτος Διαγωνισμὸς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ, διότι ὀλίγοι πολὺ ὀλίγοι ἀπὸ τοὺς φίλους μου εἶνε προχωρημένοι εἰς τὴν μουσικὴν τόσον πολύ, ὥστε νὰ ἠμποροῦν νὰ συνθέτουν. Εἶδα τί μου γράφεις διὰ τὸ ***Ἀρχιζιζάνιον***· ἀλλὰ σιγά... νὰ μὴ τἀκούσῃ καὶ τὸ πάρῃ πολὺ ἐπάνω του.

Συριανὲ ***Ἱππότα***, χαίρω που αὐξάνει ὁλονὲν ὁ ζῆλός σου. Τὴν πληροφορίαν σου δὲν δημοσιεύω, διότι δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ ἔλαβες ἤδη ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν ***Δ. Δρίβαν***.

Λευκόπτερε Ἄγγελε, σὲ παρακαλῶ νὰ εὐχαριστήσῃς θερμότατα ἐκ μέρους μου τὸν ἀγαπητόν σου πατέρα δι' ὅσα μοῦ γράφει ἐπαινετικὰ καὶ ἐνθαρρυντικά. Ἀνυπομονῶ νὰ μάθω ἂν ἔγινες καλά.

Ἀπὸ τὰς Πάτρας ἔλαβα ἕνα φύλλον λυσοχάρτου μὲ τέσσαρας λύσεις καὶ μὲ μίαν σημείωσιν περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν μὲ τὸν ***Μυλόρδον***. Ποῖος τὸ στέλλει; Ἐλησμόνησε νὰ ὑπογράψῃ.

Ρόδον τῶν Ἄλπεων (Ε. Κ.) αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐξέλεξα.

Ἔχεις δίκαιον, ***Ἀγγουρολογιώτατε***. Ὁ ***Σαρδανάπαλος*** εἶχε λύσεις ἐν ὅλῳ 43, ἀλλ' ἐχωρίσθησαν κατὰ λάθος εἰς 34 καὶ 9. Εὐτυχῶς τὸ Ἀποτέλεσμα δὲν ἠλλοιώθη. Ὡς πρὸς τὴν ἐρώτησιν τοῦ Συλλόγου σας, κατ' ἐμὴν γνώμην ἡ σκοπιμωτέρα διάθεσις τῶν γραμματίων ὑπὸ οἱουδήποτε Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῆς Διαπλάσεως, εἶνε ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζει ὁ Μικρὸς Σύλλογος Χαλκίδος-Βόλου. Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν δύο γνωμῶν, ποὺ μου ἔγραψεν ὁ Σύλλογός σας, ὀρθοτέρα μοὶ φαίνεται ἡ προταθεῖσα ὑπὸ τοῦ γραμματέως.

Χιακὴ Μαργαρίτα, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον.

Πραγματικῶς, ***Γλυκὸ Φιλάκι***, μοῦ ἐκουδούνιζε μίαν ἡμέραν τὸ αὐτί, καὶ δὲν ἤξευρα τί εἶνε. Ποῦ νὰ φαντασθῶ ὅτι ἑώρταζες τὰ γενέθλιά σου καὶ ἐπίνατε ὅλοι εἰς ὑγείαν μου! Εὐχαριστίας καὶ εὐχάς.

Δὲν πιστεύω ποτέ, ***Ἱπποδαμάστρια***, νὰ ἐπρότεινες ἀνταλλαγὰς καὶ νὰ μὴ τας ἐδημοσίευσα· πιθανὸν νὰ μὴ τας ἐδημοσίευσα ἀμέσως, (διότι αὐταὶ δημοσιεύονται μὲ τὴν σειρὰν καὶ ἀναλόγως τοῦ χώρου) ἀλλ' αὐτὸ διαφέρει. Μόνον προτάσεις πρὸς ἐκείνους, περὶ τῶν ὁποίων γνωρίζω ὅτι δὲν ἀνταλλάσσουν Μικρὰ Μυστικά, δὲν δημοσιεύω. Εἶνε καὶ αὐτὸ βλέπεις.

Λύρα τοῦ Ὀρφέως [ΕΕΕ] μεγάλην ἐντύπωσιν μοῦ ἔκαμεν ἡ Χριστουγεννιάτικη ἐπιστολή σου, καὶ λυποῦμαι μόνον ποῦ δὲν ἔχω τόπον νὰ τὴν δημοσιεύσω ὁλόκληρον. Ἡ ζηλοτυπία τοῦ ἀγαπημένου σου βιβλίου, ἡ εἰκὼν τῆς προόδου τὴν ὁποίαν διαβλέπεις εἰς τὰ φυλλάδιά μου, αἱ περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδες σου καὶ εὐχαί, — ὅλα ἦσαν κομμάτια, ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ σπανίως διαβάζω εἰς ἐπιστολὰς φίλων μου. Εὖγε!

Ἀγκάθι [ΕΕ] διὰ τὴν ζωγραφιάν, τὴν ὁποίαν ἔστειλες πρὸς τὴν ***Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας***, σοῦ δίδω δύο εὔσημα. Τὸ ἓν διὰ τὴν ζωγραφικήν σου, τὸ ἄλλο διὰ τὴν εὐγενῆ σου πρᾶξιν.

Υἱὲ τοῦ Πηλίου [Ε] λάβε ἓν εὔσημον διὰ τὸ ἐνθουσιαστικὸν ποιηματάκι σου, πολὺ καλὸν διὰ τὴν ἡλικίαν σου. Καὶ σὺ ***Χειμωνιάτικη Λιακάδα*** [ΕΕ] πάρε δύο διὰ τὴν ἐκτενῆ καὶ λεπτομερεστάτην ἐπιστολήν σου. Μὰ τίποτε δὲν σου φεύγει! Οἱ συνεργάται μου κατενθουσιασμένοι δι' ὅσα γράφεις. Ἐχάρη δὲ πολὺ ὁ κ. Φαίδων ποῦ ὅταν εἶδες τὸ οὐράνιον ἐκεῖνο τόξον, ἐμάντευσες ὅτι θὰ γράψῃ δι' αὐτὸ ἐπιστολήν.

Συριανὸ ***Ναυτόπουλο***, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον. Ἐνόησες;

«Θἀποθάνω ἀπὸ τὴν πολλὴν περιέργειαν— μου γράφει ἡ ***Ναυτοπούλα***, [Ε] τὴν ὁποίαν παρακαλῶ νὰ κουνηθῇ ἀπὸ τὴν θέσιν της, — ἕως οὗ μάθω τί θὰ εἶνε αὐτὸ τὸ «Δικαστήριον τῆς Διαπλάσεως». Διατί δὲν μας τὸ ἐξήγησες, ἀλλὰ μᾶς ἀφῆκες νὰ βασανιζώμεθα ἀπὸ διαφόρους ὑποθέσεις; Ὁ τίτλος του εἶνε πολὺ τρομακτικός, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ ᾐσθάνθησαν ἀνατριχίλαν, ὅσοι ἔχουν τίποτε εἰς τὴν συνείδησίν των.» Ἀμὲ τί θαρρεῖς;

Θὰ εἴπω εἰς τὴν ***Δάφνην***, ***Ἑλληνὶς Καλλιτέχνις***, ὅτι ἔχεις τόσον πόθον νὰ λάβῃς ἐπιστολήν της, καὶ ἐλπίζω ὅτι γρήγορα θὰ σ' εὐχαριστήσῃ. Καὶ εἰς ἐμὲ εἶχε πολὺν καιρὸν νὰ γράψῃ. Ἦτο ἀσθενής.

Ποῖος σου εἶπε, ***Μέλα Διάβολε***, ὅτι εἶμαι θυμωμένη μαζί σου; Κάθε ἄλλο. Ἡ πρότασίς σου ὅμως δὲν θὰ γίνῃ δεκτή, ἐλλείψει... μουσικῶν.

Ἀφρισμένον Κῦμα, εἰμπορεῖς βεβαίως νἀλλάξῃς ψευδώνυμον, ἀλλὰ πρέπει νὰ συμμορφωθῇς μὲ τὸν κανονισμόν.

Ὁ Ναύαρχος τῆς Βαρέλλας [ΕΕΕ] φαίνεται ἐν πρώτοις κατενθουσιασμένος μὲ τὴν ἐπιστολὴν τῆς ***Γλυκείας Ἐλπίδος*** καὶ δὲν μνησικακεῖ διόλου, ποὺ του ἐπῆρε τὸ βραβεῖον· ἔπειτα θέλει νὰ γίνῃ συνδρομητὴς εἰς τὴν μικρούλαν «Βοήν» καὶ ἔστω εἰς γνῶσιν τῶν συντακτῶν της· ἔπειτα μοῦ στέλλει μίαν Ἀλληγορίαν διὰ τὸν νέον Χρόνον, ἡ ὁποία μοῦ ὑπερήρεσεν. Εὖγέ του!

Σπουδαιοτάτη εἴδησις ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν: Ἱδρύθη κ' ἐκεῖ Σύλλογος πρὸς Διάδοσιν τῆς Διαπλάσεως, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ὁ «Ἀπόλλων». Οἱ ἱδρυταί του, ***Ναυτόπαις***, Λυρικὸς ***Ποιητής***, ***Κῦμα τῆς Πριγκήπου*** κτλ. μοῦ γράφουν σήμερον τόσον ἐνθουσιώδεις ἐπιστολάς, ὥστε εἶμαι βεβαία ὅτι ὁ Σύλλογός των, ὡς ἐλπίζουν καὶ αὐτοί, θὰ προοδεύσῃ καὶ θὰ δράσῃ πολύ. Ἔλαβα καὶ τὸν Κανονισμὸν ἔντυπον, εἰς φυλλάδιον, καὶ μου ἐφάνη λαμπρός. Λοιπόν, οἱ ἐν Κων)πόλει φίλοι μου ἂς δεχθοῦν τὰς θερμοτάτας μου εὐχαριστίας δι' ὅσα κάμνουν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Σᾶς παρακαλῶ ὅλους, παλαιοὺς καὶ νέους, νἀναγνώσετε μὲ προσοχὴν τὸν «Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ.» Δὲν εἶνε μόνον διὰ τοὺς νέους συνδρομητάς, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς παλαιούς, διότι πολλοὶ νέοι ὅροι ἔχουν εἰσαχθῆ φέτος, καὶ ἄλλοι παλαιοὶ ἔχουν μεταβληθῆ. Προσοχὴ λοιπόν! Νὰ παύσουν κ' ἐκεῖναι αἱ αἰώνιαι καὶ τόσον ἐνοχλητικαὶ ἐρωτήσεις: «*Εἰμπορῶ νὰ κάμω τοῦτο; ἐπιτρέπεται ἐκεῖνο; ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ κάμω τὸ ἄλλο;* κτλ. κτλ.» Ὁ Ὁδηγὸς τὰ λέγει ὅλα· καὶ ἀκριβῶς δι' αὐτὸ τὸν δημοσιεύω, αὐξάνουσα κατὰ 4 σελίδας τὸ σημερινὸν διπλοῦν φυλλάδιον, διὰ νὰ μὴν εἶμαι ὑποχρεωμένη νἀπαντῶ εἰς περιττὰς ἐρωτήσεις.

Σᾶς παρακαλῶ ἐπίσης νὰ μὴ δυσαρεστηθῆτε, ὅσοι δὲν ἐλάβατε εἰς αὐτὸ τὸ φυλλάδιον ἐκτενῆ ἀπάντησιν εἰς τὰς ἐπιστολάς σας. Ἀλλὰ μόνον μίαν ματιὰν νὰ ρίψετε εἰς τὴν σημερινὴν Ἀλληλογραφίαν, θὰ ἐννοήσετε τί γραμματοπλημμύραν εἶχα, καὶ θὰ δοξάσετε τὸν Θεὸν ποῦ δὲν συνεπῆρε καὶ μένα!.. Ἀλλὰ δὲν πειράζει! Ἐγὼ θέλω νὰ λαμβάνω πολλὰ γράμματα, καὶ ἂς μὴν ἔχω τόπον νἀπαντῶ εἰς ὅλα.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: ***Βίωνα τὸν Σμυρναῖον*** (Ι. Τ.) ***Ἄνθος τῆς Ἄνδρου*** (Ε. Σ.) ***Ἀκακίαν*** (Μ. Μ.) ***Κόμητα τῆς Ἑρμουπόλεως*** (Ε. Χ.) ***Πριγκήπισσαν τοῦ Ἀχινοῦ*** (Ε. Κ.) ***Τετραπέρατον*** (Λ. Κ.) ***Τζάμον Ἀνακατωμένον*** (Ν. Ζ. περιμένω τὴν ἱστορίαν τοῦ ψευδωνύμου σου· μοῦ ἤρεσε καὶ τὸ ρῆμά σου «ψευδονομάζομαι».) ***Μαγευμένον Δάσος*** (Φ. Φ.) ***Ἐλευθέραν Ἑλληνίδα*** (Κ. Γ. σοῦ δίδω τὸ ψευδώνυμον, τὸ ὁποῖον προτιμᾷς· πολὺ μοῦ ἤρεσεν ἡ ἐπιστολή σου·) ***Μυστηριώδη Φύσιν*** (Ε. Λ. αὐτὸ ἐξέλεξα.) ***Εὐπειθῆ Υἱὸν*** (Γ. Μ. αὐτὸ σοῦ ἐξέλεξα· περίμενε νὰ προκηρυχθῇ Διαγωνισμὸς Καλλιγραφίας, καὶ τότε θὰ ἴδῃς τί πρέπει νὰ κάμῃς·) ***Ἄθων*** (Γ. Γ. αὐτὸ ἐξέλεξα·) ***Μολυβένιον Στρατιώτην*** (Π. Θ. θὰ σου ἔδιδα ἐκεῖνο ποῦ ἤθελες, ἂν δὲν το εἶχε ἄλλος· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ποῦ σου ἐξέλεξα εἶνε ἀκόμη ὡραιότερον.) ***Χαριτόβρυτον Χρυσαλλίδα*** (Μ. Α.) ***Μελαγχολικὴν Ναυτοπούλαν*** (Κ. Δ.) ***Λοξίαν*** (Η. Μ. ὅταν μοῦ γράψῃ ὁ ἀδελφός σου, ἂς λάβῃ ὁποιον ψευδώνυμον θέλει, διότι ὅλα αὐτὰ ποῦ προτείνει εἶνε ἐλεύθερα·) ***Ψίθυρον τῶν Φύλλων*** (Δ. Κ) ***Κι' αὐτὸ θὰ περάσῃ*** (Γ. Λ.) ***Τέκνον τῆς Δήμητρος*** (Χ. Φ.) ***Πικραμένην Καρδούλαν*** (Ο. Μ. αὐτὸ ἐξέλεξα·) ***Πρωτόπειρον Μέλισσαν*** (Δ. Κ. τοῦ ἀδελφοῦ σου δὲν εἶνε ἐλεύθερα, καὶ ἂς ἐκλέξῃ ἄλλα.)

Ἀσπασμοὶ πληροφορίαι: Ἡ ***Πάλλουσα Καρδία*** συγχαίρει τὸ ***Ἀρχιζιζάνιον*** διὰ τὸ Βραβεῖόν του εἰς τὸν Διαγ. τοῦ Διηγήματος — τὸ ***Διαβολάκι*** εὔχεται τὸν Ἥραιστον ἐπὶ τῇ ἑορτῇ του — ὁ ***Ναυτόπαις*** ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ τὸν ***Μυτιληναῖον Ἀρίονα*** — ἡ ***Παπαρούνα τοῦ Τσομαϊοῦ*** ἀσπάζεται τὴν ***Ρωσσικὴν Καραμέλλαν*** — ἡ ***Ἶρις*** ἐρωτᾷ τὴν ***Τελευταίαν Χελιδόνα*** τί σημαίνει ἡ ἀπάντησίς της εἰς τὴν 9ην ἐρώτησιν τῶν Μ. Μυστικῶν «Ὁ περίπατος μὲ τὸ νούμερο δύο» — ἡ ***Τσούχτρα*** συγχαίρει τὸ ***Ἀρχιζιζάνιον*** (μολονότι θὰ ἐπεθύμει νὰ μὴ ἐλάμβανε μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμόν, διὰ νὰ λάβῃ αὐτὴ ἀνώτερον Βραβεῖον·) ἀσπάζεται δὲ τὴν ***Θέλπουσαν*** (μολονότι κάποτε δὲν την ἀντεχαιρέτησεν εἰς τὸν περίπατον, ἀλλ' ἀντιπαρῆλθε σοβαρά·) — ἡ ***Τετραπέρατη*** ἀσπάζεται τὴν ***Σαμιακὴν Σημαίαν*** καὶ τὸν ***Ἀνεμοστρόβιλον*** — ἡ ***Κυματίζουσα Θάλασσα*** ζητεῖ Ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν ***Βίγλαν*** — ὁ ***Ἀγγουρολογιώτατος*** συγχαίρει τὴν ***Γλυκεῖαν Ἐλπίδα*** διὰ τὴν πρὸς τὸν Ἀνανίαν ἐπιστολήν της — ἡ ***Χλόη τοῦ Κηφισσοῦ*** [Ε] πληροφορεῖ τὸν ***Μελαγχολικὸν Ναύτην***, ὅτι τἀρχικά της εἶνε Ε. Δ. Κ., παρατηρεῖ δὲ εἰς τὴν ***Φωτιὰν καὶ Ἀχύραν*** (διὰ τὴν ὁποίαν παρατήρησιν της ἔγραψα ἐν Εὔσημον) ὅτι, ἂν ὁ Ἀνανίας ἦτο σύνθετος ἀπὸ τὸ ἄν, ἄν, καὶ ἄς, θὰ ἐλέγετο Ἀνανᾶς, καὶ τότε βέβαια δὲν θὰ ἐγλύτωνεν ἀπὸ τὰ λιχούδικα στόματα τῶν μικρῶν συνδρομητῶν — τὸ ***Ἀγκάθι*** ζητεῖ τἀρχικὰ τῆς ***Βίγλας*** καὶ χαιρετᾷ οἰκογενειακῶς τὴν ***Κεφαλληνιακὴν Ρομπόλαν*** — ὁ ***Ἀρχιναύαρχος Θεμιστοκλῆς*** ζητεῖ τὸ ὄνομα τοῦ ***Βασιλέως τῶν Ἄλθεων*** — ἡ ***Ναυτοπούλα*** συγχαίρει θερμῶς τὸ ***Ἥσυχο Ἀεράκι*** διὰ τὴν ἰδέαν τοῦ «Ἀθρόου Βραβείου» — ἡ ***Σμυρναϊκὴ Σημαία*** ἀσπάζεται τὴν ***Ξενητευμένην Συριανὴν*** καὶ τὴν ἐρωτᾷ πότε θὰ ὑπάγῃ εἰς Σάμον — ὁ ***Ἀπόστολος Καραπαναγιώτης*** πληροφορεῖ τὸν ***Κιθαρῳδὸν Ἀπόλλωνα*** ὅτι δὶς τοῦ ἔγραψεν ἀπ' εὐθείας εἰς τὄνομά του, ἀλλ' ἀπάντησίν του δὲν ἔλαβε — Αἱ λοιπαὶ πληροφορίαι παραλείπονται ἐλλείψει χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νἀνταλλάξουν: ὁ ***Πέτρος Πολιτάκης*** μὲ τὸν ***Σαρδανάπαλον*** καὶ ***Ἀντιο Μαστέλλο*** ἡ ***Ὁμίχλη τῆς Ἀγγλίας*** μὲ τὴν ***Πηνελόπην Κλεομένους***, ***Κόμησσαν τοῦ Φαλήρου*** καὶ ***Ἱππότην τῶν Ἀνέμων*** — ἡ ***Νεαρὰ Καλλιτέχνις*** μὲ τὴν ***Ἰωάνναν Δάρκ***, ***Πολικὸν Ἀστέρα***, ***Ναυτοπούλαν τῆς Ἄνδρου***, ***Νεαρὸν Φιλόσοφον*** καὶ ***Γαλανὴν Χαλκιδοπούλαν*** — ὁ ***Ἀεροναύτης τῶν Βοσγίων*** μὲ τὴν ***Δέσπω Φορτιέρ***, ***Ἑλλην Κ. Ζάνου*** καὶ ***Πηνελόπην Κλεομένους*** — ὁ ***Ἐμπεδοκλῆς*** μὲ τὸν ***Ἀνθισμένον Μενεξέν***, ***Τσίν-Τσών***, ***Αἰγιναίαν Ἀθηνᾶν*** καὶ ***Γαλανὴν τοῦ Αἰγίου*** — ὁ ***Μπὰμ Μποὺμ*** μὲ τὸν ***Μικρὸν Διάβολον***, ***Ἀλέξανδρον Κακουρᾶτον***, ***Π. Οἰκονομίδην*** καὶ ***Ζεβὰν*** — ἡ ***Πένθιμος Κυπάρισσος*** μὲ τὴν ***Μαρίαν Πολέμη*** (Ἄνδρου) καὶ ***Ἀρτέμιδα Ἀραβαντινοῦ*** — ὁ ***Ναύαρχος Θερβέρας*** μὲ τὸν ***Ἀλέξ. Πάλλην***, ***Σκῆπτρον τοῦ Διὸς*** καὶ ***Φύρδην Μίγδην*** — ἡ ***Κατσαρίδα*** μὲ τὸν ***Δὶρκ Πέτερς***, ***Κυματίζουσαν Θάλασσαν***, ***Φιλέρημον Τρυγόνα***, ***Ἀμυδρὰν Λάμψιν*** καὶ ***Παπαρούναν τῆς Πεντέλης*** — ὁ ***Μόλυβδος*** μὲ τὴν ***Χειμωνιάτικην Λιακάδαν***, ***Μικρὸν Κατεργάρην***, ***Κόδρον***, ***Ναυτοπούλαν*** καὶ ***Φλὶρ-Φλάρ***. — ἡ ***Νύμφη τοῦ Βορρᾶ*** μὲ τὸν ***Συριανὸν Ἱππότην*** καὶ ***Ναυτοπούλαν*** — ὁ ***Καφηρεὺς*** μὲ τὴν ***Ἐρυθρὰν Καμέλιαν*** — ὁ ***Γ. Λ. Κογκαλίδης*** μὲ τὸν ***Βασιλέα τῶν Ὀρέων***, ***Ἱππότην τῶν Ἀθηνῶν***, ***Αὐγερινόν***, ***Υἱὸν τῆς Νυκτὸς*** καὶ ***Μελαγχολικὸν Ναύτην*** — ἡ ***Δούκισσα*** μὲ τὸν ***Κόδρον***, ***Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλους***, ***Μενεξεδένιαν*** καὶ ***Μέλλουσαν Καλλιτέχνιδα*** — ἡ ***Κυματίζουσα Θάλασσα*** μὲ τὴν ***Ροδοστεφανωμένην Ἄνοιξιν***, ***Αἰχμάλωτον Χελιδόνα*** καὶ ***Χρυσορρόαν Πακτωλόν***. — ὁ ***Ναυτόπαις*** μὲ τὴν ***Ἀστερόεσσαν Νύκτα***, ***Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα***, ***Αὔραν τοῦ Φαλήρου***, ***Μελαγχολικὸν Ναύτην*** καὶ ***Ζοφερὸν Μεσαίωνα*** — τὸ ***Φρούριον τῆς Κερκύρας*** μὲ τὴν ***Ναυτοπούλαν***, ***Ὡραίαν Κέρκυραν***, ***Ρωμηοπούλαν***, ***Μίαν Τρελλούλαν*** καὶ ***Νοσταλγὸν Ἕλληνα*** — ὁ ***Ποταμὸς Εὐρώτας*** μὲ τὸν ***Ἀρηΐφιλον***, ***Ἀγρυπνον Φάρον***, ***Μικρὸν Τυμπανιστήν***, ***Ἰωνικὴν Ἀκτὴν*** καὶ ***Τσουκνίδαν τῆς Τερψιθέας*** — ἡ ***Συριανὴ Ἡγεμονὶς*** μὲ τὴν ***Συριανὴν Ἀμαζόνα*** — ὁ ***Ἀρχιναύαρχος Εὐρυβιάδης*** μὲ τὴν ***Ναυτοπούλαν τῆς Ἄνδρου*** καὶ ***Ἑλληνικὴν Θάλασσαν*** — ὁ ***Εὐφορίων*** μὲ τὸ ***Τί με μέλει*** καὶ ***Ναυτοπούλα τῆς Ἄνδρου*** — ὁ ***Ναύαρχος τῆς Βαρέλλας*** μὲ τὴν ***Ἰωάνναν Μαρκέττη*** — τὸ ***Τί με μέλει*** μὲ τὸν ***Αὐγερινόν***, ***Ταπεινὸν Ἴον***, ***Μελαγχολικὸν Ναύτην***, ***Ἀνδρέαν Ν. Νικολόπουλον*** καὶ ***Βασιλέα τῶν Ὀρέων***.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: ***Θέλπουσαν*** (ναὶ ὁ διαγωνισμὸς τῆς μεταφράσεως ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἐλπίζω νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές.) ***Νέον Ἡρακλέα*** (ἐλήφθη.) ***Ἡλιόλουστον Πρωΐαν***, ***Πατρίκιον τῆς Αὐγούστης***, ***Αὔραν τοῦ Φαλήρου*** (βεβαίως, ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ μου γράφῃς καὶ νὰ λαμβάνῃς μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμούς, ἀφ' οὗ ὁ ἀδελφός σου εἶνε συνδρομητής μου, ἐκτὸς τοῦ ἐξαδέλφου σου·) ***Πύρρον*** (ὄχι ὁ δυστυχὴς ὁ Ὀθέλλος, ποῦ τον ἀγάπησες τόσον, δὲν εὑρέθη ἀκόμη!) ***Ὡραῖον Τριανταφυλλάκι*** (εὐχαριστῶ πάρα πολὺ διὰ τὰς ἀποστολικὰς ἐνεργείας!) ***Παπαρούναν τοῦ Τσομαϊοῦ***, ***Ἀσπρούλαν***, ***Τορπιλλητήν***, ***Πρωρέα*** (αἱ παραγγελίαι σας ἐξετελέσθησαν·) ***Πηνελόπην Ι. Μοσχοφίδου*** (ὄχι μόνον λάθος δὲν εἶχεν ἡ πρώτη ἐπιστολή σου, ἀλλ' ἦτο καὶ πολὺ ὡραία· ἤθελα νά μου ἔγραφες συχνότερα·) ***Ζοφερὸν Μεσαίωνα*** (ἡ λέξις ψυχὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ψὶ καὶ χί, δηλαδὴ Ψ+Χ αὐτὸ δὲ ἔλεγεν ὁ Ἀλγεβρικὸς ἐκεῖνος γρῖφος· βλέπεις ὅτι δὲν πρόκειται κυρίως περὶ Ἀλγέβρας). ***Κεράσι*** καὶ ***Φράουλα***, ***Σπασμένον Φεγγίτην***, ***Καφηρέα*** (μετάλλιον ὄχι· εἰς τὸ Ἀχαΐαν ναί·) ***Ἀμυδρὰν Λάμψιν***, ***Ἴριδα*** (ὄχι, ἡ περὶ ἧς μ' ἐρωτᾷς δὲν εἶνε συνδρομήτριά μου·) ***Καρδερίναν*** (σοῦ ἔστειλα τὸ χειρόγραφον, τὸ ὁποῖον περιμένω·) τὸν ***Μύτιλον Μαργαριτοφόρον***, ***Παρνασσὸν*** (τὸ βλέπω, ὅτι μἀγαπᾷς ἀλήθεια καὶ ὄχι μὲ λόγια· ἔβαλα τὸ γράμμα σου εἰς τὴν κρίσιν διὰ τὴν Ὀγδόην Κυριακήν·) ***Καρβουνιάρην***, ***Φιλόμουσον Παῖδα***, ***Ναύαρχον Θερβέραν***, ***Ροδοστεφανωμένην Αὐγὴν*** (βεβαίως ἠμπορεῖς νὰ μου στείλῃς Π. Πνεύματα.) ***Ἀγρίαν Ἀγκινάραν***, ***Τσούχτραν***, ***Γαλανὴν τοῦ Αἰγίου***, ***Πατραϊκὸν Κόλπον***, ***Βασίλισσαν Μαργὼ*** (ἡ ἐπιστολὴ δὲν ἐλήφθη· μήπως εἶνε αὐτὴ που με εἰδοποιοῦν ὅτι δὲν εἶχε σωστὸν γραμματόσημον; Γιὰ κύτταξε εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.) ***Δρομέα Φειδιππίδην***, ***Ἀγνὴν Φιλίαν***, ***Ἀρθοῦρον Κοέν***, ***Στέφανον Βάρδαν***, ***Πλοῖον τοῦ Δουνάβεως***, ***Ἱππότην Γουλιέλμον***, ***Π. Ι. Χατζηβασιλείου*** (θὰ προσπαθήσω νὰ σ' εὐχαριστήσω) ***Τελευταίαν Χελιδόνα*** (ὀφείλεις τὰ ταχυδρομικὰ τέλη τοῦ πρὸς τὴν ***Ἔνδοξον Σαλαμῖνα*** τετραδίου σου.) ***Ποντικὸν*** (δὲν ἀμφιβάλλω!) ***Κυματίζουσαν Θάλασσαν***, ***Παναγιώτην Χ. Χριστόπουλον***, ***Ἰωάνναν Γρέϋ***, ***Δημοτίδα Βόλου***, ***Θαλασσοπούλαν*** (τὸ εἶδα κ' ἐγώ, ἀλήθεια ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὴν πάθῃς!) ***Ἰωνικὴν Ἀκτὴν***, (χαριτωμένο τὸ γραμματάκι σου!) ***Ἑλένην Π. Μπογιατζίδου*** (ὀφείλεις τὰ ταχυδρομικὰ τοῦ πρὸς τὴν ***Μικρὰν Πιανίστραν*** τετραδίου σου.) ***Μήδειαν*** (σ' ἐπαναβλέπω μετὰ μεγίστης μου χαρᾶς!) ***Ἀργώ***, ***Κῦμα τῆς Πριγκήπου*** (ἔστειλα τὸ Βραβεῖον.) ***Φλώραν Σαντοριναίου***, ***Φλωρεντίαν Σαμπίρδου***, ***Κιθαρῳδὸν Ἀπόλλωνα*** (μα δὲν ἠξεύρεις λοιπὸν ὅτι δυσαρεστεῖται κανεὶς ὅταν δὲν δέχωνται τὸ δῶρόν του;) ***Πρόσεχε Καλά***, ***Λύραν τοῦ Ἀρίωνος***, ***Ἑλένην Κοκκίνου***, ***Ἀστερόεσσαν Νύκτα***, ***Φιλοθάνατον*** (βεβαίως μὲ τὰς καινοτομίας αὐτὰς ὁ Σύλλογός σας θὰ προοδεύσῃ πολύ, θὰ γίνῃ συγχρόνως καὶ φιλαθλητικὸς Σύλλογος.) ***Γαληνιαίαν Θάλασσαν*** (σ' εὐχαριστῶ πάρα πολὺ διὰ τὰς φροντίδας.) ***Χλόην τοῦ Κηφισσοῦ*** (ἡ κάρτα σου ἐστάλη.) ***Βρεττανικὸν Ἀστέρα***, ***Αὐτοκράτειραν Εὐδοκίαν*** (νά, σὲ συγχωρῶ ἀφ' οὗ ἐξομολογῆσαι μὲ τόσην εἰλικρίνειαν, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρον νά μου γράφῃς τώρα συχνά.) ***Ναστραδδὶν Χότζαν*** (τὸ ἔστειλα, καθὼς καὶ τὸ πρῶτον.) ***Αἰκατερίνην*** καὶ ***Δημήτριον Ν. Τρωϊάνον***, ***Γεώργιον*** καὶ ***Χρῆστον Μ. Ἀσημομύτην*** (μόνον ὡς τὴν θύραν τοῦ γραφείου μου κατώρθωσες νὰ φθάσῃς; δὲν ἔπρεπε νὰ ἐντραπῇς νἀνέβῃς ἐπάνω ἴσα-ἴσα ποῦ ἐπιθυμῶ πολὺ νὰ βλέπω τοὺς φίλους μου.) ***Ἀραχνίτσαν Τραπεζουντίου***, ***Μαρίαν Ε. Πατρικία***, ***Χ. Κ. Σκλάβον***, ***Μή μου Ἅπτου***, ***Εὐφορίωνα***, ***Μαθήτριαν Καλλιτέχνιδα***, ***Φίλανθον***, ***Τραχανοπουλόπουλον***, ***Σοφὸν Πιττακόν***, ***Ἑλληνοπούλαν***, ***Στρατηγὸν Ἀννίβαν***, ***Ἐλπιδοφόρον***, ***Ἀστραπήν***, ***Νύμφην τοῦ Αἰγαίου*** (νὰ ζήσουν οἱ νεόνυμφοι!) ***Ἀθανάσιον Λεονάρδον***, ***Α. Π. Φουστᾶνον***, (ναί.) ***Γεράσιμον Σ. Ζαχαρᾶτον***, ***Ἥμερον Περιστεράν***, ***Τηλέμαχον Ν. Παχύν***, ***Λευκὴν Καμέλιαν***, ***Ναυτοπούλαν τῆς Ἄνδρου*** (τὰ ἔλαβα ὅλα.) ***Ἀνθισμένην Λεμονέαν*** (ὁ νέος συνδρομητὴς πρέπει νὰ προτείνῃ αὐτὸς ψευδώνυμον πρὸς ἐκλογήν.) ***Ἄρκτον***, ***Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα*** ([Ε] διὰ τὸ εὐχετήριον γραμματάκι σου, τὸ κομψότατον.) ***Ἀνεμοστρόβιλον Μυλαίδην***. ***Τρικέφαλον Ὕδραν*** ([Ε] διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ἐκδρομῆς.) ***Γεράσιμον Α. Λασκαρᾶτον*** ([ΕΕ] διὰ τὸ ποίημά σου τὸ ὁποῖον δὲν δημοσιεύω ἐλλείψει χώρου). ***Π. Β. Χατζηπαναγιώτου*** (καὶ τὰ τρία ψευδώνυμα ποῦ προτείνεις, ἀνήκουν εἰς ἄλλον.) ***Λούσιον*** ([ΕΕΕΕ] διὰ τὸ πρωτοχρονιάτικον ποίημά σου· τί κρῖμα νὰ μὴν ἔχω τόπον!) ***Ἀλεξάνδραν Σιμοπούλου***, ***Ἐρυθρὰν Καμέλιαν***, ***Γενναῖον Κόνωνα***. ***Μαγνητικὴν Βελόνην*** ([Ε] διὰ τὴν χαριτωμένην ἐπιστολήν σου.) ***Πῶς-τα-περνᾶς***, ***Τρομάραν*** (τὰ συλλυπητήριά μου θερμότατα διὰ τὸν θάνατον τοῦ προσφιλοῦς σου πάππου· πολὺ ἐπιθυμῶ νὰ μοῦ γράφῃς συχνὰ ὅπως πρῶτα.) ***Μοῦσαν Θάλειαν*** (νὰ ἔχῃς θάρρος, διότι δὲν εἶσαι διόλου ἀνορθόγραφος ἂν κρίνω ἀπὸ τὴν ἐπιστολήν σου.) ***Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας***, ***Ἑτοιμόρροπον Οἰκίαν*** (ἔστειλα ἐκ νέου.) ***Φιλοπάτριδα Ἴδα*** (ἴσως τὸ μυθιστόρημα αὐτὸ ἀποτελέσῃ τὸν προσεχῆ τόμον τῆς Βιβλιοθήκης μου· δὲν ἀξίζει;) ***Καρυάτιδα*** ([Ε] διὰ τὴν ἐπιστολήν σου, τὴν τόσῳ καλογραμμένην.) ***Τρικυμιώδη Μαλέαν*** (ἀδύνατον· δὲν ὑπάρχει ὑλικὸς χρόνος διὰ δύο διαγωνισμοὺς Διηγήματος· ποῖος νὰ κρίνῃ τόσα διηγήματα;) ***Πάνον Γ. Βλασάκην***, ***Φλοῖσβον τοῦ Εὐξείνου***, ***Ἀργυρότοξον Ἀπόλλωνα*** (εἰς τὸ προσεχές.) ***Μαρίαν Α. Καλλινίκου***, ***Ι. Δ. Καρᾶν***, ***Ὀρφέα Γ. Βεινόγλου*** ([Ε] διὰ τὴν καλλιγραφίαν σου.) ***Ἔλαφον τῶν Δασῶν*** (ἔστειλα·) ***Παναγιώτην Σασσόπουλον*** κτλ. κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 9 ***Ἰανουαρίου*** θἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 15 Μαρτίου

Ο χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φυλλάδιον, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ 1

Νέος Διαγωνισμὸς Λύσεων.

Κατὰ τὰ ἄνω προκηρυχθέντα, ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ φυλλαδίου ἄρχεται ὁ νέος 58ος Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

1. Λεξίγριφος.

Ἓν ἄρθρον εἰς πληθυντικὸν μὲ συγγενῆ σου [ἐνόνεις,
Κι' ἀρχαῖον ὄνομα πτηνοῦ ἀμέσως φανερόνεις.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τρομάρα

2. Συλλαβόγριφος.

Τουλάχιστον τὸ πρῶτόν μου, κατάφασις τὸ [ἄλλο,
Καὶ πόλις εἶνε τ' ὅλον μου εἰς κράτος τι [μεγάλο.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σόφου Πιττακοῦ

3. Στοιχειόγριφος.

Ἀπὸ ἐρημιὰ ψυχρὴ
Στὴν Ἑλλάδα τὴ θερμὴ
Θὰ πετάξω τὴ στιγμὴ
Ἕνα γράμμ' ἂν ἀλλαχθῇ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φιλάνθου

4. Ἀναγραμματισμός.

Θὰ λυπηθῇς τὴν τύχη μου, ἀπείρικτη ἂν μάθῃς
Κ' εἶμαι τοῦ ὅλου τὸ μισό, ἂν μάναγραμματίσῃς.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἥσυχο Λιμάνι

5. Αἴνιγμα.

Ἥλιος δὲν εἶμαι κι' ἀκτῖνες ἔχω,
Δὲν ἔχω πόδια, καὶ ὅμως τρέχω·
Χέρια δὲν ἔχω, βάρη βαστάζω,
Γιὰ τοῦτο κάποτε κ' ἐγὼ στενάζω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πτηνοῦ τῆς Βρύσης [ΕΕ]

6. Δημῶδες Αἴνιγμα.

Ἄσπρος κάμπος, μαῦρα βόδια
Καὶ ξυλένιος ὁ ζευγᾶς.
Καὶ ἐκεῖνος ποὺ τὸν σπέρνει
Κάθεται καὶ λακριντεύει.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κορινθιακῆς Ἑταιρίδος

7. Τρίγωνον.

1.—Κάποιον ἥρωα σημαίνω
2.—Πάθος λέξεως ἐγώ.
3.—Κουρελάκι ξεσχισμένο.
4.—Τὴν ἰσότητα ἀγαπῶ.
5.—Εἶμαι μία ἀνωνυμία.
6—7.—Θὰ μας εὕρῃς μ' εὐκολία.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀντωνίου Κυριακίδου [Ε]

8. Ῥόμβος.

Κ
★ Α ★
★ ★ Λ ★ ★
Κ Α Μ Η Λ Ο Σ
★ ★ Λ ★ ★
★ Ο ★
Σ

Νὰ συμπληρωθοῦν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων, οὕτως ὥστε καθέτως καὶ ὁριζοντίως νὰ ἀναγινώσκωνται αἱ αὐταὶ λέξεις.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φιλάμμωνος

9. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 8 = Ποταμός.
2 3 4 7 8 = Ὄρος νήσου ἑλληνικῆς.
3 2 4 7 8 = Ἀρχαῖος Θεός.
4 2 4 7 8 = Ἀνθρωπίσκος.
5 2 4 3 2 = Κράτος.
6 7 5 7 4 = Ἄνθος.
7 3 4 7 8 = Ποτόν.
8 1 2 6 3 8 = Ἰχθύς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Εὐφορίωνος

10. Κεκρυμμένη Παροιμία.

Δύο συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως διαβάζουν εἰς τὸν κῆπον ἕνα παλαιὸν τόμον. Ὁ τόμος διατηρεῖται πολὺ καθαρός. Ἔξαφνα ἔρχονται σύννεφα, ὁ οὐρανὸς σκεπάζεται, ἀστραπὲς ἀρχίζουν, ἀπειλεῖται βροχή. . . Τότε ὁ εἷς ἀπὸ τοὺς συνδρομητάς, φοβούμενος μὴ βρεχῇ ὁ τόμος του, τρέχει πρὸς τὸ σπίτι καὶ παρασύρει διὰ τῆς βίας καὶ τὸν ἄλλον, διότι αὐτὸς δὲν φοβᾶται.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀγγουρολογιωτάτου [Ε]

11. Κεκρυμμένα ὀνόματα μελῶν.

Τρία μέλη καὶ ὅλος ὁ σκελετὸς τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ὑπάρχουσι κεκρυμμένα ἐντὸς τῆς φράσεως ταύτης!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σοφοῦ Πιττακοῦ [ΕΕ]

12.—13. Μεταμορφώσεις.

1.—Ἡ *Ἴος* δι' 7 μεταμορφ. νὰ γίνῃ *Σύρος*.
2.—Ἡ *Κάσος* διὰ 4 μεταμορφ. νὰ γίνῃ *Πόρος*.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φλογερᾶς Ἀκτῖνος τοῦ Σουλίου

14. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων.

(Γυνὴ διάσημος)—(ἐπίρρημα)=γράμμα τοῦ Ἀλφαβήτου. (Ἀρχαῖος Ἥρως)—(φθόγγος μουσικῆς)=μέλος τοῦ προσώπου.
Ἄρθροισμα ὑπολοίπων=Θεὸς Ἀρχαῖος.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἠλ Μιχαλοκούλου

15.—18. Λογοπαίγνια.

1.— Ποία πόλις ἔχει πτέρυγας;
2.— Ποία δὲ εἶνε ἡ πλέον σεβασμία;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γέροντος τῆς Ἀχαΐας

3.— Ποία λίμνη δυναμώνει τὰ μαλλιά;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀγγουρολογιωτάτου [Ε]

4.— Ποῖος ἀρχαῖος λαὸς τρώγεται;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σοφοῦ Πιττακοῦ

19—23. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἄλλων δύο καὶ πάντοτε τῶν αὐτῶν, σχηματίσον ἄλλας τόσας λέξεις:
φόρος, γραῦς, Ἑλλάς, Ὄλυμπος, Λαμία.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δύγερινοῦ [Ε]

24. Ἐρώτησις

Τί διαφορὰ μεταξὺ πάγου καὶ αὐγοῦ;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χαλασμοῦ Κοσμοῦ [Ε]

24. Μεσοστιχὶς ἐκ παραγώγων

Ἐκ τῶν κάτωθι ἓξ ρημάτων νὰ εὑρεθοῦν ἄλλα τόσα παράγωγα, (ἐπίθετα ἢ οὐσιαστικὰ) τοιαῦτα ὥστε τὰ μεσαῖα των γράμματα κατὰ σειρὰν νὰ ποτελέσωσι τὄνομα ἀρχαίου Θεοῦ:
κρεμάννυμι, κείμαι, ἵστημι, σπείρω, πίνω, γιγνώσκω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τρομάρα [ΕΕ]

26. Ἐλλιποσύμφωνον.

αι-σηαι-ειε-ωεωυυα-η εαο

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Μικρολογιωτάκι

27. Φωνηεντόλιπον.

πθρχν-δ-β μλλν-★-νθρπς

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυτόκαιδου

28. Γρῖφος.

Α
Α Α
Α νῖ Α ΕΣΤΙ
Α Α
Α

Ἐστάλη ὑπὸ Νικολάου Κ. Δεκαβάλλα

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς 17, 24 καὶ 31 Δεκεμβρίου 1898

617. Γύψος (γύψ,ος).—618. Κέδρος, Κόδρος.—619. Ξύν, νύξ.—620. Γεώργιος, γεωργία. 621. Ἡ ὀμβρέλα.—622 Ἀργία μήτηρ κακίας. 623.

Μ Φ Τ
Ο Α Ε
Ν Α Ρ
Σ Α Λ Δ Α Μ Ι Σ
Ζ Ρ Χ
Α Ι Ο
Ν Σ Ν

624.
Θ Υ Ρ Α (παρὰ ΘΥΡΑ)
Υ Δ Ω Ρ (οὶ ΥΔΩΡεῖται)
Ρ Ω Μ Η (θεωΡΩΜΗδεια)
Α Ρ Η Σ (ἠπΑΡ ΗΣθεν)

625.
Ὑπῆρχον 35 καρύδια (35 +35=70−40=30+30 =60−40=20+20=40−40=0). — 626. ΦΑΙΔΩΝ, ἄδω, Ἰνδίαι, Δανία, ὤν, Ναΐδων.—627—631. 1, ὁ ἀριθμὸς 3 (Τροία). 2, Ἡ κυψέλη (κύψε, λῆ!). 3, ὁ Ἰνδὸς εἰς τὰς Ἰνδίας. 4, Ἡ Νεμία (εἶνε μαῖα). 5, Ἡ Ἑστία (ἐστὶ Α).—632-634. 1. Ὅσα φέρει ἡ ὥρα, δὲν τα φέρνει ὁ χρόνος ὅλος. 2, Φέρει ὁ βλάξος τί ἔχει ὁ σάκκος. 3, Σκύλο τρέρεις, φίλον ἔχεις.—635—636. 1, Διὰ (ΑΙΔῶς). 2. Κατὰ (ΑΤΑΚτος) —637. Ἐν τῷ ἅμα καὶ τὸ θαῦμα.—638. Κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων.—639. Τοῖα ἐπὶ ἑπτὰ διὰ ἓν σὺν ἑξ πλὴν ἕξ, ἴσον εἴκοσι ἓν (3×7 : 1+6−6=21).

640. Ἄμασις (ἅμα,σῦς).—646. Ε
641. Ἔλαφος, ἔδαφος. Η Ρ Α
642. Ὠμός, ὦμος. Θ Ε Μ Ι Σ
643. Σιγά, Ἅγις. Δ Η Μ Π Τ Ρ Α
644. Τὸ κρόμμυον. Ε Υ Ρ Υ Σ Α Κ Η Σ
645. Σέβου τὸ γῆρας.
647 Σ Π Α Ρ Τ Η
Α Τ Α Λ Α Ν Τ Η
Λ Ε Β Α Δ Ε Ι Α
Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ο Σ
Π Ε Ι Ρ Α Ι Ε Υ Σ
Α Ρ Τ Α
Μ Ε Σ Ο Λ Ο Γ Γ Ι Ο Ν

648. ΚΙΜΩΛΟΣ, Ἴος, Μῶμος, ὦμος, λοιμός, ὅμοιος, Σολωμός.—649. Κάμηλος, κόνικλος, λαγωός, πίθηκος, ὕαινα.—650 652. 1. Πέρκη, ἔρκη, ἕλκη, Ἕλλη, Ἕλληνες, ἕλος, ἧλος, Μῆλος Μῆδος, κῆδος, κῆτος.—2. Σῖτος, μῖτος, μῖμος, μῶμος, Ρῶμος, Ρώμης, Ρώμη *βρώμη*—3. *Πῖλος*, πῶλος, πῶρος, χῶρος, χώρας, χώρα, χῶμα σῶμα, σκῶμμα, σκέμμα, *στέμμα*.—653-655. 1. Ὁ λέων τῆς ἐρήμου εἶνε ἄγριος.—2. Ὁ βοῦς ἔχει κέρατα.—3. Ἡ γῆ στρέφεται εἰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας.—656-659. 1. τρεῖς: τὴν δεξιάν, τὴν ἀριστερὰν καὶ ... τὄνομά της (χήρα).—3. Ἡ δασκάλα (εἶδα σκάλα).—3. Τὸ ἄσπριον (ὡς πρίων).—4. Ἡ Οἰκονομία (εἰκὼν ὁμοία).—660-664. Γινομένης τῆς ἀντελλαγῆς διὰ τῆς συλλαβῆς ΜΥ, σχηματίζονται αἱ λέξεις; μύλος, καμύω, μῦθος, ἀμυδρός, μυελός.—665. Φοβοῦ τοὺς Δαναοὺς καὶ δῶρα φέροντας.—666. Ὁποιος καῇ εἰς τὸ χυλό, φυσᾷ καὶ τὸ γιαούρτι.—667. Ἡ ὑπερηφάνεια πολλὰς ἐνέχει κακίας.

668. Λάτος (λα, Ἴος). 672. Κ
669. Ἕνδεκα, ἕνεκα Μ Υ Σ
670. Κάμηλος, κάμιλος. Κ Υ Ρ Ο Σ
671. Παῦλος; παῦλα Σ Ο Σ
673. Σ

Α (οἱ Δ' ἀγαθοί)
Π Α Ν (ἄΠΑΝτες)
Π Ο Ν Ο Σ (ἀνθρωΠΟΝ ΟΣτις)
Η Μ Ι Θ Ν Ο Σ (ΗΜΙΟΝΟΣ)
Π Α Ρ Α Σ Ι Τ Ο Ν (ΠΑΡΑ ΣΙΤΟΝ)

674—675. 1. *Πύρρος*, Πάρος, Πάριος, Μάριος, Μάρκιος, *Μάρκος*.—2. *Ὄρος*, πόρος, κόρος, κόπος, *κῆπος*.—676. Ὁ πρῶτος ἔλαβε δραχ. 2,40 ὁ δεύτερος δρ 0,60.—677-678. 1. Τὴν εἶχε θείαν καθὸ ἐξαδέλφην τοῦ πατρός της.—2. Ἂν εἶνε θυγάτηρ του μὲ ψευδώνυμον ἀρσενικόν.—679-683. Γινομένης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς ἀντωνυμίας ΠΑΣ, σχηματίζονται αἱ λέξεις: Ἀσπασία, σπασμός, ἀσπασμός, ἱππασία, πάσσαλος.—684. Ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.—685. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε.—686. Ἡ πατρὶς ἐξυμνεῖται ὑπὸ τῶν ποιητῶν.

Οἱ ἐν ΡΩΣΣΙΑι καὶ ΡΟΥΜΑΝΙΑι συνδρομηταὶ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ἂν δὲν δύνανται νὰ στέλλουν τὴν συνδρομήν των ἀπευθείας εἰς τὸ Γραφεῖον μας, παρακαλοῦνται νὰ πληρώνωσιν αὐτὴν οἱ μὲν ἐν *Ρωσσίᾳ* πρὸς τὸν ἐν *Ὀδησσῷ* καθηγητὴν κ. **Ἀναστάσιον Ν. Μάλτον** (ὁδὸς Αἰκατερίνης ἀριθ. 26, Η) οἱ δὲ ἐν *Ρουμανίᾳ* πρὸς τοὺς ἐν *Βουκουρεστίῳ* Τραπεζίτας Κοὺς **Ἀδελφοὺς Χάϊτα**, — εὐγενῶς ἀποδεχθέντων τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» τοῦ μὲν κ. Μάλτου καθ' ἅπασαν τὴν Ρωσσίαν, τῶν δὲ κκ. Ἀδελφῶν Χάϊτα καθ' ἅπασαν τὴν Ρουμανίαν.

Παρὰ τοῖς αὐτοῖς κ.κ. Ἀντιπροσώποις πληρώνονται καὶ αἱ καθυστερούμεναι συνδρομαὶ παλαιοτέρων ἐτῶν ἐξοιασδήποτε πόλεως τῆς Ρωσσίας ἢ τῆς Ρουμανίας, ἐγγράφονται δὲ καὶ νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Διάπλασιν τῶν Παίδων»

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1899.